

31. ročník Medzinárodného festivalu DIVADELNÁ NITRA
31st edition of International Theatre Festival DIVADELNÁ NITRA

*krehkosť /
fragility*

DN22

23 —
28 SEPT

**DIVADELNÁ
NITRA**

international
theatre festival
medzinárodný
festival

*krehkosť /
fragility*

23 — krehkosť /
28 SEPT fragility

DN22

medzinárodný / international
festival / theatre festi

**DIVADELNÁ
NITRA**

WARNING

23 —
28 SEPT

Záštitu nad Medzinárodným festivalom Divadelná Nitra 2022 prevzali predseda Nitrianskeho samosprávneho kraja **Milan Belica** a primátor mesta Nitra **Marek Hattas**.

The International Theatre Festival Divadelná Nitra 2022 is held under the auspices of the Chairman of the Nitra Self Governing Region **Milan Belica**, and the Mayor of The City of Nitra **Marek Hattas**.

FESTIVAL PRIPRAVILI / FESTIVAL PREPARED BY

HLAVNÝ ORGANIZÁTOR / MAIN ORGANISER

Asociácia Divadelná Nitra / Association Divadelná Nitra

HLAVNÍ SPOLUORGANIZÁTORI / MAIN CO-ORGANISERS

Divadlo Andreja Bagara v Nitre / Andrej Bagar Theatre in Nitra
Nitriansky samosprávny kraj / Nitra Self-Governing Region
Mesto Nitra / The City of Nitra

SPOLUORGANIZÁTORI / CO-ORGANISERS

Botanická záhrada pri SPU v Nitre, Domof creativity, Knihkupectvo a antikvariát Pod Vrškom, Krajské osvetové stredisko v Nitre, Kreativne centrum Nitra, Mareena, Nitrianska galéria, Nitrianske kultúrne dedičstvo, o. z., Ponitrianske múzeum v Nitre, Spojená škola internátna pre žiakov so zrakovým postihnutím, Bratislava, VÍLA K, o. z., ZŠ kniežata Pribinu v Nitre, ZUŠ Jozefa Rosinského v Nitre

Botanical Gardens – Slovak University of Agriculture in Nitra, Domof creativity, Elementary Boarding School for the Visually Impaired Bratislava, J. Rosinský Elementary School of Art in Nitra, Mareena, NGO Nitra Cultural Heritage, Nitra Gallery, Creative Centre Nitra, Nitra Region Museum, Pod Vrškom – bookstore and antiques, Prince Pribina Elementary School in Nitra, Regional Education Centre Nitra, NGO Vila K

KURÁTORI HLAVNÉHO PROGRAMU — ZAHRANIČNÁ ČASŤ /

CURATORS OF THE MAIN PROGRAMME — INTERNATIONAL SECTION

Martina Vannayová, Ján Šimko

KURÁTOR HLAVNÉHO PROGRAMU — SLOVENSKÁ ČASŤ /

CURATOR OF THE MAIN PROGRAMME — SLOVAK SECTION

Mária Danadová

DRAMATURG SPRIEVODNÉHO PROGRAMU /

DRAMATURGE OF THE ACCOMPANYING PROGRAMME

Miroslav Zwiefelhofer

RIADITEĽKA FESTIVALU / FESTIVAL DIRECTOR

Darina Kárová

31. ročník Medzinárodného festivalu DIVADELNÁ NITRA
31st edition of International Theatre Festival DIVADELNÁ NITRA

DN22

*krehkosť /
fragility*

23 —

28 SEPT

VSTUPENKY
online od 9. 8. 2022 [GoOut](#)
od 30. 8. v bode.K7 – Štefánikova 7
v Nitre, od 23. do 28. 9. v Divadle
A. Bagara v Nitre (hlavný vstup)

DIVADELNÁ NITRA

international
theatre festival
medzinárodný
festival

23 — 28
SEPT

DN22

DIVADELNÁ NITRA

medzinárodný / international
festival / theatre festival

*krehkosť /
fragility*

23 —
28 SEPT

WARNING! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

CAUTION! **ATTENZIONE!** **ATENCIÓN!**

*krehkosť /
fragility*

„Krehkosť je materiálová vlastnosť, ktorá súvisí s deformačnou reakciou na zaťaženie. Krehký materiál sa pri deformovaní a nárazoch poruší. Opakom krehkosti, resp. jej protikladom, je húževnatosť.“

Súčasťou genetickej výbavy Medzinárodného festivalu Divadelná Nitra sú úvahy na mnohé spoločensko-politické témy prítomné v rôznych podobách v programe festivalu. Snahou dramaturgie je upriamiť pozornosť na tieto témy, zvýrazniť ich a tak jasne sprostredkovať verejnosti. Predovšetkým však témy odrážajú životný pocit súčasníka – tvorcov umeleckých diel a kultúrnych aktérov. Takto sme sa v minulých ročníkoch stretli s témami hľadania identity, vyrovnávania sa s minulosťou, vízií budúcnosti, s problémami imigrácie, integrácie, chudoby, ochrany životného prostredia či celkovo s otázkou devalvácie hodnôt.

Symbolickým ukazovateľom na prevažujúcu tému ročníka a zároveň spoločným menovateľom tém jednotlivých diel programu festivalu je jeho podtitul, v každom roku iný. Podtitul je zároveň podnetom na hľadanie obsahových či myšlienkových súvislostí, spojitostí jednotlivých častí alebo diel programu festivalu. Je inšpiráciou na vizuálne riešenia, podnetom na hru s významami pojmu. Tak sa vytvára pomyselná mapa, sieť mentálnych a komunikačných prepojení a naplňa sa idea festivalu ako platformy na kultúrnu výmenu a rozvoj kritického myslenia.

Tridsiaty prvý ročník Medzinárodného festivalu Divadelná Nitra nesie podtitul **krehkosť/fragility**:

- krehkosť ako zraniteľnosť – človeka, dieťaťa, zvieräťa, stromu, citu, chvíle;
- krehkosť ako vyjadrenie životného pocitu ohrozenia – človeka, prírody, hodnôt;
- krehkosť ako protipól hrubosti, násillia, militantnosti. Ako neurčitá obava, signál na starostlivosť, empatiu. Akýsi druh nehy. Niečo, čo v tomto svete chýba;
- krehkosť ako nedokonalosť / imperfection (alebo aj porucha, kaz, chyba), ako opak prezentovanej, fetišizovanej a často faľošnej dokonalosti.

Je zaujímavé, že krehkosť sa nachádza v mnohých ustálených slovných spojeniach: krehké vzťahy * krehké stvorenie * človek – krehká nádoba * starecká krehkosť (frailty)

* krehká rastlinka * krehká krása * krehká rovnováha * krehká identita * krehký mier * krehkosť a pominuteľnosť života...

Presne to sa udialo v uplynulých rokoch, to sme zažili pri pandémie. Aj v umení, literatúre či divadle, sa odvíjame od chyby, chybného rozhodnutia hrdinu. Krehkosť, slabosť, zraniteľnosť, nedokonalosť... Podtituly Divadelnej Nitry spravidla s približujúcim sa festivalom nadobudnú prekvapivú aktuálnosť. To sa stalo aj tentoraz. Vojna u našich východných susedov nám po dvoch rokoch pandémie ukázala ďalšie dimenzie krehkosti. A ako esá v kartách – pandémie prebila ekológiu, vojna prebila pandémiu.

A ako uchoпил podtitul náš dvorný grafik Tomáš Vicen? Konceptiou nazvanou *vacuum bags*. Vzácne objekty – rastliny, detské hračky a iné symboly života, rodiny, domova – uzatvára do vákuového obalu, ktorý tieto hodnoty zviditeľňuje, konzervuje, ale aj deformuje. A aby toho nebolo dosť, grafik tieto balíčky pre pamäť umiestňuje na kontroverzný podklad: ikonická detská hračka leží pohodená na ulici pri kanáli, kultová liečivá rastlina sa prehrieva na popukanej zemi a symbol obživy ľudstva sa vála na ošumelej podlahe bytu.

Medzinárodný festival Divadelná Nitra vstupuje do ďalšieho desaťročia svojej existencie. Po dvoch pandemických rokoch chce prezentovať scénické diela zo zahraničia vo väčšom počte a najmä naživo a takisto chce obnoviť medzinárodné kontakty. Ambíciou je udržať charakter festivalu ako platformy na kultúrnu výmenu, komunikáciu, inšpiráciu, umeleckú reflexiu a kritické myslenie. A zároveň naďalej prinášať nové mená, nové témy a nové tendencie. Tomu napomôže polymúzický a multidisciplinárny charakter programu, medzigeneračné prepojenia a omladenie tímov. Zapojenie študentov rôznych odborov ako dobrovoľníkov, ale aj spolupracovníkov, práca s marginalizovanými skupinami, s hendikepovanými deťmi, so sociálne znevýhodnenými rodinami i so seniormi a intervencie vo verejnom priestore oslovia nové komunity a ukotvia festival v domácom prostredí. Kredit v zahraničí mu pomôže udržať intenzívna spolupráca so zahraničnými partnermi a medzinárodné PR.

Divadelná Nitra 2022 prináša 15 inscenácií v koprodukcii 10 krajín v hlavnom programe a takmer 40 sprievodných podujatí. Kurátorský výber piatich diel zo Slovenska (nie nevyhnutne od slovenských tvorcov, lebo aj tu sa podieľajú na ich vzniku zahraniční umelci či súbory) doplní ukážka tvorby samotnej kurátorky, ako aj domáceho hosťiteľského divadla. Osem diel zo zahraničia prináša vzorku rôznych námetov na tému krehkosti. Je zaujímavé, ako tvorcovia tohto výlučne autorského scénického umenia minimalizujú svoje výrazové prostriedky, ako sa v záujme dosiahnutia pravdivosti výpovede držia autentických zážitkov, ako sa neboja intimity, koľko autobiografických prvkov nájdeme v ich dielach. A ako sa vlastne so svojou traumou nachádzajú na javisku sami. V snahe nájsť pravdu síce zapájajú publikum (veď pre divákov to vlastne robia), no napokon predsa len zostávajú osamelí: či už v boji o chránené územie prírodnej rezervácie, v prekonávaní hendikepov starnúceho tela, v obavách z následkov pandémie, alebo vo vyrovnávaní sa s dedičstvom drogovej závislosti. Nie je náhoda, že v niekoľkých dielach rezonuje minulosť v podobe fašizmu, vojen minulých i tej súčasnej, spomienok na slávne i neslávne školské časy. Javisko sa tak stáva miestom na osobnú spoveď, jej zverejnenie zase pokusom o očistu. Človeka samotného i spoločnosti.

Neuveriteľná krehkosť bytia.

Darina Kárová,
riaditeľka Medzinárodného festivalu
Divadelná Nitra

„Fragility is a material property elated to the deformation response to loading. Fragile material breaks when deformed and impacted. The opposite of fragility or its counter pole is tenacity.”

The genetic make-up of the International Festival Divadelná Nitra includes reflections on many socio-political issues that are reflected in different forms within the Festival programme. The programming aims to draw attention to them, highlight them and thus convey them clearly to the public. In particular, however, the themes reflect the life sense of the contemporaries – artists and cultural workers. This is how, in previous years, we addressed the issues of the search for identity, reconciliation with the past, visions of the future, immigration, integration, poverty, environmental protection or, in general, the devaluation of values.

Dedicated leitmotif for each Festival edition is a symbolic indicator of the prevailing theme of an annual edition and a common denominator of the themes of individual works within the Festival programme. The leitmotif is also an incentive to search for content or thought associations, connections between individual parts and works within the Festival programme. It is an inspiration for visual solutions, an incentive to play with the meanings of the notion. Thus, an imaginary map, a network of mental and communication links is created and the idea of the Festival as a platform for cultural exchange and the development of critical thinking is accomplished.

The leitmotif of the 31st edition of the International Festival Divadelná Nitra is ***krehkosť/fragility***.

- fragility as vulnerability – of a person, child, animal, tree, feeling, moment;
- fragility as an expression of existential sense of threat – of man, nature, values;
- fragility as the opposite of callousness, violence, belligerence. As an ambiguous concern, a signal for care, empathy. A kind of tenderness. Something that is missing in this world;
- fragility as imperfection (or also disorder, defect, error), as the opposite of the presented, fetishized and often false perfection.

It is interesting how often fragility is found in the established phrases: fragile relationships * fragile creature * human – fragile vessel * fragility (frailty) of the elderly * fragile plant * fragile beauty * fragile balance * fragile identity * fragile peace * fragility and transience of life...

That is what happened in the past years, that is what we experienced during the pandemic. Even in art, literature or theatre, we evolve from a mistake, wrong decision of the character. Fragility, weakness, vulnerability, imperfection... And, as is the case with the annual leitmotifs of Divadelná Nitra, as the Festival date draws nearer, they assume a startling currency. That is indeed what happened now. After two years of the pandemic, the war in Ukraine has shown us other dimensions of fragility. Like aces in cards – the pandemic beat ecology, the war beat the pandemic.

How did our court graphic artist Tomáš Vicen grasp the leitmotif? With a concept entitled *vacuum bags*. He encloses rare objects – plants, children's toys and other symbols of life, family, home – in a vacuum package that makes these values visible, preserves them, whilst deforming them. To make matters worse, Vicen places the memory packs against a controversial background: an iconic children's toy lies discarded on the street by a sewer, a cult medicinal plant is drying out on cracked soil, and a symbol of humanity's sustenance rolls on the dirty apartment floor.

The International Festival Divadelná Nitra is entering yet another decade of its existence. After two pandemic years, it features stage works from abroad in greater numbers, particularly live. It also rekindles international contacts. The ambition is to maintain the character of the Festival as a platform for cultural exchange, communication, inspiration, artistic reflection, and critical thinking. At the same time, it continues to introduce new names, topics and trends. This is aided by the polymusic and multidisciplinary programme, intergenerational connections and team rejuvenation. The involvement of students from various disciplines as volunteers, as well as co-workers, work with marginalised or disadvantaged groups of children, families and the elderly, and interventions in public space will reach new communities and

anchor the Festival in the home context. Intensive cooperation with partners abroad and international PR helps the Festival to maintain its international credit.

Divadelná Nitra 2022 features 15 productions within the main programme, co-produced by 10 countries, and nearly 40 accompanying programme events. The curatorial selection of five works from Slovakia (not necessarily by Slovak authors, as international artists or ensembles also participate in the making) is complemented by a sample of the work of the curator herself, along with the Nitra-based host theatre. Eight works from abroad bring a sample of different topics related to the leitmotif of fragility. It is interesting how the creative artists who make this exclusively author's stage art minimise their means of expression, how they adhere to authentic experiences to achieve the veracity of statement, how they are unafraid of intimacy, how many autobiographical features we find in their works. And how they end up alone on stage with their trauma. They engage the audience in their quest to find the truth (they do it for the audience). Ultimately, though, they remain lonely. Be it in the struggle for the protected territory of a nature reserve, or in overcoming the handicaps of an aging body, in concerns about the consequences of the pandemic, or in coming to terms with the legacy of drug addiction. It is no coincidence that the past resonates in a number of works in the form of fascism, past and present wars, memories of notorious and infamous school days. The stage thus becomes a place for personal confession, its publication through an attempt at catharsis. Both of man and the society.

Unbelievable fragility of being.

Darina Kárová
Director, International Theatre Festival
Divadelná Nitra

PODOBY KREHKOSTI

Po dvoch rokoch sa do programu Divadelnej Nitry opäť vracia zahraničné divadlo v podobe prezentácie naživo. Tie dva roky mimoriadne ovplyvnili naše životy. Izolácia, strach, existenciálne ohrozenie, choroba, utrpenie, bezmocnosť, smrť a dokonca aj vojna v tesnej blízkosti sa stali ich bežnou súčasťou v rozsahu, v akom to väčšina z nás priamo nikdy predtým nezažila. Skúsenosť pandémie a vojny „za dverami“ nás však do istej miery spojila s utrpením, aké v posledných desaťročiach poznali ľudia mimo nášho geopolitického priestoru, a možno si teraz trochu viac dokážeme predstaviť, čím si prešli generácie našich starých a prastarých rodičov v prvej polovici 20. storočia.

Mnohí z nás sa stali o niečo empatickejšími. A mnohí zareagovali opačne – ešte radikálnejšie sa uzavreli do ulity cynického či rezignovaného individualizmu alebo ohradili múrmi ideológií. V zhmátnutí pojmov vyvolávanom a udržiavanom propagandami je ťažké rozlíšiť, kto je agresor a kto obeť, kto je nevinný a koho treba odsúdiť. Priepasti vyhlbené medzi rôznymi skupinami ľudí z dôvodu príslušnosti k štátu, etniku, rodu už nie sú jednoznačné. Sú buď väčšie, alebo menšie, či aj úplne preklenuté, všetko závisí od uhla pohľadu, od zvoleného diskurzu. Výsledkom je chaos, v ktorom sa v dobe zahltenej technológiami všetko prelína. No popri traumatizujúcich skúsenostiach zažívame aj spolupatričnosť, súcitu, ochotu pomáhať. Bolo to po dlhých rokoch, v ktorých verejný diskurz u nás ovládala nenávisť voči utečencom. Pritom sme sa o sebe dozvedeli aj to, že naša ochota pomáhať sa netýka všetkých bez rozdielu a že aj ľudí v núdzi delíme na tých, ktorých vpustíme, a takých, ktorých necháme za bránami.

Vojenské napadnutie Ukrajiny nás vrátilo o viac ako tridsať rokov späť. Rok pred vznikom festivalu, v roku 1991, opustili Československo po dvadsiatich troch rokoch sovietski vojaci. Zároveň sa rušili zbrojárske podniky a my sme sa nazdávali, že sa už nikdy nezopakuje rétorika studenej vojny s heslami o potrebe zbrojiť a o nepriateľovi, ktorý striehne na hraniciach. Pred udalosťami z februára 2022 sme sa spolu s svojimi ukrajinskými a ruskými priateľmi cítili ako obyvatelia sveta ohrozeného ekologickou

katastrofou, ktorú môžeme zmierniť iba spoločnou, globálnou akciou, a pandemiou, ktorú porazí moderná veda a správne politické rozhodnutia. Zdalo sa, že v našom geopolitickom priestore už žiadny prezident nepresvedčí občanov svojho štátu o nutnosti napadnúť susedný štát, pretože naratívy o potrebe vojensky presadzovať národné alebo akékoľvek iné záujmy sú už prekonané. Klimatická kríza a všetky dôležitejšie problémy však ustupujú nákladnému zbrojeniu a hrám na vojakov, a tak sa pokojne môže stať, že nám armády vybojujú skoršiu ekologickú katastrofu.

Zahraničný program Divadelnej Nitry sme začali tvoriť v čase, v ktorom ešte nebolo jasné, ako sa bude vyvíjať pandémia a či sa festival vôbec uskutoční. Ešte pred vypuknutím vojny sme si kládli dramaturgické otázky, ktoré by sa dali zjednodušiť na jednu – o čom môže vypovedať divadelný festival v dnešnej dobe, ktorá tu, uprostred Európy, ešte zreteľnejšie ako pred pár rokmi odráža paradoxy hodnôt západnej civilizácie a z nich prameniacy etický a morálny chaos. Opäť sme si uvedomili, že uvádzať čoraz nákladnejšie výpravné divadelné produkcie sa nám nezdá správne. Zdalo sa nám relevantnejšie vybrať menej ohurujúce, no vo výpovedi rovnako pôsobivé alebo dokonca pôsobivejšie diela. Opäť chceme predstaviť u nás ešte neznámych umelcov. Vojna priniesla nové problémy a otázky, ktoré sme v programe takisto zohľadnili. A ukázala nám krehkosť ešte v ďalšej podobe.

Martina Vannayová a Ján Šimko,
kurátori zahraničného programu
MF Divadelná Nitra 2022

FACES OF FRAGILITY

After two years, live international theatre is back to Divadelná Nitra. The two years had an extraordinary effect on our lives. Isolation, fear, existential threat, disease, suffering, helplessness, death, and even war at our very doorstep have become commonplace on a scale most of us have never directly experienced before. Yet, the experience of the pandemic and the war at our doorstep has, to an extent, brought us together with the suffering that people outside our geopolitical space have known for decades. Perhaps now we can also imagine a little more what the generations of our grandparents and great-grandparents went through in the first half of the 20th century.

Many of us have become a little more empathetic. And many reacted in the opposite manner – even more radically: they shut themselves in a shell of cynical or resigned individualism or walled themselves in ideologies. In the confusion of concepts that is being triggered and maintained by different propagandas, it is difficult to distinguish who is the aggressor and who is the victim, who is innocent and who is to be condemned. The gaps created between different groups of people on the grounds of their belonging to some country, ethnicity or gender are no longer unambiguous. They are either larger or smaller, or even fully bridged. It all depends on the point of view, on the preferred discourse. The result is chaos, in which everything is intertwined in an age overwhelmed by technology. Yet, in addition to traumatic experiences, we also experience belonging, compassion and willingness to help. This came after years when the public discourse in Slovakia was dominated by hatred towards refugees. That taught us a lesson about ourselves in that our willingness to help does not apply to everyone without distinction and that we also divide people in need into those we let in and those we leave behind the gates.

The military invasion of Ukraine set us back more than thirty years. A year before the festival was founded, in 1991, Soviet soldiers left Czechoslovakia after twenty-three years. At the same time, armaments companies were being shut down, and we

thought the rhetoric of the Cold War with slogans about the need to arm and about the enemy that cuts across borders would never be repeated. Prior to the events of February 2022, we, together with our Ukrainian and Russian friends, felt like the inhabitants of a world threatened by an ecological disaster to be only mitigated through a joint, global action; and a pandemic that would be defeated by modern science and right political decisions. It seemed that, in our geopolitical space, no president would convince his countrymen of the need to invade a neighbouring state, because the narratives of the need to militarily advance national or any other interests had already been overcome. Nevertheless, the climate crisis along with all other more critical issues now give way to expensive arming and soldier games. It thus may well happen that armies earn us ecological disaster even sooner than had been anticipated.

We started creating the international programme for the 2022 Divadelná Nitra at a time when it was not yet clear how the pandemic would develop and whether the Festival would take place at all. Even before the outbreak of the war, we asked ourselves programming questions, which could be narrowed to a single one: What can a theatre festival tell about the present day that here, in the middle of Europe, reflects the paradoxes of the values of Western civilisation, and the ethical and moral pandemonium even more clearly than a few years ago. We realised again that it doesn't seem right to present increasingly expensive narrative stage productions. It seemed more relevant to choose works that are less sensational, but equally or even more impressive in their statement. Once again, we want to present artists who are not yet known in Slovakia. The war brought new challenges and questions, which we also took into account in the programme. The war also showed us fragility in yet another form.

Martina Vannayová and Ján Šimko,
curators of the international programme
2022 ITF Divadelná Nitra

HLADANIE MOŽNOSTÍ A PODÔB DIALÓGU

Divadlá (nielen na Slovensku) hlásia úbytok diváčok a divákov spôsobený koronakrizou. Bolo by však príliš zjednodušujúce hodiť to na tohto jedného páchatela. Spoločenské zvraty, ktoré ústia do vojnových konfliktov, ekologická, ekonomická, hodnotová a iné krízy, to všetko sú javy, ktoré majú prirodzene vplyv na naše zmýšľanie a fungovanie. S tým súvisí aj revízia spoločenskej úlohy kultúry, kultúrnej inštitúcie a čím ďalej, tým viac skloňovaná téma udržateľnosti umenia a divadla, ako aj ľudských zdrojov v ňom.

Návšteva divadla už dávno nie je len anonymnou spoločenskou udalosťou. Badať isté snahy vytvárať si bližší vzťah s publikom. Niektorí tvorcovia a inštitúcie vedome, niektorí podvedome pracujú so stratégiami „audience development“. Okrem predstavení ponúkajú diskusie, workshopy, kvízy, čítania, podcasty, blogy, ale aj mnohé iné originálne formy, vytvárajú rôznorodé platformy spoločných zážitkov a stretnutí s dôrazom na komunitnosť, čo umožňuje nadviazať hlbšie vzťahy s diváčkami a divákmi a otvárať sa novému publiku. Inými možnosťami hľadania, resp. otvárania sa novému publiku sú napríklad tvorba koprodukčných projektov, divadlo na ceste k inklúzii (pre ľudí, ktorí k nemu nemajú ľahký prístup) atď.

Problém nastáva, ak sú tieto obohacujúce úsilia a platformy ďalším a ďalším navýšením aktivít popri permanentnej produkcii nových inscenácií, a to za rovnakých personálnych, priestorových a finančných podmienok.

Ako človek zvnútra tvorivej komunity vnímam posun v rozhovoroch o živom

umení, ktoré spolu vedieme. Oveľa menej sa zhovárame o samotných dielach, ktoré tvoríme, zato o dosť otvorenejšie priznávame stavy únavy a frustrácie, ktoré pociťujeme z neúmerného tlaku na produktivitu a širokú škálu aktivít, avšak za nezodpovedajúcich podmienok. Zlá existenčná situácia ľudí pracujúcich v kultúre je závažná a zhoršuje sa. A závažné je aj to, že naďalej necítiť záujem kompetentných ľudí a politikov nielen niečo zmeniť, ale vôbec načúvať.

Otázkou teda zostáva, ako žiť a tvoriť naplno a pritom nevyhasnúť. Ako nerásť, ale skôr meniť tvar – aby celkovým pocitom nebola únava, vyťaženosť na hranici vyhovenia či neznesiteľne dlhodobé fungovanie na hrane „prežitia“.

Je najvyšší čas systematicky vytvárať podmienky pre „slow culture“. Tu nejde o „prispatú, spomalenú kultúru“, ale o tvorbu a aktivity, ktoré majú zmysel a ktoré vykazujú viac kvalitu než kvantitu, a to kvalitu dlhodobo udržateľnú. Úplne základným predpokladom je vedomé otvorené načúvanie, vedenie vzájomného dialógu, spolupráca a spoločná starostlivosť. To platí nielen pri komunikácii s publikom, medzi inštitúciami a ich zriaďovateľmi, nezávislými zoskupeniami a ich partnermi, zriaďovanou a nezriaďovanou kultúrou navzájom atď., ale aj v kontexte tvorby samotnej.

Úzka spolupráca (medzinárodná a medziodborová) je napokon aj významným prínikom piatich diel, ktoré som vybrala do slovenskej časti v hlavnom programe festivalu Divadelná Nitra. Ide o inscenácie a performance zriaďovanej i nezávis-

lej scény, ktoré vedú odvážne a do hĺbky krehké dialógy medzi obsahom a formou, témou a prostriedkami, ktoré ju rozkrývajú a vrstvia.

Viacžánrová one man show *Otec, Matka, Chľast* komunikuje závažnú tému alkoholizmu v rodine. Experimentálna pohybová performance *Soft Spot* je odvážnou introspekciou v dnešnom obalovom svete, hľadaním citlivého mäkkého miesta skrytého niekde veľmi hlboko v nás. S inscenáciou ako so stavebným procesom sa umne pohráva autorský titul *D1 (pracovný názov)*, cez mýtus o diaľnici rozkrýva tému identity národa a krajiny. Intímne športovo-tanečné dielo so živou hudbou *Timeout Burnout* skúma limity výkonnosti na hranici vyhorenia. Vizuálno-pohybové performatívne dielo *Swing Heil!*, ktoré čerpá z dokumentárnych materiálov, otvára celospoločensky páľčivé témy nacionalizmu a extrémizmu.

Z vybranej vzorky môžeme odčítať súčasné vývinové tendencie (nielen) slovenského divadla: čoraz väčší príklon k princípom performance, kde dominuje preferencia odhaľovania procesu počas spoločného zážitku, a teda ešte väčší príklon k výsade divadelného umenia tu a teraz. S tým súvisí budovanie synergie medzi jednotlivými komponentmi a hľadanie adekvátneho hereckého/performatívneho prístupu, ktorý si postdramatický princíp stvárňovania tém žiada. A možno ešte jeden poznatok: intimita spoločného (divadelného) zážitku sa dá v sále so stovkami sedadiel dosiahnuť len ťažko.

K výberu slovenských inscenácií do hlavného programu Medzinárodného festivalu Divadelná Nitra som sa snažila pristupovať s otvorenosťou a so záujmom o širokú škálu autorských poetík či inscenačných prístupov, ktorú aplikujem aj pri vlastnej tvorbe. Pri drvivej väčšine inscenácií, ktoré som mala možnosť vidieť naprieč Slovenskom, sa tvorivé jadro končilo pri vymyslení režijného/dramaturgického/výtvarného kľúča, s ktorým sa pracuje tak, že sa viac či menej zdarne naplní a netransformuje. Inscenácie a performance vybrané do hlavného programu sa rôznymi spôsobmi pokúšajú predkladané témy prehlbovať v nových súvislostiach. Nielenže si určia „materiál“, ale ten neustále premieňajú, posúvajú jeho vnútorný obsah v prospech témy. Verím, že vo svojej diverzite ponúkajú kvalitne a originálne spracované pohľady na súčasnosť, ktorú žijeme, a zároveň viacvrstvom rozkrývajú nastolenú tému festivalu: KREHKOSŤ.

Mária Danadová,
kurátorka slovenského programu
MF Divadelná Nitra 2022

QUEST FOR POSSIBILITIES AND MODES OF DIALOGUE

Theatres (not just in Slovakia) report a drop in audience rates because of the corona crisis. Still, it would be simplistic to blame it on this one perpetrator. Social upheavals that lead to war conflicts, ecological, economic, value, and other crises are all phenomena that naturally affect the way we think and function. This is also related to the change of the public role of culture, cultural institutions, and the increasingly debated sustainability of art and theatre along with its available human resources.

Going to a theatre is no longer just an anonymous social event. Attempts to forge closer relationship with the audience are apparent. Some creative artists and institutions work – I some deliberately, some subconsciously – with audience development strategies. In addition to performances, they offer discussions, workshops, quizzes, readings, podcasts, blogs, and a range of distinctive forms, creating diverse platforms for shared experiences and encounters with an emphasis on community. That facilitates deeper relationships with spectators and opening up to new audiences. The range of other forms of the quest for and/or opening to new audiences include, for instance, co-production projects or theatre on the way to inclusion (for people with no have easy access to theatre).

The problem arises when these inspiring efforts and platforms represent, in addition to the permanent production of new productions, yet another and further increase in activities under the same personnel, space and financial resources.

As someone from within the creative community, I see a shift in the conversations we have about live art. We much less discuss the works we create. Instead, we admit more openly our fatigue and frustration caused by the disproportionate pressure on productivity and the wide range of activities under inappropriate terms. The poor existential situation of those working in culture is serious and getting worse. It is equally serious that we do not sense any interest on the part of those in charge along with the politicians to change anything and even to listen at all.

The question thus remains, how to live and create to the fullest and not burn out. How not to grow, but rather to change shape, so that the overall feeling is not fatigue, exhaustion on the verge of burnout or unbearably long-term functioning on the edge of survival.

It is high time to systematically create conditions for slow culture. This is not about a sleepy, slowed-down culture, but about meaningful creation and activities that show quality over quantity, quality that is sustainable. A very basic prerequisite is mindful open listening, dialogue, cooperation and joint care. This applies to communication with the public, between institutions and their founders, independent groups and their partners, established and independent culture, etc., as well as to the very creative context.

Close cooperation (international and interdisciplinary) is also a significant thread through the five works that I have selected

for the Slovak part in the main programme of Divadelná Nitra. The productions and performances of the established and independent scenes, engage courageously and in-depth fragile dialogues between content and form, theme and means that unfold and layer it.

The multi-genre one-man show *Father, Mother, Booze* communicates the critical issue of alcoholism in family. The experimental movement performance *Soft Spot* is a bold introspection in today's packaging world, a search for a sensitive soft spot hidden somewhere very deep within us. The author's title *D1* (*working title*) cleverly plays with the production as well as the construction process, exposing the theme of the identity of the nation and the country through the myth of the motorway. *Timeout Burnout*, an intimate sports-dance piece with live music, explores the limits of performance on the verge of burnout. The visual-movement performative work *Swing Heil!*, which draws on documentary material, opens the pressing themes of nationalism and extremism throughout society.

Through the selected taster we can discern the current trends of (not merely) Slovak theatre: an increasing leaning towards the principles of performance, governed by the preference for revealing the process during a shared experience, and thus an even greater inclination towards the privilege of the art of theatre here and now. This is related to the building of synergy between the individual components and the

search for a suitable acting/performative approach required by the post-dramatic principle of depicting themes. One more insight: the intimacy of a shared (theatre) experience is difficult to achieve in a hall with hundreds of seats.

I tried to approach the selection of Slovak productions for the main programme of Divadelná Nitra with openness and with interest in a wide range of author's poetics and staging approaches, which I also apply in my own work. In the vast majority of productions that I saw across Slovakia, the creative core ended with working out the directing/dramaturgical/artistic key. It is used in a way that it is successfully fulfilled and not transformed. The productions and performances selected for the main programme deepen the presented topics in new contexts in different ways. Not only do they determine their material, but they constantly transform it, shifting its inner content in favour of the theme. I believe that, in their diversity, they offer high-quality and original take on the days we live in, and, at the same time, they expose in many layers the Festival theme of FRAGILITY.

Mária Danadová
curator of the Slovak programme
2022 ITF Divadelná Nitra

ČASOVÝ PLÁN HLAVNÉHO PROGRAMU A VYBRANÝCH PODUJATÍ

Dátum SEPT	Druh podujatia Miesto	Titul	Krajina	Čas
23 PI	<i>divadlo</i> DAB – Štúdio	KÝM NASTANE TICHŤO	SK	16.00–17.25
	<i>divadlo</i> DAB – Veľká sála	SAD SAM MATÚŠ Pred predstavením slávnostné otvorenie festivalu. HR, SI, AT, FR		18.00–21.15
24 SO	<i>diskusia</i> Meeting Point	Artists talk. Prezentácia programu 31. ročníka Medzinárodného festivalu Divadelná Nitra jeho kurátormi a diskusia s tvorcami inscenácií.		10.30–12.00
	<i>divadlo</i> DAB – Veľká sála	TIMEOUT BURNOUT	SK	17.00–18.00
	<i>divadlo</i> DAB – Štúdio	VIRTUAL RITUAL	CZ	18.30–19.40 🕒
	<i>divadlo</i> Synagóga	AMANDO	PL	22.00–22.40 🕒
25 NE	<i>diskusia</i> Synagóga	Svedectvá. Projekcia dokumentárneho filmu a diskusia o vojne na Ukrajine.		10.30–12.00
	<i>divadlo</i> Synagóga	KRONIKA VOJNY, NENÁVISTI A LÁSKY	UA, SK	14.30–16.00
	<i>divadlo</i> DAB – Štúdio	PRIMA	CZ	17.00–18.00 🕒
	<i>divadlo</i> DAB – Veľká sála	ENCYKLOPÉDIA BOLESTI. I. DIEL: ZOSTANE TO MEDZI NAMI	ES	19.00–20.10 🕒
	<i>divadlo</i> DAB – Štúdio	JUMPCORE	PL	21.00–21.40 🕒
26 PO	<i>diskusia</i> Meeting Point	Artists talk. Diskusia s tvorcami inscenácií.		10.30–12.00
	<i>divadlo</i> DAB – Štúdio	SWING HEIL!	SK, CZ	17.00–18.15
	<i>diskusia</i> DAB – Veľká sála	krehosť? / fragility? Veľká verejná debata na tému festivalu.		18.30–20.15 🕒
	<i>divadlo</i> DAB – Štúdio	SNÍVAL SOM SO STAROU MAMOU	HU	20.30–22.00 🕒
27 UT	<i>diskusia</i> Meeting Point	Artists talk. Diskusia s tvorcami inscenácií.		10.30–12.00
	<i>divadlo</i> DAB – Veľká sála	OTEC, MATKA, CHLAST	SK	18.00–19.30 🕒
	<i>divadlo</i> DAB – Štúdio	SOFT SPOT	HU, CZ, SK	20.00–21.30 🕒
28 ST	<i>diskusia</i> Meeting Point	Artists talk. Prezentácia výsledkov projektu V4@Theatre Critics Residency a Ako na divadlo.		10.30–13.00
	<i>divadlo</i> DAB – Veľká sála	D1 (PRACOVNÝ NÁZOV)	SK	18.00–19.45
	<i>divadlo</i> DAB – Štúdio	SVETLONOS	SK	20.30–21.30

DAB – Divadlo Andreja Bagara v Nitre, Meeting Point – foyer DAB, Synagóga – ul. Pri synagóge 3, 🕒 – predstavenie je súčasťou Nitrianskej bielej noci, 🕒 – po predstavení diskusia s tvorcami, 🕒 – podujatie je možné sledovať tiež prostredníctvom online streamu na FB Divadelná Nitra

Všetky predstavenia hlavného programu a diskusie sú tlmočené do slovenského a anglického jazyka.

SCHEDULE OF THE MAIN PROGRAMME AND SELECTED EVENTS

Date SEPT	Type of Event Venue	Title	Country	Time
23 FR	<i>theatre</i> DAB – Studio	UNTIL SILENCE REIGNS	SK	16.00–17.25
	<i>divadlo</i> DAB – Great Hall	SAD SAM MATTHÄUS Festival Opening	HR, SI, AT, FR	18.00–21.15
24 SA	<i>discussion</i> Meeting Point	Artists talk. Programme presentation of 31. International Theatre Festival Divadelná Nitra by curators; discussion with creative teams.		10.30–12.00
	<i>theatre</i> DAB – Great Hall	TIMEOUT BURNOUT	SK	17.00–18.00
	<i>divadlo</i> DAB – Studio	VIRTUAL RITUAL	CZ	18.30–19.40 D
	<i>theatre</i> Synagogue	AMANDO	PL	22.00–22.40 C
25 SU	<i>discussion</i> Synagogue	Testimonies. Documentary film screening and discussion about the war in Ukraine.		10.30–12.00
	<i>theatre</i> Synagogue	CHRONICLES OF WAR, HATRED AND LOVE	UA, SK	14.30–16.00
	<i>theatre</i> DAB – Studio	PRIMA	CZ	17.00–18.00 D
	<i>theatre</i> DAB – Great Hall	THE ENCYCLOPAEDIA OF PAIN. CHAPTER ONE: MUM'S THE WORD	ES	19.00–20.10 D
	<i>theatre</i> DAB – Studio	JUMPCORE	PL	21.00–21.40 D
26 MO	<i>discussion</i> Meeting Point	Artists talk. Discussion with creative teams.		10.30–12.00
	<i>theatre</i> DAB – Studio	SWING HEIL!	SK, CZ	17.00–18.15
	<i>discussion</i> DAB – Great Hall	<i>krehkost? / fragility?</i> Large Public Debate on Festival's Theme.		18.30–20.15 C
	<i>theatre</i> DAB – Studio	LIVING THE DREAM WITH GRANDMA	HU	20.30–22.00 D
27 TU	<i>discussion</i> Meeting Point	Artists talk. Discussion with creative teams.		10.30–12.00
	<i>theatre</i> DAB – Great Hall	FATHER, MOTHER, BOOZE	SK	18.00–19.30 D
	<i>theatre</i> DAB – Studio	SOFT SPOT	HU, CZ, SK	20.00–21.30 D
28 WE	<i>discussion</i> Meeting Point	Artists talk. Discussion with creative teams and presentation by participants of V4@Theatre Critics Residency and How to Understand Theatre Project.		10.30–13.00
	<i>theatre</i> DAB – Great Hall	D1 (WORKING TITLE)	SK	18.00–19.45
	<i>theatre</i> DAB – Studio	IGNIS FATUUS	SK	20.30–21.30

DAB – The Andrej Bagar Theatre in Nitra, SYNAGOGUE – Pri synagóge st. 3, Meeting Point – foyer DAB, C – this production is part of the Nitra White Night; D – discussion with creative team after the performance, C – event will be streamed free online via FB Divadelná Nitra

All performances are subtitled or simultaneously translated into Slovak and English.

Divadlo Andreja Bagara v Nitre, SLOVENSKO
The Andrej Bagar Theatre in Nitra, SLOVAKIA

Slavka Cíváňová

KÝM NASTANE TICHŮ / UNTIL SILENCE REIGNS

piatok 23. 9. 2022, 16.00–17.25, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Štúdio, bez prestávky
Friday, 23. 9. 2022, 16.00–17.25 hrs, The Andrej Bagar Theatre in Nitra – Studio, no intermission
jazyk slovenský, anglické titulky
language: Slovak with English surtitles

réžia / directed by: Iveta Ditte Jurčová
dramaturgia / dramaturgy: Slavka Cíváňová
scéna a kostýmy / set and costume design: Zuzana Havranová
digitálna scénografia / digital set design: Erik Bartoš
hudba / music: Ján Kružliak ml.
choreografia / choreography: Stanislava Vlčeková
účinkujú / cast: Nikolett Dékány, Andrej Remeník, Tomáš Stopa

Východiskom inscenácie bol text *Obrázky z hôr* dramaturgičky Slavky Cíváňovej, ktorý vznikol ako súčasť projektu GREEN DRAMA. Ide o zborník divadelných hier, ktoré vydal Divadelný ústav. Autori a autorky vytvorili dramatické texty dotýkajúce sa environmentalistiky a ekologických tém. Inscenácia poukazuje na to, akým spôsobom sa rozšírila ťažba dreva, aké má dôsledky na ekosystém a prečo je nutné starať sa o lesy a prístupovať k nim so všetkou úctou a pokorou.

Ťažko si predstaviť vhodnejšiu osobu na réžiu tejto vzdelávacej hry než Ivetu Ditte Jurčovú, ktorá sa vo svojej umeleckej činnosti dlhodobo zaoberá aktuálnymi témami. Okrem toho, ako režisérka má cit pre javiskové obrazy a vizuálne podmanivé metafory. *Kým nastane ticho* je nevšednou vzdelávacou inscenáciou. Réžisérka využíva princípy vizuálnej a zvukovej inštalácie, ktoré prepája s dokumentárnym materiálom. Zábery zo zničujúcej kalamity, ktorá zasiahla územie Tatier v roku 2004, fotografie z ekologických protestov či idúci kamión naložený drevom sa premietajú na plátne a umožňujú hercom rozohrať pôsobivé mizanscény. (...) Na réžii Ivety Ditte Jurčovej je citeľný nielen záujem o problematiku, ktorý sa odráža v práci s dokumentárnym materiálom, ale aj výtvarný, resp. metaforický spôsob spracovania environmentálnych tém.

Miroslava Košťálová: V hlavnej úlohe stromy [online]. 31. 5. 2021. Dostupné na: <https://monitoringdivadiel.sk/v-hlavnej-ulohe-stromy/> (úryvok, krátené)

The vantage point of the production was the text *Pictures from the Mountains* by playwright Slavka Cíváňová, written for GREEN DRAMA. The project is a collection of plays published by the Theatre Institute in Bratislava. Authors have written stage texts touching upon environmentalism and ecological topics. The production shows how logging has spread, its effect on the ecosystem, and why it is imperative to take care of forests and approach them with all due respect and humility.

It is difficult to imagine a more fitting person to direct this educational play than Iveta Ditte Jurčová. In her art, she has long been addressing current issues. Moreover, as stage director she has an apt sense for stage images and visually captivating metaphors. *Until Silence Reigns* is an uncommon educational production. The director uses the principles of visual and sound installation, which she connects with documentary material. Images from the devastating calamity that hit the High Tatras in 2004, photo images from environmental protests or a moving lorry loaded with wood are projected on the screen and allow actors to play impressive mise-en-scenes. (...) Iveta Ditta Jurčová's directing shows not only her interest in the issue, which is reflected in her work with documentary material, but also her artistic, or a metaphorical method of addressing environmental themes.

Miroslava Košťálová: Trees in the Lead Role [V hlavnej úlohe stromy]. [online]. 31. 5. 2021. Available at: <https://monitoringdivadiel.sk/v-hlavnej-ulohe-stromy/> (úryvok, krátené)

Hoci inscenácia je určená najmä divákovi, ktorí si najväčšiu tatranskú kalamitu z roku 2004 nemôžu pamätať ani náhodou – tínedžerom z kategórie 11+, režisérka im formálne nijako nezjednodušila vnímanie sprostredkovaných tém. Veľmi rýchlo sa ukáže, že popri lekcii z ekológie pre nich pripravila aj vyhranený multimediálny tvar využívajúci prvky ako živé vytváranie zvukovej kulisy, videoart a svetelné efekty (Erik Bartoš), výtvarno-fyzikálne inštalácie (Zuzana Havranová) a tiež v istom zmysle pohybové divadlo (Stanka Vlčeková). Napojila sa tak na estetiku svojich ostatných inscenácií pre dospelých ako *Americký cisár* či najnovšie *Swing Heil!*(...)

Hudba má v inscenácii výrazný zástoj, v mnohých momentoch je nástojčivo varovná, inokedy využitím organických zvukov a prvkov ako bubnovanie na perkusiách evokuje istú rituálnosť, ale aj mystickosť prírodných javov, ktoré nás presahujú. Súčasťou hudobnej narácie sú aj spevácke party Děkány, ktoré predsa len o čosi viac posúvajú inscenáciu k stredno-prúdovému divadlu a môžu byť atraktívnym prvkom pre mladého diváka či diváčku. Práve Děkány vnáša do predstavenia pozoruhodnú performatívnu energiu – popri veľmi slušných speváckych výkonoch zároveň chvíľami škriekavými vtáčimi zvukmi vyjadruje hlasný nesúhlas, inokedy bez zaváhania sampľuje zvuky a „hrá“ sa so zvukovou aparátúrou, stvárňuje suverénnu moderátorku aj akúsi éterickú lesnú bytosť. (...)

Dômyselné kreácie režisérky a scénografky, od vetvičkového stropu po inštaláciu s prúdom vzduchu, ktorá nám ukazuje, ako vietor vyvracia smreký oslabené hustou umelou výsadbou, a naopak, neublíži zmiešanému prirodzenému lesu, dodávajú inscenácii silný vizuálny ráz a zároveň ju chránia pred „monokultúrou“ verbálnej didaktickosti a „prednáškovosti“, k akej by divadlo s touto témou ľahko mohlo sklznúť.

Martina Mašlárová: Poplach, invázia človeka do koreňového systému, zapojte huby. In *MLOKí* [online]. 23. 5. 2021. Dostupné na: <https://mloki.sk/poplach-invazia-cloveka-do-korenoveho-systemu-zapojte-huby/> (úryvok, krátené)

Even though the production is essentially intended for teenagers from the age of 11, who have no way of remembering the major Tatra calamity in 2004, the stage director did not formally make it easier for them to perceive the conveyed issues. It soon becomes clear that, in addition to the lesson in ecology, she also prepared for them a special multimedia form, using elements such as live creation of a sound backdrop, video art and lighting effects (Erik Bartoš), art–physical installations (Zuzana Havranová) and, in a sense, movement theatre (Stanka Vlčeková). Ditte Jurčová thus connected to the aesthetics of her earlier productions for adults, such as the *American Emperor* or the most recent piece, *Swing Heil!*(...)

In the production, the music plays a major role. In many points it is resolutely warning, at other times, using organic sounds and elements such as drumming on percussion, it evokes certain ritualism, as well as the mysticism of natural phenomena that are beyond us. A part of the musical narrative is also Děkány's singing parts that move the production a bit more towards mainstream theatre and can be an attractive element for young viewers. It is Děkány who brings an extraordinary performative energy to the performance – in addition to very decent singing performances, at times she expresses loud disapproval with screeching bird sounds, at other times she samples sounds without hesitation and plays with sound equipment, she portrays a self-confident moderator and a kind of ethereal forest being. (...)

The ingenious creations of the stage director and set designer, from the twig ceiling to the installation with air flow that shows how wind uproots the spruces weakened by dense artificial planting, whilst not damaging the mixed natural forest, give the production a powerful visual impact and simultaneously protect it from the monoculture of verbal didactics and lecturing to which theatre could easily slip when addressing such theme.

Martina Mašlárová: Alarm, Human Invasion of the Root System, Engage the Fungi [Poplach, invázia človeka do koreňového systému, zapojte huby]. In *MLOKí* [online]. 23. 5. 2021. Available at: <https://mloki.sk/poplach-invazia-cloveka-do-korenoveho-systemu-zapojte-huby/> (excerpt, abridged)

Iveta Ditte Jurčová (1968) absolvovala divadelnú réžiu (2006) na VŠMU v Bratislave. Pôsobí ako režisérka a umelecká šéfka Divadla Pôtoň, ktoré od roku 2008 prevádzkuje v bývalom kultúrnom dome v Bátorovciach, dnes Centre umenia a kreativity. Iveta Ditte Jurčová spolu s dramaturgom Michalom Dittom vytvorili z Divadla Pôtoň jedno z najvýznamnejších nezávislých divadiel na Slovensku a spolu uviedli niekoľko významných a oceňovaných inscenácií: *Dve slová Belisy* Súmračnej... príbeh Evy Luny (2004), *Terra Granus* (2007), *Nevesta hôľ* (2009), *Psota* (2011), *Americký cisár* (2018), *Terra Apathy* (2022). Ako režisérka spolupracovala aj s viacerými slovenskými a českými divadelnými scénami (napr. Bábkové divadlo Žilina, Slovenské komorné divadlo v Martine, Slovenské národné divadlo, Mestské divadlo Zlín, Sliezske divadlo Opava). Je autorkou a lektorkou mnohých vzdelávacích projektov v oblasti scénického umenia a ako režisérka pravidelne spolupracuje aj so Slovenským rozhlasom.

Iveta Ditte Jurčová (1968) graduated in stage directing (2006) at the Academy of Performing Arts in Bratislava. She is the stage and artistic director at the Pôtoň Theatre, which she has been running since 2008 in Bátorovce, in the former cultural centre – now the Centre for Art and Creativity. Iveta Ditte Jurčová, together with the dramaturge Michal Ditte, made the Pôtoň Theatre into one of the key independent theatres in Slovakia. Together they staged a number of critical and award-winning productions: *Two Words of Bellisa Twilight... The Story of Eva Luna* (2004), *Terra Granus* (2007), *Bride of the Ridge* (2009), *Misery* (2011), *American Emperor* (2018), *Terra Apathy* (2022). As stage director, she also collaborated with a range of Slovak and Czech theatres (e.g. Puppet Theatre Žilina, Slovak Chamber Theatre in Martin, Slovak National Theatre, Municipal Theatre Zlín, Silesian Theatre Opava). She is the author and lecturer of numerous learning projects in performing arts. As stage director she regularly collaborates with the Slovak Radio.

Matija Ferlin, CHORVÁTSKO, SLOVINSKO, RAKÚSKO, FRANCÚZSKO /
CROATIA, SLOVENIA, AUSTRIA, FRANCE

SAD SAM MATUŠ / SAD SAM MATTHÄUS

piatok 23. 9. 2022, 18.00–21.15, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Veľká sála, s prestávkou
Friday, 23. 9. 2022, 18.00–21.15 hrs, The Andrej Bagar Theatre in Nitra – Great Hall, with
intermission

pred predstavením slávnostné otvorenie festivalu / Festival gala opening prior to the performance
jazyk anglický, slovenské titulky / language: English with Slovak surtitles

réžia, choreografia, účinkuje / directed, choreographed, performed by: Matija Ferlin

dramaturgia / dramaturgy: Goran Ferčec

text: Goran Ferčec, Matija Ferlin

s použitím nahrávky / with music by: Johann Sebastian Bach *St Matthew Passion*, BWV 244
in a recording performed by Philippe Herreweghe / Collegium Vocale Gent, licensed courtesy
of Harmonia Mundi / [PIAS]

scéna / set design: Mauricio Ferlin

zvuk / sound design: Luka Prinčič

svetelný dizajn, technická réžia / light design, technical director: Saša Fistríc

kostýmy / costume design: Matija Ferlin

asistent réžie / directing assistance: Rajna Racz

produkcia / production management: Maja Delak

asistentka produkcie / production assistance: Sabrina Železnik

výkonná produkcia / executive production: Silvija Stipanov

vizuálny materiál / visual materials: Tina Ivezić, Christophe Chemin, Ana Buljan

preklady / translations: Danijela Bilić Rojnić, Ana Uglešić, Katja Kosi, Maša Dabić

Preklady Bachových *Matúšových pašii*: anglické a francúzske libreto s láskavým súhlasom

Harmonia Mundi; chorvátsky preklad prevzatý z *Nedelných čítaní* vyd. Kršćanska

sadašnjost (Kresťanská prítomnosť, Záhreb, 1971) alebo preložené priamo z nemčiny

Alojzijou Domislovičovou zo Zboru Čazmansko-varaždínskej kapituly (Varaždin, 1989);

slovnický preklad s láskavým súhlasom archívu Slovinskej filharmónie / Translations

of Bach's *St Matthew Passion* libretto: English and French translations are courtesy of

Harmonia Mundi; Croatian translation is taken from *Sundays' Readings* published by

Kršćanska sadašnjost (Christian Present, Zagreb, 1971) or translated directly from German

by Alojzija Domislović from Čazman-Varaždin Choir Chapter (Varaždin, 1989); Slovenian

translation is a courtesy of the archive of Slovenian Philharmonic Orchestra

produkcia / production: Emanat, Matija Ferlin

koprodukcia / co-production: Wiener Festwochen, CND Centre national de la danse, Istarsko

narodno kazalište – Gradsko kazalište Pula

partneri / partners: Mediteranski plesni centar Svetvinčenat, Bunker / Stara mestna

Elektrarna – Elektro Ljubljana

s podporou / supported by: Zagrebačko kazalište mladih

finančná podpora / financial support: Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije,

Mestna občina Ljubljana, Grad Pula, Grad Zagreb

Choreograf a tanečník Matija Ferlin začal s voľným cyklom *Sad Sam* ešte počas štúdií na School for New Dance Development v Amsterdame v roku 2004. Jeho voľná séria diel vychádza zo slovnej hračky – v chorvátčine „sad sam“ znamená „teraz som“, v angličtine je *Smutný Sam* (*Sad Sam*) zasa meno fiktívnej (auto)biografickej postavy. *Sad Sam Matúš* je štvrtým dielom z cyklu a zároveň druhým, ktoré vzniklo v spolupráci so spisovateľom a dramatikom Goranom Ferčecom. V tomto

The choreographer and dancer Matija Ferlin began his free cycle *Sad Sam* in 2004, during his studies at the School for New Dance Development in Amsterdam. His free series of works is based on a play on words – in Croatian *sad sam* meaning “I am now”. In English, *Sad Sam* is the name of a fictional (auto)biographical character. *Sad Sam Mäthaus* is the fourth part of the cycle and at the same time the second to be created in collaboration with the author and playwright

prípade sa rozhodli konfrontovať s *Matúšovými pašiami* Johanna Sebastiana Bacha. Na začiatku bol zámer realizovať na javisku tanečné sólo. Výsledkom je strhujúce javiskové dielo, originálne pracujúce s hudbou, so slovom, s telom a pohybom. Autori skúmajú vzťahy medzi pohybom a textom, choreografiou a gramatikou, osobným príbehom a biblickým textom, kompozíciou a náhodou, utrpením a vytrvalosťou, pravdepodobným a nemožným, racionálnym a intuitívnym. Cez notoricky známy pašiový príbeh skúmajú Ferlin a Ferčec telo starnúceho tanečníka, ktoré sa už nedokáže hýbať tak ako kedysi. Telo tanečníka prechádza podobným utrpením ako telo Kristovo v pašiovej hre. Čo robí telo, keď už nie je schopné vykonávať úlohy, ktorými žilo a na ktoré sa dlho pripravovalo? Ako vyzerá a kedy nastane moment, keď sa limity zmenia na nové možnosti?

V sofistikovanej štruktúre inscenácie je téma tanečnickovho tela zasadená do širšieho kontextu skúmania tém smrti, utrpenia, pokušenia a telesnosti, zrady a odpustenia. Ferlin hovorí o sérii komplikovaných a trýznivých úmrtí vo vlastnej rodine, pokúša sa pochopiť ich na metafyzickej úrovni a zmierniť tak osobnú bolesť. Podobne ako Bach aj Ferlin hľadá únik z banality smrti a ľudského života, konštruuje javisko pre ľudské vášne a pokušenia a nahliada do zákulisia. Hoci sa ku kresťanským dogmám stavia kriticky, optika, ktorú ponúka, prekračuje materialistický strach z nevyhnutného.

Choreografia vychádza z čítania hudby a naratívnej štruktúry Bachovho oratória. Podobne ako barokový skladateľ v rôznych medzihrách integruje aj Ferlin všetky vonkajšie prvky do kánonického textu evanjelia a jeho javisková kreácia zachováva integritu Bachovho diela. Ani javiskový priestor nie je iba miestom konania, ale je akýmsi „múzeom“, ktoré uchováva niektoré predmety, ale aj pohyby, stopy tiel a interpretácie. Je to oživované múzeum vecí, múzeum príbehov, múzeum pohybov, múzeum choreografií, múzeum rezonancií, súvisiacich s utrpením, pokušením a odpustením. Možno to vyzerá komplikovane, ale mnohovrstevná inscenácia *Sad Sam Matúš* je zároveň veľmi komunikatívne a emotívne dielo. Slovínska Asociácia divadelných kritikov a bádateľov vyhlásila *Sad Sam Matúš* za najlepšiu inscenáciu sezóny 2021/2022.

Ján Šimko

Goran Ferčec. In this case, they decided to confront Bach's *St Matthew Passion*. The initial intention was to perform a dance solo on stage. The result is a captivating stage piece that works distinctively with music, words, body and movement. The authors explore the relationships between movement and text, choreography and grammar, personal story and biblical text, composition and chance, suffering and perseverance, the probable and the impossible, the rational and the intuitive. Through the notorious passion story, Ferlin and Ferčec examine the body of an aging dancer who can no longer move as he once did. His body goes through similar suffering as that of Christ in the passion play. What does the body do when it is no longer able to perform the tasks it has long time lived and prepared for? What does it look like and when does the moment come when the limits turn into new possibilities?

In the sophisticated structure of the production, the theme of the dancer's body is placed in a wider context of exploring those of death, suffering, temptation and carnality, betrayal and forgiveness. Ferlin talks about a series of difficult and harrowing deaths in his family, trying to understand them on a metaphysical level and thereby alleviate the personal pain. Like Bach, Ferlin seeks an escape from the banality of death and human life, constructs a stage for human passions and temptations, and looks behind the scenes. Although he is critical of Christian dogmas, the lens he offers reaches beyond the materialistic fear of the inevitable.

The choreography is based on reading the music and narrative structure of Bach's oratorio. In various interludes, like the Baroque composer, Ferlin integrates all external elements into the canonical text of the Gospel, and his stage creation preserves the integrity of Bach's work. Even the stage space is not merely a place of action, but it is a kind of museum that preserves some objects, as well as movements, traces of bodies and interpretations. It is an animated museum of items, a museum of stories, a museum of movements, a museum of choreography, a museum of resonances related to suffering, temptation and forgiveness. It may look complicated, yet the multi-layered production *Sad Sam Mäthaus* is simultaneously a highly communicative and emotional piece. The Slovenian Association of Theatre Critics and Researchers declared *Sad Sam Mäthaus* the best production of the 2021/2022 season.

Ján Šimko

„*Sad Sam Matúš* Matiju Ferlina je veľkolepým a monumentálnym javiskovým rozjímaním na zvukovom pozadí Bachových *Matúšových pašii*. K tragike dejín kladie intímne spomienky na utrpenie a smrť, no nezabúda ani na vtipnú sebaióniu. S nechronologickou dramaturgiou, ktorá sa neustále kľukatí medzi časovými úsekmi, sa akcia prelína a zamotáva. Pripomínajúc povahu ľudskej pamäti, zároveň napína ambiciózne asociatívne línie medzi javiskovými rekvizitami, rozprávaním a udalosťami. Vrstevnatý jazyk predstavenia je jemným rozprávaním o zložitosti našich životov a ľudských emócií. Šikovne spája rôzne javiskové úrovne, v ktorých sa preplétá komplexná sieť citácií a asociácií, aby vytvorili vzrušujúci poetický a kontemplatívny zážitok z predstavenia, ktorý zasahuje jadro zážitku ľudskej existencie.“ (úryvok z vyjadrenia komisie slovenskej Asociácie divadelných kritikov a bádateľov)

Matija Ferlin (1982) je divadelný režisér, choreograf a performer. Absolvoval School for New Dance Development v Amsterdame a pôsobil v Berlíne a Toronte. Po návrate do rodnej Puly (Chorvátsko) sa venuje novým konceptom inscenovania. Jeho diela boli uvedené na medzinárodných festivaloch, ako napr. Kunstenfestivaldesarts (Belgicko), Wiener Festwochen a ImPulsTanz (Rakúsko), Festival TransAmériques (Kanada), BITEF (Srbsko), Young Lions (Slovensko). Spolupracuje s významnými choreografmi, filmovými a divadelnými režisérmi, výtvarnými umelcami a dramaturgmi (Ivica Buljan, Christophe Chemin, Maja Delak, Goran Ferčec, Mauricio Ferlin, Ame Henderson, Mateja Koležnik, Sasha Waltz, Jasna Žmak a iní). Inscenácia *Sad Sam Matthäus* je súčasťou tvorivého cyklu, ktorý zahŕňa inscenačné projekty *Sad Sam Revisited* (2005), *Sad Sam Almost 6* (2009) a *Sad Sam Lucky* (2012). Ferlinovými ďalšími dielami sú napr. *Students of Insistence* (2022), *That Emerging Place* (2019), *Staging a Play: Antigone* (2018), *Vladimir Nazor's Water* (2018), *Staging a Play: Tartuffe* (2017), *We Are Kings Not Humans* (2015).

“Matija Ferlin’s *Sad Sam Matthäus* is a magnificent and monumental stage contemplation against the sound backdrop of Bach’s *Matthew Passion*, which places intimate memories of suffering and death alongside the tragedy of history, but does not forget the humorous self-irony. With a fragmented temporal dramaturgy that constantly meanders between time periods, the action intertwines and entangles itself and, reminiscent of the nature of human memory, strains ambitious associative lines between stage props, narratives and events. The multi-layered performance language subtly recognizes the complexity of our lives and human emotions, and skilfully mounts different stage levels, which interweave a complex network of citations and associative connections to create an exciting poetic and contemplative performance experience that strikes the core of the experience of human existence.” (excerpt from the statement of the Committee of the Slovenian Association of Theatre Critics and Researchers)

Matija Ferlin (1982) is stage director, choreographer and performer. He graduated from the School for New Dance Development in Amsterdam, and worked in Berlin and Toronto. After returning to his native Pula (Croatia), he focuses on new staging concepts. His works were presented at international festivals, such as Kunstenfestivaldesarts (Belgium), Wiener Festwochen and ImPulsTanz (Austria), Festival TransAmériques (Canada), BITEF (Serbia), Young Lions (Slovenia). He works with major choreographers, film and stage directors, visual artists and dramaturges (e.g. Ivica Buljan, Christophe Chemin, Maja Delak, Goran Ferčec, Mauricio Ferlin, Ame Henderson, Mateja Koležnik, Sasha Waltz, Jasna Žmak). The production *Sad Sam Matthäus* is part of a creative cycle that includes the production projects *Sad Sam Revisited* (2005), *Sad Sam Almost 6* (2009) and *Sad Sam Lucky* (2012). Ferlin’s other works include, inter alia, *Students of Insistence* (2022), *That Emerging Place* (2019), *Staging a Play: Antigone* (2018), *Vladimir Nazor’s Water* (2018), *Staging a Play: Tartuffe* (2017), *We Are Kings Not Humans* (2015).

TIMEOUT BURNOUT

sobota 24. 9. 2022, 17.00 – 18.00,

Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Veľká sála (sedenie na javisku), bez prestávky

Saturday, 24. 9. 2022, 17.00 – 18.00 hrs,

The Andrej Bagar Theatre in Nitra (seating on stage) – Great Hall, no intermission

réžia a dramaturgia / direction and dramaturgy: Maja Hriešik

choreografia, tanec / choreography, dance: Lukáš Bobalik

scéna a kostýmy / set and costume design: Zuzu Hudek

hudba / music: Henry Purcell, Franz Schubert, Jakub Mitrik

spev / vocals: Peter Mazalán

gitara / guitar: Jakub Mitrik

svetelný dizajn / lights design: Jozef Čabo

produkcia / production: T-O-K Tanec/Osobnosť/Kontext, Alexandra Mireková

Nepochybne aktuálnou témou vyhorenia, ktorá sa týka ľudí naprieč generáciami a môže postihnúť každého – vrátane umelca, sa zaoberá performance tanečníka Lukáša Bobalika a režisérky a dramaturgičky Maje Hriešik. Bobalik často spolupracuje s tvorcami svojej generácie aj so staršími choreografmi a choreografkami a takáto vyťaženosť vie byť hraničná, aj keď sa môže zdať, že dvadsiatnik ešte nemusí zažívať vyhorenie. Tempo, s akým sa tanečníci po absolvovaní školy vrhajú do každodenného kolobehu života umelca na voľnej nohe, však môže zatočiť i so starším matadorom a môže byť adrenalínovým športom. Bobalikovi to prinieslo skúsenosť so stavmi prepracovanej beztiaže, keď človek stráca motiváciu ďalej tvoriť. Tanečník prostredníctvom tenisového zápasu či tréningu demonštruje počas predstavenia cestu k psychickému i fyzickému vyčerpaniu.

Scéna veľmi dynamicky a funkčne ovplyvňuje dianie v „tenisovej hre“. (...) V priestore sú umiestnené štyri plochy – kovové siete, ktoré tanečník v plnej miere využíva. Premiestňuje odrazové plochy, ktoré sa menia na klietku a s ňou na záver Bobalik zápasí. Snaží sa vytvoriť si v nej priestor, ale je to takmer sisyfovská práca, pretože si musí udržať tempo, rýchlosť, dynamiku aj celkovú techniku pohybu. Bobalik strieda rytmus hry. V tanečnom prejave dominuje tenisová technika, ale aj noblesa spojená s tancom.

Marek Godovič: NuDanceFest v čase korony: Bližšie k sebe či bližšie od seba. In *MLOKÍ* [online]. 25. 9. 2020. Dostupné na: <https://mloki.sk/nudancefest-v-case-korony-blizsie-k-sebe-ci-blizsie-od-seba/> (úryvok, krátené)

The performance of the dancer Lukáš Bobalik and stage director and dramaturge Maja Hriešik deals with the very current issue of burnout that affects people across generations and can affect anyone – including an artist. Bobalik often collaborates with the creative artists of his generation and with older choreographers. Such workload can prove borderline, even if it may seem that a twenty-year-old does not yet have to experience burnout. Nonetheless, the pace with which dancers throw themselves after graduation into the daily cycle of life of a freelance artist can make even an older matador spin and can be an adrenaline sport. It gave Bobalik the experience of states of elaborate weightlessness, when a one loses the drive to carry on creating. Through a tennis match or practice, the dancer demonstrates during the performance the path to mental and physical exhaustion.

The scene affects most dynamically and functionally the action in the tennis game. (...) There are four surfaces in the space – metal mesh, which the dancer uses to the full extent. He moves the rebound surfaces, which turn into a cage, with Bobalik wrestles with at the end. He tries to create space for himself in it. Yet it is virtually a Sisyphian task, for he must maintain his pace, speed, dynamics and overall movement technique. Bobalik alternates the rhythm of the game. The dance performance is controlled by tennis technique, as well as the graciousness associated with dance.

Marek Godovič: NuDanceFest in the Time of Corona: Closer to Each Other or Closer from Each Other [NuDanceFest v čase korony: Bližšie k sebe či bližšie od seba]. In *MLOKÍ* [online]. 25. 9. 2020. Available at: <https://mloki.sk/nudancefest-v-case-korony-blizsie-k-sebe-ci-blizsie-od-seba/> (excerpt, abridged)

Timeout Burnout má tematizovat výdrž, kdy se tanečník snaží najít hranice fyzických možností, kam až může zajít, kde jsou jeho limity, v čem spočívá jeho síla. Představení vznikalo v roce 2019, kdy se Bobalik ocitl na hraně vyčerpání a demotivace. Přestože se do té doby nevěnoval sportu, začal hrát tenis, jen tak pro oddech. Skrze tenis se mu podařilo vrátit k tanci a najít ve svém životě rovnováhu. Tento svůj zážitek se rozhodl přenést na scénu a představit divákovi vyhoření. Termín, který prvně použil psychiatr Herbert Freudenberger jako označení pro silný pocit únavy spojený s fyzickými příznaky vyčerpání, depresí, frustrací a úzkostí. V současné době se jedná o problém se širším společenským dopadem. Obklopení technologickými vymoženostmi se zvyšují nároky na naši pohotovost, schopnost multitaskingu, nekončící propojení a dráždění nejrůznějšími informačními kanály, jako by neměly konce. A tak pocit přehlcení a vyčerpání zažívá většina populace.

Bobalik se rozhodl utkat sám se sebou, obklopen ze stran diváky. Tenisové kolbiště ohraničovaly tři velké pojízdné sítě a jedna zástěna. Performer seděl na židli, chystal se na zápas, v šortkách, tričku, sportovní obuvi. Nejprve balancoval mezi tenisovými míčky rozmístěnými na ploše. Pohyboval se pomalu, soustředěně, zkoušel *backhand* a *forehand*, posléze míčky rozmetal a začal hrát na síť.

Bobalik postupně všechny sítě vyzkoušel – tvrdé úder, rychlé reakce, pohotovost a výdej energie se evidentně týkaly hranice jeho fyzických dispozic a možností. Dokazoval tělesnou zdatnost, dobrou fyzickou; byl plný síly, když pojízdné sítě, v rámech bíle nasvícených, svázel k sobě, odděloval je a roztáčel po parketu. Nakonec v nich zůstal zaklíněn.

Lucie Dercsényi: Možnosti spříznění, *Timeout Burnout* – na vlně volnosti a tenisové euforie. In *Taneční aktuality* [online]. 25. 9. 2020. Dostupné na: <https://www.tanečniaktuality.cz/recenze/moznosti-sprizneni-timeout-burnout-na-vlne-volnosti-a-tenisove-euforie>

Timeout Burnout is to thematise endurance, when a dancer tries to find the limits of physical possibilities, how far he can go, where his limits are, what his strength lies in. The performance was created in 2019, when Bobalik found himself on the verge of exhaustion and demotivation. Although he was not involved in sports until then, he started playing tennis, just to relax. Through tennis, he managed to return to dance and find balance in life. He decided to transfer this experience to the stage and present the viewer with burnout. A term coined by the psychiatrist Herbert Freudenberger to describe a strong sense of fatigue associated with physical symptoms of exhaustion, depression, frustration and anxiety. Currently, it is a problem with a wider social impact. Surrounded by technological conveniences, the demands on our alertness, ability to multitask, endless connection and irritation brought about by the multitude of information channels are increasing as if there were no end to them. Hence, the majority of the population experiences the sense of being overwhelmed and exhausted.

Bobalik decided to play a match with himself, surrounded by spectators on the sides. The tennis court was surrounded by three large mobile nets and a screen. The performer was seated on a chair, getting ready for a match, wearing shorts, T-shirt, trainers. First, he balanced between the tennis balls placed on the surface. He moved slowly, focused, trying the backhand and forehand, then scattering the balls and starting to play at the net.

Bobalik gradually tested all the nets – hard blows, quick reactions, alertness and expenditure of energy were evidently related to the limit of his physical qualities and possibilities. He demonstrated physical fitness, good shape; he was full of power as he drove the moving nets together in white lighted frames, separated them and spun them around the parquet. He ended up trapped in.

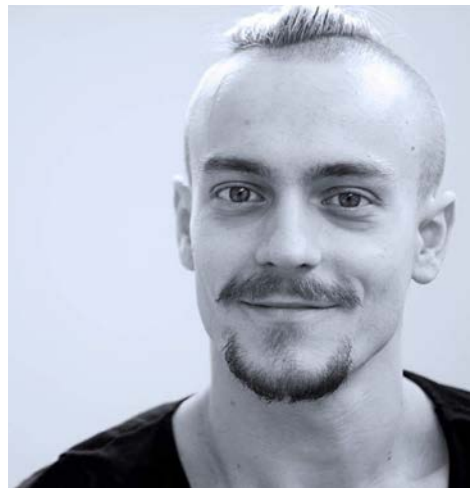
Lucie Dercsényi: Affinity Options, *Timeout Burnout* – On a Wave of Freedom and Tennis Euphoria [Možnosti spříznění, *Timeout Burnout* – na vlně volnosti a tenisové euforie]. In *Taneční aktuality* [online]. 25. 9. 2020. Available at: <https://www.tanečniaktuality.cz/recenze/moznosti-sprizneni-timeout-burnout-na-vlne-volnosti-a-tenisove-euforie>

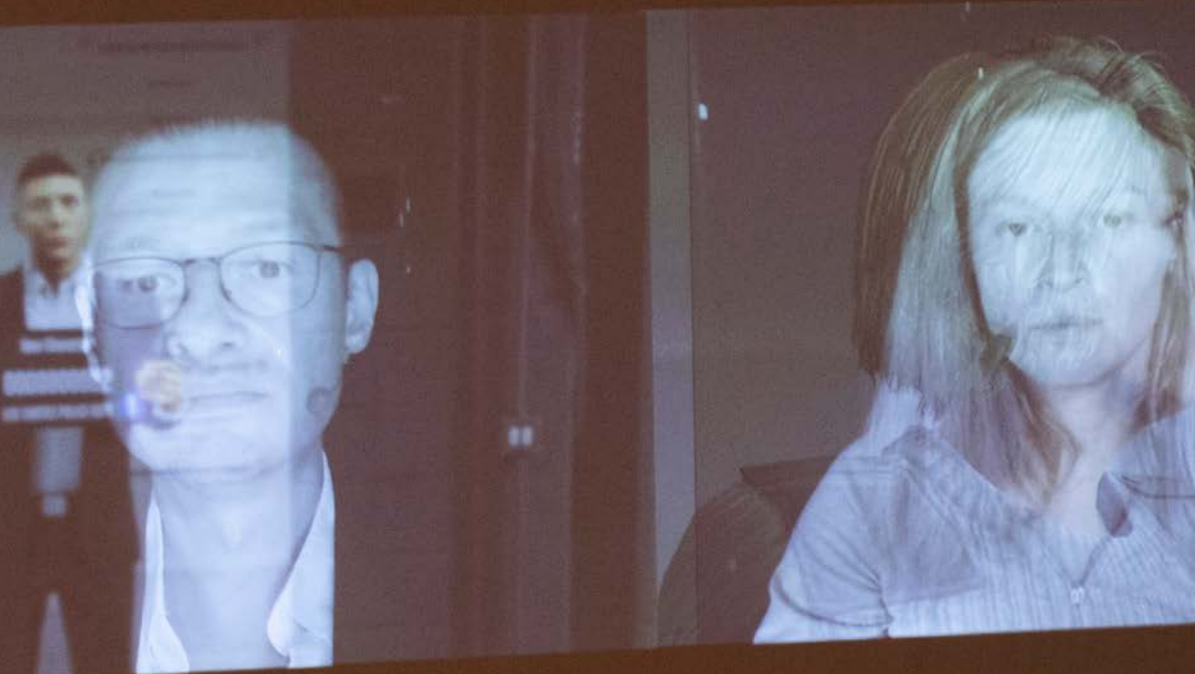
Maja Hriešik (1978) je dramaturgička a výskumníčka. Absolvovala štúdium divadelnej dramaturgie a réžie na VŠMU. Pôsobí ako nezávislá performerka v oblasti opery a tanca, kurátorka festivalov, medzinárodných prezentácií slovenského tanca a workshopových programov pre začínajúcich umelcov. Publikuje texty o tanci a v rokoch 2013 – 2021 moderovala reláciu o verejnom priestore a aktivizme a reláciu o filme v slovenskom verejnoprávnom rozhlase. Vydala knihu esejí *O telesnej dramaturgii v súčasnom tanci* (2013) a prednáša na Hudobnej a tanečnej fakulte VŠMU v Bratislave (kurzy tanečnej dramaturgie, dejín a estetiky tanca). Je zakladajúcou členkou PlaST – Platformy pre súčasný tanec, ktorej cieľom je zasadzovať sa za lepšie podmienky a zviditeľnenie slovenského súčasného tanca (www.plast.dance).

Lukáš Bobalik (1994) je tanečník, pohybový tréner, hosťujúci lektor a choreograf. Je absolventom Konzervatória a VŠMU v Bratislave. Jeho portfólio je bohaté na spolupráce s rôznorodými choreografickými prístupmi a taký je aj jeho pohybový štýl, ako aj umelecké hľadanie, v súčasnosti ho zaujíma predovšetkým problematika psychologické stránky umeleckej práce. Spolupracoval s Joeom Alegadom, Davidom Sportellim a prvou generáciou slovenských choreografov súčasného tanca (Marta Poláková, Anna Sedláčková) či tvorcami mladšej generácie (Peter Šavel, Yuri Korec, Anton Lahky, Lívia Mendez Balážová). V roku 2021 inicioval vznik platformy pre rozvoj Tanec/Osobnosť/Kontext, o. z., ktorého cieľom je prepájať tanec s otázkami udržateľnosti a témou duševného zdravia.

Maja Hriešik (1978) is a dramaturge and researcher. She graduated in theatre dramaturgy and directing at the Academy of Performing Arts in Bratislava. She is independent performer in opera and dance, curator of festivals, international presentations of Slovak dance and workshop series for emerging artists. She publishes on dance. Between 2013 and 2021 moderated at the Slovak Radio, a programme about public space and activism, and about film. She published collected essays about body dramaturgy in contemporary dance (2013) and lectures at the Faculty of Music and Dance of the Academy of Performing Arts in Bratislava (courses in dance dramaturgy, history and aesthetics of dance). She is a founding member of PlaST – Platform for Contemporary Dance that advocates for better circumstances and visibility of Slovak contemporary dance (www.plast.dance).

Lukáš Bobalik (1994) is a dancer, movement coach, guest lecturer and choreographer. He is a graduate of the Conservatory and the Academy of Performing Arts in Bratislava. His portfolio contains extensive in collaborations with choreographic approaches, as is his movement style and artistic quest. Currently he is primarily interested in psychological aspect of artistic work. He collaborated with Joe Alegado, David Sportelli and the first generation of Slovak contemporary dance choreographers (Marta Poláková, Anna Sedláčková) or creative artists of the younger generation (Peter Šavel, Yuri Korec, Anton Lahky, Lívia Mendez Balážová). In 2021, he initiated the platform for the development of Dance/Personality/Context (Tanec/Osobnosť/Kontext, o.z.) dedicated to linking dance with issues of sustainability and mental health.

VIRTUAL RITUAL

sobota 24. 9. 2022, 18.30–19.40, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Štúdio, bez prestávky
 Saturday, 24. 9. 2022, 18.30–19.40 hrs, The Andrej Bagar Theatre in Nitra – Studio,
 no intermission

diskusia s tvorcami po predstavení / performance followed by discussion with creative team
 jazyk český, anglické titulky
 language: Czech with English surtitles

konceptia, réžia, scéna / concept, direction, set: Jan Mocek
 účinkujú / performers: Osamu Okamura, Adéla Vosičková, Ondřej Pokorný (Atlet),
 umelecká spolupráca / artistic collaboration: Irina Andreeva, Sodja Lotker, Táňa Švehlová
 svetlo / lighting: Patrik Sedlák
 zvuk / sound: Ladislav Štěrba
 video: Ondřej Pokorný (Atlet), Jan Mocek
 fotografia / photo: Adéla Vosičková
 koproducenti / co-produced by: Divadlo Archa / Archa Theatre, SixHouses
 Inscenácia vznikla s podporou Ministerstva kultúry ČR. / The performance is supported by
 the Czech Ministry of Culture.

Kofinancované z programu Európskej únie – Kreatívna Európa. /
 Co-funded by the Creative Europe Programme of the European Union.

 Na výbere tejto inscenácie sa podieľala Divácka programová rada projektu Be SpectACTIVE! /
 This production was co-selected by the Audience Programme Board of the BeSpectACTIVE! project.

Masové rozšírenie internetu za posledných tridsať rokov prinieslo historicky najväčšie a najrýchlejšie rozšírenie území obývaných človekom. Navyše tieto novo osídlené virtuálne priestory naberajú v poslednom období čoraz väčšmi na dôležitosť – ekonomickej, politickej, sociálnej. S reálnymi priestormi sa prelinajú a v niektorých prípadoch ich prekrývajú. Najčastejším spôsobom, akým viacdimeziálne osídľujeme virtuálne priestory, sú videohry. Svet videohier a ich obyvatelia nám ponúkajú nekonečné možnosti modelovania a realizovania utópií. Sú neznámym vesmírom, ale aj svetom za zrkadlom, do ktorého sa náš skutočný (telesný, psychologický, diskurzívny) svet vpisuje viac, než by sme chceli.

„Predstavte si mesto plné ľudí, ktorí sa bezohľadne žnú za bohatstvom, slávou a sebazdokonaľovaním. Každý, koho tu stretnete, je celebrita alebo sa ňou snaží stať alebo býval celebritou. Vďaka peniazom si tu môžete užívať krásne počasie po celý rok. A vzduch je tu taký dobrý, že ho môžete ochutnať.“ Tak opisujú tvorcovia videohry *Grand Theft Auto* mesto Los Santos a kategorický imperatív jeho obyvateľov. Slávu a peniaze v ňom milióny hráčov získavajú za každú cenu. Dodržiavanie zákonov je pri tom nevyhnutne na prekážku.

Inscenácia *Virtual Ritual* skúma na prienikoch virtuálneho mesta Los Santos z počítačovej hry *Grand Theft Auto* a skutočného mesta (kde sa odohráva predstavenie) možnosti, ktoré

The mass expansion of the Internet over the past thirty years has brought about the largest and fastest expansion of human-inhabited territories in history. Moreover, these newly populated virtual spaces have recently acquired increasing importance – economic, political, social. They intertwine with real spaces and, in some cases, cover them. Video games are the most common way for us to multidimensionally populate virtual spaces. Video game worlds and their inhabitants offer us boundless possibilities for modelling and creating utopias. They are an unknown universe, yet also a world behind the mirror, into which our real (physical, psychological, discursive) world is inscribed more than we would like.

“Imagine a city full of people recklessly chasing wealth, fame and self-improvement. Everyone you meet here is a celebrity, or is trying to be one, or used to be one. Money enables you to enjoy beautiful weather here all year round. And the air here is so good you can taste it.” This is how the authors of the video game *Grand Theft Auto* describe the city of Los Santos and the categorical imperative of its inhabitants. Millions of players earn in it fame and money at all cost. Compliance with the law is inevitably an obstacle.

On the intersections of the virtual city of Los Santos from the computer game *Grand Theft*

virtuálne priestory ponúkajú, spôsoby, akými ich využívame, a spôsoby, akými ovplyvňujú reálne priestory (alebo náš život v nich). V tomto divadelnom projekte účinkujú urbanista Osamu Okamura, youtuber Atlet, fotografka a gamerka Adéla Vosičková: účinkujúci sa ocitajú v rôznych situáciách v rôznych priestoroch oboch miest. Okrem priameho sledovania týchto postáv „v akcii“ vytvoria aj expertný panel, ktorý analyzuje skryté mechanizmy, stereotypy a rituály formujúce svet online videohier.

Áké normy, pravidlá a kódexy platia vo virtuálnom priestore a v skutočnosti? Akú úlohu majú herné princípy v našej spoločnosti? Prostredníctvom originálneho využitia živého videa, 3D animácií a formátov YouTube odhaľuje *Virtual Ritual* skryté prepojenia medzi skutočným a virtuálnym a zmeny, ktoré videohry priniesli do nášho chápania skutočnosti.

Ján Šimko

„Youtuber Atlet je ve hře protagonistou ukazujícím temnější stránku města. Jako většina hráčů, kteří do Los Santos utíkají hlavně za násilím a absencí pravidel, využívá výdobytky společnosti ke zdokonalení sebe sama a nabytí majetku. „Je to hra, kde se úspěch měří v penězích. Ty seženete nejrychleji tak, že okradete lidi či vyloupíte banku,“ komentuje Atlet svou digitální postavu na plátně. Po městě se pohybuje jako bezskrupulózní člověk, který se vyžívá ve zbraních, kradení aut a provokování lidí. S naprogramovanými postavami se do kontaktu nejvíce dostává fotografka Adéla Vosičková, která digitálním městem prochází s telefonem v ruce. Fotografuje a komentuje, jak se chovají jednotlivé postavy, jakou mají úlohu a společenský status. (...) Oproti reálnému světu videohra povoluje překročit základní normy chování, hráč tedy může kohokoli zbit, podplatit anebo urazit a následně sledovat, jak se naprogramovaná osoba zachová. Ve druhé polovině inscenace se hráči stávají protagonisty skutečného města. Na videu, které autoři natočili v okolí pražské Florence, se chovají jako avataři, kteří naráží na realie i postavy ze skutečného světa.“ (Magdaléna Medková, aktualne.cz, 7. 10. 2019)

Auto and a real city (where the performance is held), the production *Virtual Ritual* explores the possibilities offered by virtual spaces, how we use them and how they affect real spaces (or our lives in them).

The theatre project features urban planner Osamu Okamura, YouTuber Atlet, and photographer and gamer Adéla Vosičková. The performers find themselves in different situations in different spaces of both cities. In addition to directly watching the characters in action, they will also create an expert panel that analyses the concealed devices, stereotypes and rituals which shape the world of online video games. What norms, rules and codes apply in virtual space and in reality? What role do gaming principles play in our society? Through the unique use of live video, 3D animation and YouTube formats, *Virtual Ritual* reveals the concealed connections between the real and the virtual, and the changes that video games have brought to our understanding of reality.

Ján Šimko

“Youtuber Atlet is the protagonist in the game, showing the darker side of the city. Like most players who flee to Los Santos mainly to seek violence and a lack of rules, he uses public gains to improve himself and acquire wealth. ‘It’s a game where success is measured in money. You can get them the fastest by robbing people or robbing a bank,’ Atlet comments on his digital character on the screen. He moves around the city as an unscrupulous person who enjoys weapons, stealing cars and provoking people. The photographer Adéla Vosičková comes into contact with the programmed characters the most, walking through the digital city, holding her telephone. She photographs and comments on how individual characters behave, what their role and social status are. (...) Compared to the real world, a video game allows one to exceed the fundamental norms of conduct, so the player can beat, bribe or insult anyone and then watch how the programmed person behaves. In the second half of the production, the players become the protagonists of a real city. In the video, which the authors filmed in by the Prague neighbourhood of Florenc, they act like avatars, who hit the realities and characters from real world.” (Magdaléna Medková, aktualne.cz, 7. 10. 2019)

Jan Mocek (1986) je umelec, ktorého projekty sa pohybujú na hranici divadla a vizuálnych umení. Vo svojich performance kombinuje prvky popkultúry, politiky a dokumentu, zameriava sa v nich na súčasné témy a zároveň sa snaží ponúknuť divákovi atmosféru a emocionálny zážitok. Jeho posledné projekty – *Zářící město* (2015), *Shadow Meadow* (2017), *Fatherland* (2018), *Virtual Ritual* (2019), *I am the problem* (2020) – boli uvedené na českých a zahraničných festivaloch ako napr. Fast Forward Dresden (Nemecko), Submerge Digital Arts Festival (Spojené kráľovstvo), 4+4 dny v pohybu (Česká republika), Use the City Košice (Slovensko). Spolupracuje s Táňou Švehlovou v rámci vlastnej produkčnej platformy SixHouses. Je členom európskej platformy pre umenie vo verejnom priestore IN SITU.

Jan Mocek (1986) is an artist whose projects oscillate along the border between theatre and visual arts. In his performances, he combines elements of pop culture, politics and documentary, focusing on contemporary themes, whilst trying to offer the viewer an atmosphere and an emotional experience. His latest projects – *Radiant City* (*Zářící město*, 2015), *Shadow Meadow* (2017), *Fatherland* (2018), *Virtual Ritual* (2019), *I am the problem* (2020) – featured at Czech and international festivals, such as Fast Forward Dresden (Germany), Submerge Digital Arts Festival (United Kingdom), 4+4 days in Motion (Czech Republic), Use the City Košice (Slovakia). He collaborates with Táňa Švehlová within the framework of his own SixHouses production platform. He is member of the European platform for art in public space IN SITU.

AMANDO

sobota 24. 9. 2022, 22.00–22.40, Synagóga, bez prestávky
Saturday, 24. 9. 2022, 22.00–22.40 hrs, Synagogue, no intermission

choreografia a účinkuje / choreographed and performed by: Paweł Sakowicz
zvuk / sound design: Justyna Stasiowska
produkcia / production: National Museum in Warsaw
partner: Komuna Warszawa

Predstavenie je súčasťou Nitrianskej bielej noci. / The performance is part of the Nitra White Night.

Mladý poľský choreograf a tanečník Paweł Sakowicz sa na Divadelnej Nitre predstaví po prvýkrát. Jeho dva sólové projekty *Amando* a *Jumpcore*, ktoré vznikli s odstupom piatich rokov, fascinujú diváka originálnou dramaturgiou, minimalistickým a zároveň pôsobivým tanečným a pohybovým výrazom a nečakaným zvukovým/hudobným ambientom. Uvedením oboch produkcií by sme radi ukázali široký záber tvorby Pawła Sakowicza a rôzne prístupy k súčasnému tancu. Sakowicz spolupracuje s poprednými poľskými režisérmi (napr. s Michałom Borczuchom, ktorého inscenácie *Apokalypsa* a *Mój boj* mohli diváci vidieť na Divadelnej Nitre v rokoch 2015 a 2018), s významnými európskymi divadlami (napríklad Münchner Kammerspiele, TR Warszawa) a venuje sa systematicky aj vlastnej autorskej tvorbe.

Amando vytvoril Paweł Sakowicz na objednávku Národného múzea Varšava ako súčasť výstavy *Stav věci*, na ktorej sú zozbierané rôzne predmety každodennej potreby. Mnohé z nich návštevník nepozná, pretože už stratili svoju funkciu. Sú vystavené v poradí, v akom sa kedysi používali počas dňa, teda od rána do večera. Rytmus striedania dňa a noci sa odráža nielen v originálnom zvukovom dizajne Justyny Stasiowskej, vytvorenom priamo pre *Amando*, ale aj v Sakowiczovej choreografii a práci s rôznymi predmetmi. Na rozdiel od výstavy sú to však predmety imaginárne. Sakowicz sa inšpiroval pantomímou, ale aj klasickým baletom a inými tanečnými štýlmi, ktoré vo svojej choreografii podrobuje skúmaniu, pretože dnes už majú iný význam ako kedysi. Postmoderný tanec, ktorý nemožno definovať ako jednotný štýl, je takisto akousi zbierkou starých vecí – už definovaných a zaužívaných pohybov. Sakowicz ich kombinuje s každodennými gestami a dáva im v kontexte nový význam. Vrství ich, ale potom tieto vrstvy odstraňuje, aby sa priblížil čistejšej emocionalite, ktorú chce vyvolať. Sakowicz v *Amando* používa jednoduché, každodenné gestá. Na rukách má natiahnu-

Paweł Sakowicz, young Polish choreographer and dancer will perform at Divadelná Nitra for the first time. His two solo projects *Jumpcore* and *Amando*, created five years apart, fascinate the viewer with original dramaturgy, minimalist yet impressive dance and movement expression, and sudden sound/musical ambience. By featuring both productions, we wish to show the wide scope of Paweł Sakowicz's work and different approaches to contemporary dance. Sakowicz collaborates with leading Polish directors (e.g. Michał Borczuch, whose productions *Apokalypsa/Apocalypse* and *Mój boj/My Struggle* featured at Divadelná Nitra in 2015 and 2018), with major European theatres (e.g. Münchner Kammerspiele, TR Warszawa). He systematically engages in his own author's work.

Paweł Sakowicz created *Amando* on commission of the National Museum in Warsaw as part of the State of Things exhibition, where various everyday objects are collected. Many of them are unknown to the visitor for they have already lost their function. They are displayed in the order in which they were once used during the day, from morning to evening. The rhythm of day and night alternation is reflected in Justyna Stasiowska's original sound design, made for *Amando*, as well as in Sakowicz's choreography and work with various objects. Yet, unlike the exhibition, the objects are imaginary. Sakowicz was inspired by pantomime, and by classical ballet and other dance styles. He examines them in his choreography for they bear a different meaning today than in the past. Postmodern dance, that cannot be defined as a single style, is also a kind of collection of something old – movements already defined and used. Sakowicz combines them with everyday gestures, assigning them a new meaning in context. He layers them, to then peel back the layers to get closer to the pure emotionality he wants to evoke.

In *Amando* Sakowicz uses simple, everyday gestures. He puts on rubber work

té gumové pracovné rukavice, dvíha k ústam pomyselnú šálku a postupne odvíja náročnejší pohybový prejav, v ktorom sa miešajú rôzne staré pózy a gestá pravidelne zbavované svojho významu, aby okamih nato nadobudli význam iný. Podobne ako v *Jumpcore* aj tu Sakowicz pracuje s pohybovými slučkami, ktoré sa ako v špirále neustále nenápadne prelínajú. Pohyb, priestor a hudba sú minimalistické a veľmi úsporné, no divák môže mať napriek tomu na konci predstavenia pocit, že videl monumentálne tanečné dielo.

Martina Vannayová

Paweł Sakowicz (1988) je choreograf a tanečník. Je absolventom politológie na Varšavskej univerzite a choreografie a performance na London Contemporary Dance School. Tvorí predovšetkým vlastné autorské pohybové performance, ale často aj spolupracuje s divadelnými a filmovými režisérmi a ďalšími umelcami (napr. Ramona Nagabczyńska, Marta Ziótek, Iza Szostak, Alex Baczyński-Jenkins, Rebecca Lazier, Isabelle Schad, Peter Pleyer, Joanna Leśnierowska, Magda Szpecht, Łukasz Twarkowski, Michał Borczuch, Anna Smolar). Vo svojom umeleckom výskume sa venuje dejinám tanca a problematike kultúrnej apropriácie v choreografii. Jeho diela (napr. *TOTAL*, *Jumpcore*, *Masakra*, *Drama*, *Amando* a zvuková inštalácia *Vortex*) boli prezentované na Poľskej tanečnej platforme, festivale Božská komédia v Krakove, Bienále tanca Val-de-Marne, v Múzeu Susch, na Festivale Sanctarcangelo a i. Sakowicz bol v roku 2016 nominovaný na významnú cenu v oblasti kultúry Politika Passport Award. Je hostujúcim pedagógom v Inštitúte poľskej kultúry na Varšavskej univerzite.

gloves, raises an imaginary cup to his mouth and gradually unfolds a more demanding movement that mixes various old poses and gestures regularly stripped of their meaning, only to take on a different meaning a moment later. Similarly, to *Jumpcore*, Sakowicz works with movement loops that constantly intertwine inconspicuously as in a spiral. The movement, space and music are minimalistic and highly economical. Yet, at the end of the performance, the audience can still feel that they have seen a monumental dance piece.

Martina Vannayová

Paweł Sakowicz (1988) is a choreographer and dancer. He graduated in political science at the University of Warsaw, and choreography and performance at the London Contemporary Dance School. He largely creates his own original movement performances, yet also often collaborates with stage and film directors and other artists (e.g. Ramona Nagabczyńska, Marta Ziótek, Iza Szostak, Alex Baczyński-Jenkins, Rebecca Lazier, Isabelle Schad, Peter Pleyer, Joanna Leśnierowska, Magda Szpecht, Łukasz Twarkowski, Michał Borczuch, Anna Smolar). In his artistic research, he focuses on the history of dance and cultural appropriation in choreography. His works (e.g. *TOTAL*, *Jumpcore*, *Masakra*, *Drama*, *Amando*, and sound installation *Vortex*) were presented at the Polish Dance Platform, the Divine Comedy Festival in Krakow, the Val-de-Marne Dance Biennale, the Susch Museum, the Sanctarcangelo Festival and elsewhere. In 2016, Sakowicz was nominated for the Politika Passport Award, a major prize in culture. He is a visiting teacher at the Institute of Polish Culture at the University of Warsaw.

WE: media theater, UKRAJINA, SLOVENSKO / UKRAINE, SLOVAKIA

Maria Jasinska, Saško Brama, Ľuda Batalova / Maria Yasinska, Sashko Brama, Liuda Batalova

KRONIKA VOJNY, NENÁVISTI A LÁSKY / CHRONICLES OF WAR, HATRED AND LOVE

nedeľa 25. 9. 2022, 14.30–16.00, Synagóga, bez prestávky

Sunday, 25. 9. 2022, 14.30–16.00 hrs, Synagogue, no intermission

jazyk ukrajinský, ruský, slovenský, slovenský a anglický preklad

language: Ukrainian, Russian, Slovak with Slovak and English translation

konceptia / concept: Max Schumacher, Sashko Brama

dramaturgia a text / dramaturgy and text: Maria Yasinska, Sashko Brama, Liuda Batalova

produkcia / produced by: Maria Yasinska, Sashko Brama

réžia / directed by: Sashko Brama, Maria Yasinska

shot a strih / shot and edited by: Sashko Brama

spravodajcovia / correspondents: Maria Yasinska, Sashko Brama, Liuda Batalova, Maria Shevchenko

výskum a asistentka réžie / researcher and director's assistant: Liuda Batalova

redaktorka / editor: Maria Yasinska

projektová manažérka / project manager: Liuda Batalova

konzultant, divadelný analytik / consultant, theatre analytic: Max Schumacher

preklad / translation: Irina Stepanyak

titulky / subtitles: Volodymyr Palianychka, Liuda Batalova

doprava / transport: Max Kilimnyk

hlavná podpora / main support: Creative Europe programme of the European Union; predstavenie vzniklo v rámci európskeho projektu Be SpectACTIVE! / The performance was created within the European project Be SpectACTIVE!

Podpora prezentácie na Divadelnej Nitre /
presentation at Divadelná Nitra supported by:

ukrainian
institute

Po začiatku vojny ruska¹ proti Ukrajine sa skupina WE: media theater – Saško Brama, Maria Jasinska a Ľuda Batalova, ktorá sa dovtedy zaoberala súčasnými divadelnými praktikami na dokumentárnej báze, začala zaoberať dokumentáciou vojny a zbieraním svedectiev. Tak vznikol projekt *Kronika vojny, nenávisť a lásky*, ktorého cieľom je fixácia dramatickej histórie Ukrajiny prostredníctvom svedectiev rôznych ľudí.²

V prvých mesiacoch eskalácie konfliktu cítila naša skupina nevyhnutnú potrebu rýchlo zachytiť vojnu na Ukrajine a reagovať na ňu. Formou sa stali umelecké reportáže z rôznych

After the launch of russia's¹ war against Ukraine, the group WE: media theatre – Sashko Brama, Maria Yasinska and Liuda Batalova, which until then focused on contemporary theatre practices on a documentary basis, plunged into documenting the war and collecting testimonies. Thus, the *Chronicles of War, Hatred and Love* project emerged to record the history of the drama in Ukraine through the testimonies of different people.² In the first months of the escalation of the conflict, our group felt the inexorable need to quickly capture and respond to the war in

1 Názov krajiny s malým začiatočným písmenom uvádzajú autori zámerne.

2 Asociácia Divadelná Nitra stála pri zrode tohto projektu, keď oslovila Saška Bramu na spoluprácu. Ukrajinský nezávislý divadelný aktivista, režisér, scenárista a dramatik sa v hlavnom programe na Divadelnej Nitre uviedol už v roku 2015 angažovanou inscenáciou *R+J*.

1 The authors deliberately write the name of the country with a small initial letter.

2 The Association Divadelná Nitra stood at the birth of this project when it approached Sashko Brama for cooperation. The Ukrainian independent theatre activist, stage director, screenwriter and playwright already featured in the main programme at Divadelná Nitra in 2015 with *R+J*, a socio-politically appealing production.

miest a dedín. Tak sa začala cesta Ukrajinou od poľských hraníc s dlhočiznými zástupmi ukrajinských utečencov po sivé zóny na východe, kde sa každý deň vedú ozbrojené vojenské konflikty. Reportáže sa šíri na kanáli WE: media theater na YouTube, ako aj prostredníctvom ukrajinských a zahraničných partnerských médií (Štátna občianska televízia na Ukrajine, poľské médiá OKO.Press a taiwanská televízia mNews).

No množstvo príbehov, záberov, myšlienok a osobných skúseností samotných dokumentaristov ostalo kdesi za reportážami. Na niečo nebol čas a o inom sa muselo v médiách mlčať. Dalším krokom pre umelcov preto bolo porozumieť tomu, ako vojna vyplýva na nich osobne. *Kronika vojny, nenávisť a lásky* je performatívna prezentácia projektu, ktorá súčasne spája a kladie do kontrastu dve roviny dokumentov: vonkajšiu realitu vojny a vnútornú odpoveď umelcov-dokumentaristov na ňu. Audiovizuálne dokumentárne zábery vojny a jej následkov na Ukrajine, interview s jej svedkami budú spojené so svedectvami a zápiskami skupiny tvorcov.

Performatívna prezentácia *Kronika vojny, nenávisť a lásky* otvára otázku úlohy divadelných umelcov v čase vojny a možnosti ich spolupráce v súčasnej situácii. Aký veľký musí byť časový aj priestorový odstup (i keď teraz na odstup nie je priestor) medzi výskumom a divadelným dielom? Projekt reflektuje traumatický efekt umeleckého výskumu situácie, ktorá sa ňa bezprostredne týka. Je možné v plnej miere dosiahnuť dostatočný odstup od hrôz vojny umiestnením kamery medzi nás a utrpenie, ktoré sledujeme? V istých momentoch vycestovali niektorí členovia tímu do zahraničia, kým ostatní vycestovať nechceli alebo nemohli. Putovali po rôznych kútoch Ukrajiny a pokúšali sa zachytiť príbehy ľudí. Vzďaľovali sa od seba kvôli vojne skrz tému, s ktorou sami pracujú. Ako môžu teraz rozprávať o týchto rozličných skúsenostiach a pohľadoch na vojnu?

Saško Brama, Maria Jasinska, Luda Batalova, autori projektu *Kronika vojny, nenávisť a lásky*

Ukraine. Artistic reports from different towns and villages set the form. Thus began the journey through Ukraine from the Polish border with miles-long crowds of Ukrainian refugees to the grey zones in the east, with daily armed conflicts. The reports were disseminated on the WE: media theatre channel on YouTube, as well as through Ukrainian and international partner media (State Citizen Television in Ukraine, Polish media OKO.Press and Taiwanese television mNews).

Yet, a lot of stories, images, thoughts and personal experiences of the documentary artists themselves were left somewhere behind the reports. There was either no time to elaborate some matters, or the media had to be silent about some issues. The next step for artists was therefore to understand how the war affected them personally. *Chronicle of War, Hatred and Love* is a performative presentation of the project that simultaneously combines and contrasts two levels of documents: the external reality of war and the internal response of the documentary artists to the war. Audio-visual documentary footage of the war and its consequences in Ukraine, interviews with its witnesses will be combined with the testimonies and notes of the group of creative artists.

The performative presentation *The Chronicles of War, Hatred and Love* explores the question of the role of theatre artists in times of war, and the prospect of their cooperation in the current situation. How big must be the distance in time and space (even if there is no space for distance now) between research and stage work? The project reflects the traumatic effect of artistic research on a situation that directly concerns us. Is it possible to fully distance ourselves from the horrors of war by placing the camera between us and the suffering we witness? At certain points, some members of the team went abroad, while others did not want to or could not travel. They travelled to different corners of Ukraine and tried to capture the stories. They distanced themselves because of the war through the subject they themselves work with. How can they now talk about these different experiences and perspectives on war?

Sashko Brama, Maria Yasinska, Liuda Batalova, authors of the project *The Chronicles of War, Hatred and Love*

WE: media theater (MI: медіа театр) je nezávislé divadelné zoskupenie, ktoré v roku 2021 založili Saško Brama, Maria Jasinska a Luda Batalova. Zoskupenie sa zaoberá páľčivými sociálnymi témami a otázkami ukrajinskej spoločnosti. Cieľom zoskupenia je dokumentovanie historických procesov prostredníctvom osobných príbehov súčasníkov a ich umelecké chápanie na hranici postdokumentárneho divadla, video storytellingu a vizuálnych disciplín.

Saško Brama (1988) pochádza zo severnej Ukrajiny. Je nezávislý divadelník, dramatik a režisér, spoluzakladateľ divadla WE: media theater, ktoré sa zaoberá experimentálnym divadlom na dokumentárnej báze. V posledných rokoch sa venuje aj dokumentárnemu filmu, reportážam o sociálnych dôsledkoch pandémie a v súčasnosti o dôsledkoch vojny na Ukrajine. Svoje divadelné projekty uviedol na mnohých zahraničných festivaloch, napr. na Theatertreffen 2019 v Berlíne.

Maria Jasinska (1981) je esejistka, dokumentaristka, producentka a manažérka kultúrnych projektov. Venuje sa aj prekladu z poľského jazyka. Ukončila štúdium divadelnej teórie a kritiky na Kyjevskej národnej univerzite divadla, filmu a televízie I. Karpenka-Karého. Spolupracovala s významnými ukrajinskými a poľskými divadlami a festivalmi (napr. Centrum súčasného umenia Dach, Centrum pre tvorivý výskum Majsterňa Pismi, festival Konfrontacje Teatralne). Publikovala v periodikách *Prosceanium*, *Notatnik Teatralny* a i.

Luda Batalova (1999) pochádza zo západnej Ukrajiny a ukončila štúdium kulturológie na Ukrajinskej katolíckej univerzite. Pôsobí ako kultúrna a divadelná manažérka, venuje sa výskumu, dramaturgii, réžii. Je aj editorkou odborných článkov z oblasti kultúry, divadla, architektúry a sochárstva. Spolupracovala na projektoch a s inštitúciami ako napr. Media Archive Centra urbánnej histórie, Tustanský festival, *Fall on Pluto 2.0*, *Pinsel*^{Ar}.

WE: media theatre (MI: медіа театр) is an independent theatre group founded in 2021 by Sashko Brama, Maria Yasinska and Liuda Batalova. The group engages in pressing social themes and issues concerning Ukrainian society. The group aims to document historical processes through personal stories of contemporaries and their artistic grasp at the border of post-documentary theatre, video storytelling and visual disciplines.

Sashko Brama (1988) comes from northern Ukraine. He is an independent theatre-maker, playwright and director, co-founder of the theatre WE: media theatre that makes experimental theatre on a documentary basis. In recent years, Mr Brama has also been working on a documentary film, reporting on the social effects of the pandemic and currently on the consequences of the war in Ukraine. He presented his theatre projects at a number of international festivals, such as the 2019 Theatertreffen in Berlin.

Maria Yasinska (1981) is an essayist, documentary maker, producer and manager of cultural projects. She is also translator from Polish. Ms Yasinska completed her studies in theatre theory and criticism at The Ivan Karpenko-Karé Kyiv National University of Theatre, Film and Television. She collaborated with distinguished Ukrainian and Polish theatres and festivals (e.g. Dach Contemporary Art Centre, Majsterňa Pismi Creative Research Centre, Konfrontacje Teatralne festival). She published in periodicals, such as *Prosceanium* or *Notatnik Teatralny*.

Liuda Batalova (1999) comes from western Ukraine and graduated from the Ukrainian Catholic University in cultural studies. She is a cultural and theatre manager, researcher, dramaturge, stage director. She is also the editor of specialist articles on culture, theatre, architecture and sculpture. Ms Batalova collaborated on projects and with institutions such as Media Archive Centre of Urban History, Tustan festival, *Fall on Pluto 2.0*, *Pinsel*^{Ar}.

Viktor Černický, ČESKÁ REPUBLIKA / CZECH REPUBLIC

PRIMA

neďela 25. 9. 2022, 17.00 – 18.00, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Štúdio, bez prestávky
 Sunday, 25. 9. 2022, 17.00 – 18.00 hrs, The Andrej Bagar Theatre in Nitra – Studio, no intermission

diskusia s tvorcami po predstavení / performance followed by discussion with creative team

koncept, choreografia, réžia / concept, choreography, directed by: Viktor Černický
 performer / performers: Tomáš Janyška, Lukáš Karásek, Jaroslav Ondruš, Tinka Avramová
 a skupina z miestnej komunity / people from local community
 dramaturgia / dramaturgy: Sodja Lotker
 svetelný dizajn / lights design: Zuzana Režná
 kostýmová konzultantka / costume consultant: Kasia Pol
 produkcia a koordinácia / production and coordination:
 ZDRUHESTRANY & Petra Hanzlíková, Tanec Praha.
 koprodukcija / coproduction: Tanec Praha / TANEK PRAHA Festival (CZ), Café de las Artes Teatro (ES), Teatrul national Radu Stanca (RO), CapoTrave/Kilowatt (IT)

hlavná podpora / main support: Creative Europe programme of the European Union; predstavenie vzniklo v rámci európskeho projektu Be SpectACTIVE! / Performance was created with european project Be SpectACTIVE!

Associazione Culturale CapoTrave / Kilowatt (IT), Artemrede – Teatros Associados (PT), Babelit Multi Art Center (HU), Koproduktionshaus Wien / Brut (AT), Kunstencentrum BUDA (BE), Café de las Artes Teatro (ES), Domino Udruge (HR), Asociácia Divadelná Nitra (SK), Dublin Theatre Festival Company (IE), Göteborgs Kommun – Göteborgs Stads kulturförvaltning / Stora Teatern (SE), Institution Student Cultural Centre (RS), Occitanie en scène, Réseau en scène Languedoc-Roussillon (FR), Plesni Teater Ljubljana (SI), Tanec Praha (CZ), Teatrul Național Radu Stanca Sibiu (RO), Fondazione Fitzcarraldo (IT), Universitat de Barcelona (ES), Université de Montpellier (FR), Centre national de la recherche scientifique / CNRS (FR).

Projekt je realizovaný s finančnou podporou / Project is realized with the support of:

MINISTERSTVO
KULTURY

B | R | N | O

Státní fond kultury ČR

V roku 2019 podporili výskumnú časť projektu aj 4+4 dny v pohybu, CIRQUEON – centrum pro nový cirkus a Invalidovna. / Research in 2019 supported also by: 4+4 dny v pohybu, CIRQUEON – centrum pro nový cirkus a Invalidovna.

poďakovanie / thanks to: Zuzana Sceránková, Inga Zotova-Mikshina, Roman Zotov-Mikshin, 100+ ľudí z miestnych komunit z Prahy, Sansepolcra, Sibiu a Santandera / 100+ people from local communities of Prague, Sansepolcra, Sibiu and Santander

Viktor Černický po prvý raz opúšťa javisko a v role choreografa otvára priestor na scéne širokej verejnosti. Pestrá skupina zástupcov miestnej komunity v dialógu s tanečníkmi s rôznorodými prístupmi a skúsenosťami skúma hranice medzi jednotlivcom a kolektívom. Inscenácia *PRIMA* radikálne popiera chápanie choreografie ako konečného tvaru, v oslobodenom pohybe kladie dôraz na variabilitu a pred očami divákov vzniká vždy znovu – tu a teraz!

V dnešnej dobe, vo veľkej miere definovanej vzájomným odlúčením, je *PRIMA* výzvou na opustenie komfortnej zóny – na spoločné pôsobenie a prepojenie s druhým. V horizontálnej

Viktor Černický leaves the stage for the first time and, in the role of choreographer, opens space on the stage to the general public. A varied group of representatives of the local community explores the boundaries between the individual and the collective in dialogue with dancers with diverse approaches and experiences. The production *PRIMA* radically denies the understanding of choreography as a final form. In free movement it accentuates variability and is always created anew in front of the audience – here and now!

In contemporary era, largely defined by mutual separation, *PRIMA* is a call to leave the

hre sa spoločný rytmus a individuálne gestá stávajú spoločným menovateľom zmeny. Jeden po druhom sa účinkujúci z radov verejnosti spolu s profesionálnymi tanečnicami vrhajú do vln pohybu, ktorého sila prebija žánrové vymedzenia tanca a príboj informácií zas a znovu omýva brehy nášho zmyslového vnímania. Tak ako sú príliv a odliv dvomi polaritami jedného javu, sú neoddeliteľné bytie individuálne a kolektívne. Sme spoločnosťou, ktorú tvoríme. *PRIMA* je tanečné predstavenie mnohých vrstiev, v ktorom sa životné skúsenosti a umelecká expresivita stretávajú v jednom elektrizujúcom okamihu. Z ticha sa ozýva pokorná zvuková stopa – tep a dych, rezonancia krokov, dotyk rúk. Pre skupinu ľudí, ktorí sa v priebehu trojdňového skúšania premenia v jedinečné spoločenstvo, je každé predstavenie prvé – vždy premiérové.

zdroj: www.tanecpraha.cz

Viktor Černický, absolvent Ateliéru fyzického divadla na JAMU, své práce představuje doma i v zahraničí. Před dvěma lety v pořadu Českého rozhlasu konstatoval: „Přijal jsem roli *outsidera tuzemské taneční scény, což mě baví. Dává mi to pocit svobody, když mě nějaké téma zajímá, můžu ho zpracovat, jak chci.*“ Přes zjevné úspěchy, kdy jeho představení *PLI* získalo v roce 2019 Hlavní cenu České taneční platformy a také Cenu diváků a letos v květnu bylo uvedeno v pařížském Théâtre de la Ville, neusnul na vavřínech a kreativně rozvíjí způsoby, jak pracovat s prostorem a tělem. Alespoň tímto směrem se tentokrát vydal ve svém novém díle *PRIMA*. S třinácti interprety, konkrétně pěti muži a osmi ženami, vypracoval konzistentní scénický tvar, jehož základem je práce se skupinou, která sama sobě vymezuje mantinely: jak, kdy, kde a proč se bude hýbat. Její členové si vystačí sami mezi sebou, důležité je neztratit pozornost a držet se daného schématu napodobení pohybu a naladění na kolegy. (...) Hlavní je zůstat napojen na energetickou vlnu ostatních, přidat se k nim, přijít s vlastním nápadem, a pokud to zrovna nejde, lze odejít a sednout si na židle postavené po stranách bílého baletizolu. Ten se leskne jako ledová plocha, na kterou ze svých stanovišť aktéři vyraží. Jejich postavy se odraží nejen na podlaze, ale rovněž na světlém horizontu, čímž vzniká vizuálně zajímavý minimalistický obraz tvořený obrysy těl a projekcí.

Lucie Dercsényi: *PRIMA – dílo (nejen) okamžiku* [*PRIMA – the piece (not just) of the moment*]. In *Taneční aktualita* [online]. 3. 7. 2022. Dostupné na / Available at: <https://www.tanecniaktuality.cz/recenze/prima-dilo-nejen-okamziku>

comfort zone – to work together and connect with the other. In horizontal play, the common rhythm and individual gestures become the common denominator of change. One by one, performers from among the public, together with professional dancers, plunge into the waves of movement, the power of which breaks through genre definitions of dance; the tide of information repeatedly washes the shores of our sensory perception. Just as high and low tide are two polarities of a single phenomenon, they are an inseparable being individually and collectively. We are the society we create. *PRIMA* is a multi-layered dance performance where life experiences and artistic expressiveness meet in a single electrifying moment. Out of the silence comes a humble soundtrack – heartbeat and breath, resonance of steps, touch of hands. Each performance is a first – always a première to a group of people who transform themselves into a unique community in a three-day rehearsal.

Source: www.tanecpraha.cz

Viktor Černický, a native of Slovakia and graduate of the Physical Theatre Studio at The Janáček Academy of Music and Performing Arts, presents his works at home and internationally. Two years ago, in a Czech Radio programme, he reflected: “I accepted the role of an outsider within the local dance scene. I do enjoy that. It gives me a sense of freedom; when I’m interested in a theme, I am free to deal with it as I wish.” The success that came with his performance *PLI* winning the 2019 Czech Dance Platform Grand Prix and Audience Award, and featuring at the Paris Théâtre de la Ville in May 2022, did not make him rest on the laurels. He creatively develops methods to work with space and the body. At least this is the direction he now took with his new piece *PRIMA*. With thirteen performers, five men and eight women, he developed a consistent stage shape, the core of which is work with a group that defines its own limits: how, when, where and why it will move. Its members are self-sufficient among themselves; one must not lose focus and adhere to the given scheme of imitating movement and tuning in to colleagues. (...) “The point is to stay connected to the energy wave of the others, join them, come up with your own idea, and, that failing, you can leave and sit on the chairs placed on the sides of the white ballet floor. It shines like an ice surface onto which the actors set out from their positions. Their figures are reflected on the floor and on the bright horizon, creating a visually interesting minimalist image made up of body contours and projections.”

Viktor Černický (1990) je interdisciplinárny tanečný umelec, dramaturg a pedagóg, ktorý vytvára diela na pomedzí tanca, fyzického divadla, cirkusu a výtvarného umenia. Pochádza z Trenčína. Absolvoval štúdium v Ateliéri autorského a fyzického divadla na brnianskej JAMU. Jeho práca bola ocenená napr. Hlavnou cenou a Cenou divákov Českej tanečnej platformy 2019, bol nominovaný na Cenu Divadelných novín 2019. Jeho diela uviedli významné európske a ázijské scény a festivaly. Je súčasťou výberu Aerowaves Twenty20, prestížnej európskej siete súčasného tanca. Popri vlastnej autorskej tvorbe spolupracoval a vystupoval napr. aj s Dominiqueom Boivinom (FR), Sonjou Pregrad (RS/DE), Cirkom La Putyka (CZ), Compagnie Mossoux_Bonté (BE). Od roku 2019 je hosťujúcim pedagógom na AMU v Prahe.

Viktor Černický (1990) is an interdisciplinary dance artist, dramaturge and teacher. His works oscillate between dance, physical theatre, circus and visual arts. A native of Trenčín, he completed his studies at the Author's and Physical Theatre Studio at The Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno. He is the laureate of a number of awards, such as the grand prix and the 2019 Czech Dance Platform Audience Award and was nominated for the 2019 Divadelní noviny Award. His works featured at major European and Asian stages and festivals. It is part of the Aerowaves Twenty20 selection, the prestigious European contemporary dance network. In addition to his own author's work, he collaborated and performed with, for instance, Dominique Boivin (FR), Sonja Pregrad (RS/DE), Cirk La Putyka (CZ), Compagnie Mossoux_Bonté (BE). Since 2019, he is a visiting teacher at the Academy of Performing Arts in Prague.

Pablo Fidalgo, ŠPANIELSKO / SPAIN

Pablo Fidalgo

ENCYKLOPÉDIA BOLESTI. I. DIEL: ZOSTANE TO MEDZI NAMI / LA ENCICLOPEDIA DEL DOLOR. TOMO I: ESTO QUE NO SALGA DE AQUÍ (The Encyclopaedia of Pain. Chapter one: Mum's the word) /

nedeľa 25. 9. 2022, 19.00 – 20.10, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Veľká scéna, bez prestávky
Sunday, 25. 9. 2022, 19.00 – 20.10 hrs, The Andrej Bagar Theatre in Nitra – Great Hall,
no intermission

diskusia s tvorcami po predstavení / performance followed by discussion with creative team

jazyk španielsky, slovenské a anglické titulky
language: Spanish with Slovak and English surtitles

réžia, text / directed and text by: Pablo Fidalgo
účinkuje / performer: Gonzalo Cunill
svetelný dizajn / lights design: Bruno Stantos
umelecká spolupráca / artistic cooperation: Amalia Area
zábery Super 8 / Super 8 images: Manuel Lareo Costas
audio-video: Eduardo Tejada
umelecká asistancia a fotografia / artistic assistant and photography: Carla Cabané
produkcia / production: Elena Artesescenicas, Teatro de la Abadía, Wiener Festwochen
v spolupráci s / in collaboration with: del Teatro Jovellanos de Gijón, Los Barros
(Carlos Marquerie – Elena Córdoba), Escuela Yera Vegade Pas
poďakovanie / thanks to: Iñigo Domínguez Gabiña, Javier Álvarez Blázquez, José Telmo Pera,
Xosé Viana, Julio Jimenez, Bela Nagy, Alex Stanciu

Na titulnej strane novín *El País* sa dňa 31. mája 2021 objavil článok: bývalí študenti Colegio Maristas vo Vigo opisujú hrôzy, ktoré v škole zažívali so štyrmi páchatelmi sexuálneho násillia v šesťdesiatych rokoch. Autor monodrámy a režisér Pablo Fidalgo navštevoval tú školu v deväťdesiatych rokoch. Hoci to bolo o tridsať rokov neskôr ako u obetí z novínového článku, mal veľmi podobné zážitky. Článok v *El País* spustil vlnu podobných výpovedí o rôznych školách na rôznych miestach v Španielsku.

Po takmer šesťdesiatich rokoch začali obeť vypovedať a spustil sa očistný proces, dôležitý pre všetkých, ktorí mlčky žili s traumou a pocitom bezprávia, ale aj pre celú spoločnosť. Ukázalo sa totiž, že praktiky zastrasovania a viktimizácie, charakteristické pre totalitný Francov režim, s koncom diktatúry nezmišli.

On 31 May 2021 *El País* ran a front-page article the front page: former students of the Colegio Maristas in Vigo describe the horrors they experienced at school with four perpetrators of sexual violence in the 1960s. Pablo Fidalgo, the author and director of the monodrama attended that school in the 1990s. Though it was thirty years later than the victims in the article, his was a very similar experience. The *El País* article triggered a wave of similar testimonies regarding different schools elsewhere in Spain.

After nearly sixty years, the victims began to testify. Catharsis set in motion. It was critical for all who had lived in silence with trauma and a sense of injustice, yet also for the entire society. It turned out that the practices of intimidation and victimisation, typical of Franco's totalitarian régime, did not end with the

Potvrďuje to aj skúsenosť autora. Ten sa vo svojom texte pýta nielen to, ako sa s takouto traumou možno vyrovnáť v individuálnej rovine; rovnako ho zaujíma, ako je možné, že sa na Colegio Maristas diali aj počas jeho štúdia podobné veci ako v období Francovej diktatúry. Problém jeho hrdinu nie je osobný, ale spoločenský. Bolesťivá skúsenosť jeho tela nie je len intímna, ale aj politickou skúsenosťou. Rany, ktoré telo znáša, bolesť, ktorú musí trpieť, sú spojené s krivdou. Nijaká autorita nechráni slabšie a ponížované telá, naopak, učitelia, kňazi a ďalší predstavitelia moci popierajú, že by k násiliu dochádzalo, a tak z neho robia normatívne správanie. Subjektívne telo sa stáva objektom spoločenských praktík a vpisujú sa doň nielen rany násilníkov, ale aj dovtedy neviditeľné diskurzy sociálnych praktík, odporujúce zákonom a duchu demokratického zriadenia.

Totalitné praktiky sa v spoločnosti zakorenili tak hlboko, že pätnásť rokov demokracie nestačilo, aby sa zmenila. Fidalgo na príbehu svojej postavy (s autobiografickými motívmi) ukazuje, ako sa ľudia aj v demokratickom režime na mnohých úrovniach spoločnosti v záujme udržania vlastných spoločenských pozícií a statusu quo ďalej nestráňajú autoritárskych praktík. V takejto spoločnosti nemajú obeť rovnaké práva ako násilníci a demokratický režim je viac proklamáciou či utópiou ako žitou skutočnosťou. Autorovi a režisérovi v jednej osobe sa aj vďaka strhujúcemu výkonu Gonzala Cunilla podarilo urobiť veľmi osobným príbehom hlbokú sondu do spoločnosti a vytvoriť pôsobivú inscenáciu s použitím jednoduchých divadelných prostriedkov.

Ján Šimko

„Spisovateľ a básnik Pablo Fidalgo nespomína najťažšie prípady pedofílie, ale najmä psychické a fyzické násilie, ktoré sprevádzalo spôsob výučby. Ak má traumatický zážitok tendenciu často všetko vymazať a núti telo skrývať zle zahojené rany, aby si ich myseľ nevšimla, môže samotný akt písania pomôcť znovu spojiť túto pretrhnutú väzbu. ‚Poetické písanie, z ktorého vychádzam, je presne také,‘ komentuje to autor. ‚Je to tkanivo, budovanie pamäti, je to zostúpenie k prvým spomienkam, snom, prvým zvukom i vôňam.‘ (...) Iniciativa #Me Too dala hlas neveriteľnému množstvu obetí znásilnení a sexuálneho zneužívania. Až neskôr sme si uvedomili, že napadnutými sme dokonca mohli byť aj my sami. Nanovo tak prechádzame minulosťou udivení a zahanbení, že sme nerozumeli, nepovedali alebo neboli vypočutí. Zmena však tvrdošijne klope na dvere aj napriek hrubým zakopnutiam bývalých hollywoodskych hviezd. Čo teda zostáva po žiali? (...) Ak #Me Too prispelo k posilneniu mnohých žien, rovnako potvrdilo krehkosť nás všetkých.“ (Público, www.publico.es, 10. 6. 2022)

demise of the dictatorship. Fidalgo's experience proves this. In his text, he asks how to deal with such trauma on an individual level. Yet he is also interested in how come similar things happened at the Colegio Maristas during his studies as during the Franco dictatorship. The issue his character faces is not personal, but societal. The painful experience of his body is not merely an intimate, but also a political experience. The wounds that the body bears, the pain that it has to suffer, are associated with wrongdoing. No authority protects weaker and humiliated bodies. On the contrary, teachers, priests and other power representatives deny the violence, thus making it a normative conduct. Subjective body becomes an object of social practices. The wounds caused by the rapists are inscribed in the body, as are the hitherto invisible discourses of social practices, refuting the laws and the spirit of democracy.

Totalitarian practices have become so deeply rooted in the society that fifteen years of democracy were not enough to change them. Fidalgo uses the story of his character (with autobiographical themes) to show how even in a democracy people at many levels of society don't shy away from authoritarian practices to maintain their social status. In such society, victims do not have the same rights as their abusers, and democracy regime is more of a proclamation or a utopia than a lived reality. Gonzalo Cunill's captivating performance helps Fidalgo, author and stage director in one, to use a highly personal story as a deep probe into society and create an impressive production with simple stage methods.

Ján Šimko

“The writer and poet Pablo Fidalgo does not mention the most difficult cases of paedophilia, but mostly the psychological and physical violence that accompanied the teaching method. If a traumatic experience tends to often erase everything, forcing the body to conceal poorly healed wounds so that the mind doesn't notice them, the very act of writing can help reconnect that broken bond. ‘The poetic writing which I arrive from, is precisely like that,’ comments Fidalgo. ‘It is tissue, the building of memory, it is a descent to the first memories, dreams, first sounds and smells.’ (...) The #Me Too initiative has given voice to an incredible number of rape and sexual abuse victims. Only later did we realise that even we could have been attacked. We thus go through the past anew, amazed and ashamed that we didn't understand, didn't speak or weren't heard. Yet, change is persistently knocking on the door, despite the harsh stumbles of former Hollywood stars. So, what is left after grief? (...) If #Me Too contributed to the empowerment of many women, it also proved the fragility of all of us.” (Público, www.publico.es, 10. 6. 2022)

Pablo Fidalgo (1984) je spisovateľ, divadelný tvorca a nezávislý kurátor. Je autorom divadelných projektov *O estado salvaxe, Espanha 1939* (Divoký štát. Španielsko 1939) z roku 2013 a *Habrás de ir a la guerra que empieza hoy* (Budeš vo vojne, ktorá sa začne dnes) z roku 2015. Obe inscenácie získali ocenenie za najlepšiu inscenáciu roka denníka *Público*. V Lisabone (Portugalsko) uviedol inscenácie *Daniel Fária* (2017) a *Anarquismos* (Anarchizmy, 2018). Jeho posledným dielom je inscenácia v madridskom Centro Dramático Nacional *El libro de Sicilia* (Kniha o Sicílii, 2021). Vydal okrem iných zbierky básní *La educación física* (Telesná výchova, 2010), *La retirada* (Odchod, 2012), *Esto temía esto deseaba* (Toho som sa obával, toto som chcel, 2017), *El perro en la puerta de la casa* (Pes pri dverách do domu, 2021) a *La dejadez* (L'ahostajnosť, 2022). Založil a umelecky viedol festival Escenas do Cambio v Santiagu de Compostela.

Pablo Fidalgo (1984) is an author, theatre maker and independent curator. He is the author of the theatre projects *O estado salvaxe, Espanha 1939* [Wild State. Spain 1939] (2013) and *Habrás de ir a la guerra que empieza hoy* [You Will Be in the War that Starts Today] (2015). Both productions won the award for the production of the year by the daily *Público*. In Lisbon, Portugal, he presented the productions *Daniel Fária* (2017) and *Anarquismos* [Anarchisms, 2018]. His latest work is the production at Madrid's Centro Dramático Nacional *El libro de Sicilia* [The Book of Sicily, 2021]. He published, inter alia, collections of poems *La educación física* [Physical Education, 2010], *La retirada* [Leaving, 2012], *Esto temía esto deseaba* [This Is What I Was Afraid Of, This Is What I Wanted, 2017], *El perro en la puerta de la casa* [Dog at the Door to the House, 2021] and *La dejadez* [Indifference, 2022]. He founded and artistically directed the Escenas do Cambio festival in Santiago de Compostela.

JUMPCORE

nedeľa 25. 9. 2022, 21.00–21.40, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Štúdio, bez prestávky
 Sunday, 25. 9. 2022, 21.00–21.40 hrs, The Andrej Bagar Theatre in Nitra – Studio, no intermission

diskusia s tvorcami po predstavení / performance followed by discussion with creative team

choreografia a účinkuje / choreographed and performed by: Paweł Sakowicz

dramaturgia / dramaturgy: Mateusz Szymanówka

hudba / music: Indecorum

kostýmy / costume design: Doom 3k

produkcia / production: MAAT Festival, Scena Tańca Studio, Zachęta – National Gallery of Art

Mladý poľský choreograf a tanečník Paweł Sakowicz sa na Divadelnej Nitre predstaví po prvýkrát. Jeho dva sólové projekty *Jumpcore* a *Amando*, ktoré vznikli s odstupom piatich rokov, fascinujú diváka originálnou dramaturgiou, minimalistickým a zároveň pôsobivým tanečným a pohybovým výrazom a nečakaným zvukovým/hudobným ambientom. Uvedením oboch produkcií by sme radi ukázali široký záber tvorby Pawła Sakowicza a rôzne prístupy k súčasnému tancu. Sakowicz spolupracuje s poprednými poľskými režisérmi (napr. s Michałom Borczuchom, ktorého inscenácie *Apokalypsa* a *Mój boj* mohli diváci vidieť na Divadelnej Nitre v rokoch 2015 a 2018), s významnými európskymi divadlami (napríklad Münchner Kammerspiele, TR Warszawa) a venuje sa systematicky aj vlastnej autorskej tvorbe.

Krátka, ale o to intenzívnejšia produkcia *Jumpcore* vznikla v roku 2017. Inšpiráciou tejto tanečnej performance bolo tragické a zároveň romantické definitívne umelecké gesto tanečníka Freda Herka, enfant terrible newyorskej kontrakultúry 60. rokov. Herko študoval hru na klavíri a neskôr klasický a moderný tanec. Bol členom Judson Dance Theater – kolektívu tanečníkov, vizuálnych umelcov a skladateľov, ktorí sa programovo vymedzili voči dokonalej tanečnej technike, virtuozite baletu, naratívnej choreografii, spektakulárnosti. Boli jednými z prvých postmodernistov, ktorí experimentovali s improvizáciou a každodenným pohybom preneseným na javisko. Fred Herko vytvoril v tomto divadle niekoľko performance a bol jedným z blízkych priateľov Andyho Warhola (účinkoval aj v jeho experimentálnych filmoch). Umenie a každodenný život boli pre mnohých subkultúrnych umelcov neoddeliteľné a drogy im umožnili prežívať ich intenzívnejšie (v tom možno vidieť prepojenie medzi postmodernou šesťdesiatych rokov a rave tanečnou scénou deväťdesiatych rokov 20. storočia, na ktoré

Paweł Sakowicz, young Polish choreographer and dancer will perform at Divadelná Nitra for the first time. His two solo projects *Jumpcore* and *Amando*, created five years apart, fascinate the viewer with original dramaturgy, minimalist yet impressive dance and movement expression, and sudden sound/musical ambience. By featuring both productions, we wish to show the wide scope of Paweł Sakowicz's work and different approaches to contemporary dance. Sakowicz collaborates with leading Polish directors (e.g. Michał Borczuch, whose productions *Apokalypsa/Apocalypse* and *Mój boj/My Struggle* featured at Divadelná Nitra in 2015 and 2018), with major European theatres (e.g. Münchner Kammerspiele, TR Warszawa). He systematically engages in his own author's work.

The short yet all the more intense *Jumpcore* production was created in 2017. The dance performance was inspired by the tragic and, at the same time, romantic definitive artistic gesture of the dancer Fred Herko, the enfant terrible of the New York counterculture of the 1960s. Herko studied piano, and later classical and modern dance. He was a member of the Judson Dance Theatre – a group of dancers, visual artists and composers who defined themselves programmatically in terms of perfect dance technique, ballet brilliance, narrative choreography, and spectacularity. They were among the first postmodernists to experiment with improvisation and everyday movement transferred to stage. At Judson, Herko made a number of performances and was among Andy Warhol's close friends (having also acted in his experimental films). Art and everyday life were inseparable for many subcultural artists. Drugs enabled them to experience them more intensely (one can see here the link between postmodernism of the 1960s and the rave dance scene of the

Sakowicz odkazuje). Herkovi narkotiká pomáhali priblížiť sa k ideálnemu pohybu zo svojich predstáv. Umenie a život tohto jedinečného tanečníka sa čoraz väčšími prelínali, až vyvrcholili v dokonalom grand jeté, teda dlhom horizontálnom skoku – nahý Fred, tancujúci na Mozartovu *Koronovačnú omšu*, vyskočil z okna bytu svojho priateľa. Sakowiczova pôsobivá choreografia je tanečným skúmaním možnosti hraníc telesného sebaujadia. Ísť až na doraz, až k poslednému pokusu prekonať svoju fysis je utópia, uskutočniteľná len jej zánikom.

Sakowicz svojim pohybovým slovníkom vznikajúcim v procese tvorby modifikuje v dejinách tanca definované skoky či piruety. V hudobne a pohybovo intenzívnej choreografii seba samého sa s vtípom pohráva s dekonštrukciou rôznych tanečných techník – baletu, moderny či hardcore gabber tanečnej kultúry (hudbu k predstaveniu zložil Indecorum, poľský techno DJ a producent). *Jumpcore* je pocta tancu, prostriedku tela v túžbe dosiahnuť nekonečnú slobodu. Zároveň sa však aj pýta, aký je politický potenciál tanca – či už v podobe extrémneho grand jeté ako protestu proti deštruktívnemu neoliberalistickému individualizmu, alebo v podobe hardcore gabber tanca, ktorého idealistický rozmer kolektívneho solidarizmu a podpory marginalizovaných zaniká v hedonizme podporovanom kapitalizmom. A z neho sa dá uniknúť zrejme len v utopickom a finálnom grand jeté, vyjadrujúcom krehkosť ľudského bytia.

Martina Vannayová

1990s, to which Sakowicz refers). Narcotics helped Herko approach his envisaged ideal movement. The art and life of this unique dancer became increasingly intertwined until they climaxed in the perfect grand jeté, i.e. a long horizontal jump – naked Fred, dancing to Mozart's *Coronation Mass*, jumped from the window of his friend's apartment. Sakowicz's impressive choreography is a dance exploration of the possibilities of the limits of bodily self-expression. To go all the way, to the last attempt to overcome one's *physis*, is a utopia, feasible only by its demise.

With his vocabulary of movements that emerges during creation, Sakowicz modifies jumps and pirouettes defined in the history of dance. In the musically and movement-intensive choreography of himself, he playfully toys with deconstruction of different dance techniques – ballet, modern or hardcore gabber dance culture (the music for the show was composed by the Polish techno DJ and producer Indecorum). *Jumpcore* is a tribute to dance, the body's vehicle in its desire to achieve infinite freedom. At the same time, however, Sakowicz also asks what the political potential of dance is – whether in the form of the extreme grand jeté as a protest against destructive neoliberal individualism, or in the form of hardcore gabber dance, where the idealistic dimension of collective solidarity and support of the marginalised fades in the hedonism supported by capitalism. One can probably escape it only in the utopian and final grand jeté, expressing the fragility of human being.

Martina Vannayová

Paweł Sakowicz (1988) je choreograf a tanečník. Je absolventom politológie na Varšavskej univerzite a choreografie a performance na London Contemporary Dance School. Tvorí predovšetkým vlastné autorské pohybové performance, ale často aj spolupracuje s divadelnými a filmovými režisérmi a ďalšími umelcami (napr. Ramona Nagabczyńska, Marta Ziótek, Iza Szostak, Alex Baczyński-Jenkins, Rebecca Lazier, Isabelle Schad, Peter Pleyer, Joanna Leśnierowska, Magda Szpecht, Łukasz Twarkowski, Michał Borczuch, Anna Smolar). Vo svojom umeleckom výskume sa venuje dejinám tanca a problematike kultúrnej apropriácie v choreografii. Jeho diela (napr. *TOTAL*, *Jumpcore*, *Masakra*, *Drama*, *Amando* a zvuková inštalácia *Vortex*) boli prezentované na Poľskej tanečnej platforme, festivale Božská komédia v Krakove, Bienále tanca Val-de-Marne, v Múzeu Susch, na Festivale Sanctarcangelo a i. Sakowicz bol v roku 2016 nominovaný na významnú cenu v oblasti kultúry Politika Passport Award. Je hosťujúcim pedagógom v Inštitúte poľskej kultúry na Varšavskej univerzite.

Paweł Sakowicz (1988) is a choreographer and dancer. He graduated in political science at the University of Warsaw, and choreography and performance at the London Contemporary Dance School. He largely creates his own original movement performances, yet also often collaborates with stage and film directors and other artists (e.g. Ramona Nagabczyńska, Marta Ziótek, Iza Szostak, Alex Baczyński-Jenkins, Rebecca Lazier, Isabelle Schad, Peter Pleyer, Joanna Leśnierowska, Magda Szpecht, Łukasz Twarkowski, Michał Borczuch, Anna Smolar). In his artistic research, he focuses on the history of dance and cultural appropriation in choreography. His works (e.g. *TOTAL*, *Jumpcore*, *Masakra*, *Drama*, *Amando*, and sound installation *Vortex*) were presented at the Polish Dance Platform, the Divine Comedy Festival in Krakow, the Val-de-Marne Dance Biennale, the Susch Museum, the Sanctarcangelo Festival and elsewhere. In 2016, Sakowicz was nominated for the Politika Passport Award, a major prize in culture. He is a visiting teacher at the Institute of Polish Culture at the University of Warsaw.

SWING HEIL!

pondelok 26. 9. 2022, 17.00–18.15, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Štúdio, bez prestávky
Monday, 26. 9. 2022, 17.00–18.15 hrs, The Andrej Bagar Theatre in Nitra – Studio, no intermission
jazyk slovenský a český, anglické titulky
language: Slovak and Czech with English surtitles

réžia / directed by: Iveta Ditte Jurčová
libreto / libretto: Michal Ditte, Iveta Ditte Jurčová
výtvarný koncept / visual concept: Iveta Ditte Jurčová, Katarína Caková
dramaturgia / dramaturgy: Marek Godovič
hudba / music: Ivan Acher
zvukový dizajn / sound design: Milan Slama, Lukáš Kubičina
svetelný dizajn / lights design: Michal Ditte
pohybová spolupráca / choreographic collaboration: Tom Rychetský, Denisa Musilová
výroba objektov a bábok / objects and puppets production: Katarína Caková
výroba mechanického objektu / mechanical object production: Peter Kvitkovský
projektový manažment / project management: Monika Škojcová, Michal Ditte, Ľudmila Kvitkovská
účinkujú / cast: Ela Lehotská, Denisa Musilová, Tom Rychetský, Filip Jekkel

Koprodukčná inscenácia Divadla Pôtoň a Horáckeho divadla Jihlava vychádza z knihy Petra Kouřu *Swingari a potápky v protektorátní moci*, ktorá sa zaoberá českou mestskou subkultúrou swing kids. Autori libreta Iveta Ditte Jurčová a Michal Ditte sa rozhodli absurdnosť doby demonštrovať prostredníctvom príbehov dvoch jedincov. Nina Jirsíková (vlastným menom Anna) bola všestranná umelkyňa, okrem iného bola súčasťou tanečnej skupiny Jenčíkovy Girls, ktorá účinkovala v inscenáciách Voskovca a Wericha v avantgardnom Osvobozenom divadle. Úzko spolupracovala s pražským divadlom D 34 a režisérom E. F. Burianom. Jej libreto *Pohádka o tanci* – o kráľovstve, v ktorom bolo zakázané tancovať, anticipovalo zákaz tanca v Čechách v roku 1941 a bolo dôvodom, prečo Nina Jirsíková skončila v koncentračnom tábore Ravensbrück. Tábor prežila paradoxne vďaka tomu, že tam tancovala a bola umelecky činná. Menej nápadnou hrdinkou inscenácie je Anna Goldsteiner, ktorá žila v malom rakúskom mestečku Pulkau. V jej byte sa viac ako rok stretávali mladí vyznávači swingu a džezu, medzi ktorých patril aj jej syn. Obyvatelia mestečka ich udali, Annu zatkl gestapo, obvinili ju z velezrady a protištátnej činnosti a v roku 1944 bola demonštratívne popravená sťatím hlavy. Ako memento tohto absurdného činu sa ženská hlava v inscenácii objavuje vo viacerých výstupoch v podobe objektu či svietením, ktoré „odreže“ performerke zvyšok tela. Réžisérka Iveta Ditte Jurčová má zmysel pre postupné budovanie pointy svojich inscenácií, prechádza od jemnej irónie k absurdnosti monštruózných rozmerov. Metafora vytvorená na javisku najprv pobavia, ale tento ľahký úsmev

The co-production of the Pôtoň Theatre and the Jihlava Horácke Theatre is based on the Petr Kouřa book *Swingers and Grebes in The Power of the Protectorate* about the Czech urban subculture of swing kids. The authors of the libretto, Iveta Ditte Jurčová and Michal Ditte, decided to show the absurdity of the times through the stories of two individuals. Nina Jirsíková (real name Anna) was a versatile artist. Inter alia, she was member of the dance group Jenčíkovy Girls that performed in the productions of Jiří Voskovec and Jan Werich in their avant-garde Liberated Theatre. Jirsíková worked closely with the Prague theatre D 34 and the stage director E. F. Burian. Her libretto *A Tale of Dance* – about a kingdom where dancing was forbidden anticipated the ban on dancing in Bohemia in 1941. It brought Jirsíková to the Ravensbrück concentration camp. Paradoxically, she survived the camp precisely because she danced and was artistically active there. Anna Goldsteiner is the less conspicuous character in the production. She lived in the small Austrian town of Pulkau. Young swing and jazz aficionados, including her son, used to in her flat for over a year. The townspeople reported them. Gestapo arrested. She was accused of high treason and anti-state activity. In 1944 she was demonstratively executed by beheading. As a memento of this absurd act, woman's head appears in the production in several scene in the form of an object or lighting that cuts off the rest of the performer's body. The stage director Iveta Ditte Jurčová has a fine sense for gradually building the point of her productions, moving from gentle irony to absurdity of monstrous proportions. The

mrzne v obludný úšklabok. Ditte Jurčovej sa to darí využívaním kontrastov, napríklad rýchlej hudby a pomalého pohybu, no nie sú to náhodne vytvorené akcie, herci/tanečníci systematicky vďaka precíznej režisérskej práci gradujú vnútorné napätie výstupov do bodu, v ktorom publiku prebehnú zimomriavky po tele. (...) *Swing Heil!* možno označiť za typické postdramatické divadlo. Inscenácia je dekonštruovaná na jednotlivé prvky, funguje v nej samostatne zvuk či obraz. Nie je lineárna v dejí ani v čase – oboje existuje len ako isté ohraničenie rozprávania, no pohybujeme sa v dvoch príbehoch voľne ktorýmkoľvek smerom, s použitím dokumentárnych materiálov a hereckého odstupu. Každý výstup obsahuje niekoľko vrstiev, ktoré sa dajú pomenovať, a zároveň ostáva otvorený individuálnej interpretácii diváka.

Dária Fojtíková Fehérová: Umenie sa nedá zakázať. In *MLOKí* [online]. 15. 6. 2021. Dostupné na: <https://mloki.sk/umenie-sa-neda-zakazat/> (úryvok, krátené)

Iveta Ditte Jurčová (1968) absolvovala divadelnú réžiu (2006) na VŠMU v Bratislave. Pôsobí ako režisérka a umelecká šéfkva Divadla Pôtoň, ktoré od roku 2008 prevádzkuje v bývalom kultúrnom dome v Bátovciach, dnes Centre umenia a kreativity. Iveta Ditte Jurčová spolu s dramaturgom Michalom Dittom vytvorili z Divadla Pôtoň jedno z najvýznamnejších nezávislých divadiel na Slovensku a spolu uviedli niekoľko významných a oceňovaných inscenácií: *Dve slová Bellisy Súmracnej... príbeh Evy Luny* (2004), *Terra Granus* (2007), *Nevesta hól* (2009), *Psota* (2011), *Americký cisár* (2018), *Terra Apathy* (2022). Ako režisérka spolupracovala aj s viacerými slovenskými a českými divadelnými scénami (napr. Bábkové divadlo Žilina, Slovenské komorné divadlo v Martine, Slovenské národné divadlo, Mestské divadlo Zlín, Sliezske divadlo Opava). Je autorkou a lektorkou mnohých vzdelávacích projektov v oblasti scénického umenia a ako režisérka pravidelne spolupracuje aj so Slovenským rozhlasom.

metaphors created on stage amuse at first, only for the light smile to freeze in a monstrous grin. Ditte Jurčová achieves that by using contrasts, such as rapid music and slow movement. Yet these are not randomly created actions. The precise work of the director, makes the actors/dancers methodically grade the internal tension of the performances to the point where the audience gets chills. (...) *Swing Heil!* can be described as a classic post-dramatic theatre.

The production is deconstructed into individual elements, sound and image work independently. It is not linear in plot or time: both only exist as a certain narrative boundary, yet we move freely in any direction in the two stories, using documentary material and acting distance. Each scene contains several layers that can be named, while remaining open to individual viewer interpretation.

Dária Fojtíková Fehérová: Art Cannot be Banned [Umenie sa nedá zakázať]. In *MLOKí* [online]. 15. 6. 2021. Available at: <https://mloki.sk/umenie-sa-neda-zakazat/> (excerpt, abridged)

Iveta Ditte Jurčová (1968) graduated in stage directing (2006) at the Academy of Performing Arts in Bratislava. She is the stage and artistic director at the Pôtoň Theatre, which she has been running since 2008 in Bátovce, in the former cultural centre – now the Centre for Art and Creativity. Iveta Ditte Jurčová, together with the dramaturge Michal Ditte, made the Pôtoň Theatre into one of the key independent theatres in Slovakia. Together they staged a number of critical and award-winning productions: *Two Words of Bellisa Twilight... The Story of Eva Luna* (2004), *Terra Granus* (2007), *Bride of the Ridge* (2009), *Misery* (2011), *American Emperor* (2018), *Terra Apathy* (2022). As stage director, she also collaborated with a range of Slovak and Czech theatres (e.g. Puppet Theatre Žilina, Slovak Chamber Theatre in Martin, Slovak National Theatre, Municipal Theatre Zlín, Silesian Theatre Opava). She is the author and lecturer of numerous learning projects in performing arts. As stage director she regularly collaborates with the Slovak Radio.

László Göndör & Éva Katona, MAĎARSKO / HUNGARY

SNÍVAL SOM SO STAROU MAMOU / LIVING THE DREAM WITH GRANDMA

pondelok 26. 9. 2022, 20.30–22.00, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Štúdio, bez prestávky
Monday, 26. 9. 2022, 20.30–22.00 hrs, The Andrej Bagar Theatre in Nitra – Studio, no intermission

diskusia s tvorcami po predstavení / performance followed by discussion with creative team

jazyk maďarský, slovenské a anglické titulky
language: Hungarian with Slovak and English surtitles

réžia, text, koncepcia, účinkuje / director, writer, concept, performer: László Göndör
účinkuje (zvuk, video) / performer (sound, video): Éva Katona

réžia, koncepcia / co-director, concept: Kornél Laboda

zvukový dizajn / sound design: Márk Bartha

zvukoví majstri / sound masters: Bence Somoskövi, Bence Kovács-Vajda

svetelný dizajn / lights design: Máté Bredán

technik / equipment operator: Ákos Lengyel "Papa"

scéna / set design: Gabriella Csoma

audio a video, koncepcia / audio and video editor, concept: Alexandra Láng

práca s dokumentárnym materiálom / documentary material processing: Máté Bartha

text, koncepcia / playwright, concept: Zsófi Bódi

konzultant / consultant: Tamás Ördög

psychologické konzultácie, koncepcia / psychology consultant, concept: Lili Olga Horváth

asistentka produkcie / production assistant: Zsuzsi Szakács

produkcia / production manager: Dániel Mayer

poďakovanie / special thanks to: Ádám Fekete, Tamás Turai, Dániel Daoud, Rozi Szelecki, Leta Popescu, Péter Hajmási, Zoltán Ásmány, Nelli Orbán, Katalin Farkas, Zsuzsa Bánkuti, Ómama Antikvitás

Inscenácia vznikla v rámci programu Štafeta s podporou mesta Budapešť. /

The production took place within the framework of the Staféta Programme established and supported by the Municipality of Budapest.

partneri / partners: Trafó House of Contemporary Arts, Orlai Production, Office and Marom Budapest – Jewish Culture 2028, SzinMŰHely Foundation

Mladý maďarský nezávislý divadelník László Göndör sa dlhý čas zaoberal tým, ako umelecky spracovať tému medzigeneračných rodinných vzťahov, konkrétne svoj vzťah k starej mame a tomu, čo za svoj dlhý, takmer storočný život prežila. Epidémia covidu a subvencia v súťaži o podporu nezávislých divadelných produkcií „Staféta program“ boli rozhodujúcim momentom, keď sa László Göndör pustil do tvorby dokumentárneho projektu *Snival som so starou mamou*. Inscenácia, ktorej uvedenie na Divadelnej Nitre je jej prvým hosťovaním v zahraničí, vznikla na základe intenzívneho mesiaca, ktorý László strávil so svojou 97-ročnou starou mamou v karanténe v decembri 2020.

Dokumentárna performance má najskôr podobu akéhosi standupu – zábavný výstup

The young Hungarian independent theatre artist László Göndör has been long exploring how to artistically handle the theme of intergenerational family relationships, particularly his relationship with his grandmother, and what she experienced during her long, nearly a century-long life. The COVID-19 pandemic and a grant in the tender for Staféta programme supporting independent theatre productions were decisive for László Göndör embarked on the documentary project *Living the Dream with Grandma*. Featuring at the 2022 Divadelná Nitra is the international debut of the production. It emerged as a result of a month that László spent closely-knit with his 97-year-old grandmother in quarantine in December 2020.

mladého herca, ktorý hľadá svoje miesto v profesionálnom živote a snaží sa uspieť v divadelnom svete, však onedlho dostane hlbší rozmer. Postupne sa odkrýva nevšedný, zložitý, ale v konečnom dôsledku láskyplný vzťah vnuka a starej mamy. László počas súžitia so starou mamou, s ktorou si vyčlenili každý deň čas na rozhovory zaznamenávané na video a audio nahrávky, zbieral materiál na svoj (rodinný) dokumentárny projekt (ktorý možno bude pokračovať aj v inom projekte). Výsledkom je intímny obraz krehkého vzťahu dvoch bytostí narodených v rôznych časopriestoroch a spojených nielen prostredníctvom DNA, ale aj, ako v prípade každého potomka a jeho predkov, prežitých traum. Medzigeneračný transfer traumy a posttraumatického syndrómu je silnou témou, ktorá sa čoraz väčšími objavuje nielen v umení, ale aj v seriózných vedeckých výskumoch a teóriách.

Inscenácia *Sníval som so starou mamou* je portrétom ženy, ktorá prežila holokaust, ktorá verila ideálom komunizmu, ale v 50. rokoch v období stalinských procesov pochopila, že len jedna ideológia nahradila druhú. Je aj zamyslením nad tým, ako sa trauma prenáša medzi generáciami a ako dnes v umení hovoriť o holokauste. A je aj príbehom o krehkosti ľudského bytia, o vzťahoch vnúčať k starým rodičom, o rodinných zvykoch a humore, o hľadaní svojej identity dospelého tvárou v tvár obrazu seba ako dieťaťa v očiach starého rodiča, o dejinách (aj nášho) geopolitického priestoru a jeho pars pro toto odtlačku v živote jednej silnej ženy. Inscenácia *Sníval som so starou mamou* je aj o mnohom inom a to je práve na tejto subtilnej, vtípnej a dojímavvej inscenácii mimoriadne.

Martina Vannayová

The documentary performance first takes the form of a kind of stand-up – an entertaining performance by a young actor looking for his place in professional life and trying to succeed in theatre. It soon acquires a deeper dimension. The extraordinary, complex, though ultimately loving relationship between grandson and grandmother emerges gradually. László was collecting material for his (family) documentary project (which may continue in another project) while living with his grandmother, with whom they set aside time every day for interviews recorded on video and audio. The result is an intimate picture of the fragile relationship between two beings born in different time-spaces and connected not only through DNA, but also, as in the case of every descendant and his ancestors, through traumas. The intergenerational transfer of trauma and post-traumatic syndrome is a powerful theme that is increasingly appearing not only in art, but also in scientific research and theories.

The production *Living the Dream with Grandma* is a portrait of a woman who survived the Shoah, believed in the ideals of communism, but in the 1950s, during the Stalinist show trials, came to realise that what was indeed happening was that one ideology merely replaced another. It is also a reflection on how trauma is transmitted between generations and how to talk about the Shoah in art today. It is also a story about the fragility of human being, about the relationships between grandchildren and grandparents, about family customs and humour, about the quest for one's identity as an adult vis-à-vis the image of oneself as a child in the eyes of a grandparent, about the history of (including our) geopolitical space and its *pars pro toto* imprint in the life of a strong woman. The production *I Dreamed with My Grandmother* is also about many other matters, and that is what is special about this subtle, amusing and moving production.

Martina Vannayová

László Göndör (1986) je divadelný režisér, dramatik, divadelný a filmový herec. V roku 2011 absolvoval štúdium aplikovanej ekonomie v Budapešti a následne kurzy a štúdium herectva, tanca a divadelnej tvorby v USA, Indonézii a Maďarsku. Ako divadelný herec a performer účinkoval od roku 2014 v desiatkach produkcií napr. budapeštianskeho divadla TÁP či Domu súčasného umenia Trafó. Jeho inscenácia *Sníval som so starou mamou* získala v roku 2022 Cenu divákov spomedzi všetkých projektov podporených v programe Štafeta za posledné tri roky.

László Göndör (1986) is stage director, playwright, stage and film actor. In 2011, he studied applied economics in Budapest, followed by courses and studies in acting, dance and theatre in the USA, Indonesia and Hungary. As stage actor and performer, Mr Göndör performed in dozens of productions since 2014, for instance at the TÁP theatre in Budapest, or the House of Contemporary Art Trafó. In 2022, his production *Dreaming with my Grandma* won the Audience Award among all the projects supported in the Relay programme over the past three years.

Divadlo Thália Színház, Košice, SLOVENSKO
Theatre Thália Színház, Košice, SLOVAKIA

Róbert Lucskay – Miklós Forgács – József Czajlik

OTEC, MATKA, CHĽAST / FATHER, MOTHER, BOOZE

utorok 27.9.2022, 18.00–19.30, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Veľká sála, bez prestávky
Tuesday, 27.9.2022, 18.00–19.30 hrs, The Andrej Bagar Theatre in Nitra – Great Hall, no intermission
diskusia s tvorcami po predstavení / performance followed by discussion with creative team
jazyk maďarský, slovenské a anglické tituly
language: Hungarian with Slovak and English surtitles

réžia / directed by: József Czajlik
preklad / translation: Mónika Szabó
dramaturgia / dramaturgy: Miklós Forgács
scéna / set design: Erika Gadus
kostýmy / costume design: Katalin Öry
realizácia kostýmov / costumes realization: Orsolya Hornyik
hudba / music: Róbert Lakatos
návrh bábok / puppets design: Marc Parrett
konzultant návrhov / puppets design consultant: Sarah Wright
umeleckí konzultanti / artistic consultants: Carl Grose, Anna Maria Murphy, Peter Pavlac
svetelný dizajn / lights design: Róbert Majoros
hrá / performer: Róbert Lucskay

Otec, Matka, Chľast je one man show s prvkami kabaretu, podľa môjho názoru ju však nemôžeme označiť za „standupové“ divadlo. I keď Lucskay používa humor, je to len jeden z prostriedkov, ktorými komunikuje s obecnstvom, a určite nie ten najviac nosný. Skôr ako na standup sa tento tvar podobá na slam. Zmeny nálad i žánrových zafarbení, interaktívita s publikom, použitie refrénov, spevu a poetických prvkov, ale i časté vystúpenie z roly a striedanie civilného a vysoko štylizovaného prejavu sú skôr slamovou ako komickou metódou. (...) ústrednou témou je identita. Identita lokálpatriotská (ktorú reprezentuje veta otca, komentujúca opitého hrdinu pod stolom: „Robi Hood nevládol urýchlovač, isto je z Pozsony!“), identita národná, zakliata v zoomových rozhovoroch, identita osobná v túžbe preraziť i v túžbe vyrovnať sa s rodinným zlom. A nakoniec identita ľudskej bytosti, ktorú inscenácia nepripisuje duši, ale mozgu. Mozog, miecha a nervy sú miestom ukladania všetkého – pocitov, zážitkov a spomienok. Mozog je kráľom tohto predstavenia, kráľom fyzicky prítomným v podobe rekvizity. Mozog je riečiskom, do ktorého sa vlievajú všetky pramene príbehov. *Otec, Matka, Chľast* je skutočne magickou inscenáciou, ktorá sa zameriava na zásadné úskalia ľudskej situácie, a jediný umelecký smer, ktorým by sa dala v skratke opísať, je sociálny surrealizmus. (...) Predstavenie simuluje psychologické

Father, Mother, Booze is a one-man show with cabaret elements. Yet, it can hardly be called stand-up theatre. Though Lucskay uses humour, it is just one – and certainly not the most effective – of his means to communicate with the audience. Rather than a stand-up, the form resembles slam. Changes in mood and genre colours, interactivity with the audience, the use of choruses, singing and poetic elements, along with frequent stepping out of the role and alternating civil and highly stylised speech are more of a slam than a comic method. (...) Identity is the central theme. Local patriotic identity (represented by the sentence of the Father commenting on the drunken character under the table: “Robi Hood couldn’t handle the accelerator, he’s from Pozsony!”), national identity, incantated in Zoom conversations, personal identity in the desire to break through and come to terms with family evil. And, finally, the identity of human being, which the production does not attribute to the soul, but to the brain. The brain, spinal cord and nerves are the points where everything is stored – feelings, experiences and memories. The brain is the king of the show, the king physically present in the form of a prop. Brain is a river into which all springs of stories flow. *Father, Mother, Booze* is a truly magical production that focuses on the fundamental pitfalls of the human predicament; the only

pochody, pričom zóna publika je zónou vedomia a stretávania s okolitým svetom, zóna proscénia je podvedomím, v ktorom sa realita spracúva, a pódium je nevedomím, v ktorom sú príbehy zmiešané halabala podľa kľúča, ktorý je viac pudovo-emočný ako racionálny. Vstupom do divadla Thália tak vstupujete do gigantického mozgu a ste svedkami a spolutvorcami deja. Stávate sa myšlienkami a neurónovými impulzmi, s ktorými komunikuje Ja (self) v snahe utriediť si vlastný život. Práve týmto prístupom je inscenácia absolútne jedinečná! (...) V ére instantného prefabrikovaného umenia je autor-ská osobná speveď vo forme slamu či hlbokého stand-upu prijateľným kompromisom a zároveň vyjadruje túžbu po autenticite...

Tomáš Straka: Ha-ha. In *kød – konkrétne o divadle*, 2022, č. 5, s. 29–33 (úryvok, krátené)

József Czajlik (1975) pôsobil ako herec v Divadle Thália v Košiciach a v Jókaiho divadle v Komárne. V roku 1997 sa začal venovať réžii a odbor absolvoval v roku 2002 na VŠMU v Bratislave. Mimoriadne úspešná bola jeho študentská inscenácia Ostrovského hry *Nevesta bez vena* (2000), ktorá získala viacero ocenení na zahraničných festivaloch (UNIVERSITAS v Pécsi, ZLOMVAZ v Prahe, International Theatre School Festival v Amsterdame). V rokoch 2002–2006 pôsobil ako interný režisér v divadle Bárka Színház v Budapešti. Režiroval v divadlách na Slovensku, v Maďarsku a Rumunsku. S hercom Tamásom Gálom a dramaturgom Petrom Pavlacom založil umelecký ateliér EPOPTÉIA. Je riaditeľom Divadla Thália v Košiciach, v ktorom sa usiluje nájsť nový model komunikácie s maďarským a so slovenským divákom.

artistic direction that can briefly described it is social surrealism. (...) The performance simulates psychological processes, where the audience zone is the zone of consciousness and encounter with the surrounding world, the proscenium zone is the subconscious where reality is processed, and the stage is the unconscious where the stories are shuffled according to a key that is more impulse-emotional rather than rational. By entering the Thália theatre, you enter the gigantic brain, and become witnesses and co-creators of the plot. You become the thoughts and neural impulses which the Self uses to communicate to sort out its own life. The approach makes the production utterly unique! (...) In the era of instant prefabricated art, the author's personal confession in the form of a slam or deep stand-up is an acceptable compromise, as well as his expression of a desire for authenticity...

Tomáš Straka: Ha-ha. In *kød – konkrétne o divadle*, 2022, No 5, pp 29–33 (excerpt, abridged, krátené)

József Czajlik (1975) was, as actor, with the Thália Theatre in Košice and the Jókai Theatre in Komárno. In 1997, he plunged into directing and, in 2002, he graduated in directing at the Academy of Arts in Bratislava. His student production of Ostrovsky's *The Dowager Bride* (*Nevesta bez vena*, 2000) was received to utmost acclaim and won a number of awards at international festivals (UNIVERSITAS in Pécs, ZLOMVAZ in Prague, International Theatre School Festival in Amsterdam). Between 2002 and 2006, he was in-house stage director at the Bárka Színház theatre in Budapest. He directed in theatres in Slovakia, Hungary and Romania. He founded the art studio EPOPTÉIA with the actor Tamás Gál and dramaturge Peter Pavlac. He is the director of the Thália Theatre in Košice, where he is exploring a new model of communication with Hungarian and Slovak audiences.

Miklós Forgács (1973) je dramaturg, dramatik, autor rozhlasových hier a režisér. Absolvoval štúdium divadelnej réžie na VŠMU v Bratislave. Od roku 2011 je dramaturgom Divadla Thália Színház v Košiciach. Jeho divadelné hry našťudovali režiséri ako Iveta Ditte Jurčová (*Krajina nepokosených lúk*, Divadlo Pôtoň, 2013), Eduard Kudláč (*Bezzubatá*, Mestské divadlo Žilina, 2019). Vytvoril autorské inscenácie (*Potat/a/o* v rámci projektu Midentity – identify.middle.eu, Asociácia Divadelná Nitra 2007), *Čuk a Gek* (s Andrásom Forgácsom, Symbol, n. o.).

Róbert Lucskay (1976) je divadelný a filmový herec. Ukončil štúdium herectva na VŠMU v Bratislave. Po štúdiu pôsobil v Jókaiho divadle v Komárne a v divadle Bárka Színház v Budapešti. Po odchode do Spojeného kráľovstva účinkoval v inscenáciách známych divadiel (Kneehigh Theatre London, Globe Theatre London, National Theatre London, Gecko Theatre, Complicité a i.) a významných režisérov (Emma Rice, Amit Lahav, Simon McBurney a ďalší).

Miklós Forgács (1973) is a dramaturge, playwright, author of radio plays and stage director. He studied stage directing at the Academy of Performing Arts in Bratislava. Since 2011, he has been the dramaturge of the Thália Színház Theatre in Košice. His plays have been staged by such directors as Iveta Ditte Jurčová (*The Land of Unscythed Meadows/ Krajina nepokosených lúk*, Pôtoň Theatre, 2013), Eduard Kudláč (*Toothless/ Bezzubatá*, Žilina Municipal Theatre, 2019). He created original productions (*Potat/a/o* within the Midentity project – identify.middle.eu, Association Divadelná Nitra 2007), *Chuk and Gek* (*Čuk a Gek* with András Forgács, NGO Symbol).

Róbert Lucskay (1976) is a stage and film actor. After graduating in acting at the Academy of Performing Arts in Bratislava, he went on to work with The Jókai Theatre in Komárno and the Bárka Színház Theatre in Budapest. After relocating to the United Kingdom, he was cast in the productions of eminent theatres (e.g. Kneehigh Theatre London, Globe Theatre London, National Theatre London, Gecko Theatre, Complicité) and those staged by distinguished directors (*inter alia*, Emma Rice, Amit Lahav, Simon McBurney).

Foto: H. Mišovic / archív DN

Foto: S. Allen

Adrienn Hód, Martina Hajdyla, Soňa Ferienčíková,
 MAĎARSKO, ČESKÁ REPUBLIKA, SLOVENSKO / HUNGARY, CZECH REPUBLIC, SLOVAKIA

SOFT SPOT

utorok 27. 9. 2022, 20.00–21.30, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Štúdio, bez prestávky
 Tuesday, 27. 9. 2022, 20:00–21:30 hrs, The Andrej Bagar Theatre in Nitra – Studio, no intermission

diskusia s tvorcami po predstavení / performance followed by discussion with creative team

choreografia / choreography: Adrienn Hód

tvorba a interpretácia / created and performed by: Martina Hajdyla, Soňa Ferienčíková

hudba / music: Ábris Gryllus

dramaturgia / dramaturgy: Ármin Szabó-Székely

pohybová spolupráca / choreographic collaboration: Márcio Kerber Canabarro

vizuálna spolupráca / visual collaboration: Mária Júdová

kostýmy / costume design: Lucia Škandíková

svetelný dizajn / lights design: Tomáš Morávek

technická podpora / technical support: Dano Kozlík

produkcia / production: Romana Packová

PR: Alice Krajčírová

grafika / graphic design: Yara Abu Aataya

producenti / producers: Lucia Šimáčková / BOD.Yngo, Jiří Hajdyla / ME-SA, György

Ujvári-Pintér / HODWORKS

koprodukcia / co-production: ME-SA, BOD.Y ngo, HODWORKS

partneri / partners: Tanec Praha, z. ú. / PONEC – taneční divadlo, Platforma pre súčasný

tanec, Asociácia Bratislava v pohybe, OFF Foundation

podpora / support: Fond na podporu umenia, Medzinárodný vyšehradský fond, Magistrát hlavného mesta Prahy, Ministerstvo kultúry ČR, Štátny fond kultúry ČR

špeciálne poďakovanie / special thanks to: Csaba Molnár, Adam Czirák, Dano Raček, Petr Soukup, Mia Majeríková, Maker Keveš, Márk D. Molnár, Soňa Kúdelová, Viera Farbiaková, Petr Goro Horký, Jenda Niesit, Mariana Novotná, Michal Šimečka, Agi Ferienčíková, Tatiana Lacová, Karol Laco, Lenka Sedláčková, Aneta Jiroušková, Adéla Jiroušková.

Křehkost vlastní existence zkoumají v představení – nebo spíše performativní události s názvem *Soft Spot* – tanečnice Martina Hajdyla Lacová a Soňa Ferienčíková pod vedením maďarské choreografky Adrienn Hód. Divákům umožňuje rozesazení v prostoru ve formě arény a jistotu míru svobody v jeho obsazování. Součástí vystoupení je pak i jakési divadlo na divadle, v němž státičí pozorující mohou současně zkoumat přeskupování obecnstva, respektive míru vstupování diváků do prostoru vizuálně ohraničené osobní zóny. Tanečnice až v samotném závěru odhalují své tváře, což je také rozhodující negace předchozího odosobnění. Pokud k nim divák přistupoval jako k objektům a ke scéně jako k výstavnímu prostoru, mohl skutečně nabýt dojmu, že „může cokoliv“. Mluvicí tělo je především metafora, náš instinkt potřebuje oční kontakt – s tváří, nebo dokonce i jen s maskou, aby se cítil konfrontován. Přitom právě pohyb jako prostředek komunikace je jedním z témat, které umělkyně rozvíjejí. Je věčnou inspirací a stále v něm bude co objevovat. Gesto, postura a pohyb zastavený na hranici nesrozumitelnosti a srozumitelnosti nevytvářejí v pravém slova smyslu jazyk,

In the performance – or rather a performative event *Soft Spot*, dancers Martina Hajdyla Lacová and Soňa Ferienčíková under the direction of Hungarian choreographer Adrienn Hód explore the fragility of their own existence. It enables the audience to sit in the space in the form of an arena and a degree of freedom in filling the space. A kind of theatre in a theatre is then part of the performance where static observers can simultaneously examine the regrouping of the audience, or rather the extent to which the audience enters the space of the visually limited personal zone. It isn't until the very end that the dancers reveal their faces which is also a resolute negation of the previous depersonalisation.

If approaching them as objects and the stage as an exhibition space, a viewer could acquire an impression that anything is possible. Speaking body is principally a metaphor; to feel confronted, our instinct needs eye contact – with a face, or even merely a mask. Yet it is movement as a means of communication that is advanced as one of the themes by the female artists. It is an eternal inspiration with always more to be discovered within. Gesture, posture

choreografii není možné v tradičním smyslu číst. Ale je možné se nechat přivzat do společného prostoru, který pohybová i silně vizuální složka vytváří.

Lucie Kocourková: *Soft Spot – odkrývání, znejistování, sdílení* [Soft Spot – Uncovering, Destabilising, Sharing]. In *Opera+* [online]. 18. 3. 2022. Dostupné na / Available at: <https://operaplus.cz/soft-spot-odkrvani-znejistovani-sdileni/> (úryvek, krátené / excerpt, abridged)

Nové dílo, jehož koncept pochází od Adrienn Hód, je třeba vnímat jako experiment jak na tanečnicích, tak na divácích. A na publikum mají právě zahalené tváře účinkujících snad největší dopad. Performerám nevidíme obličej, a proto se s nimi nelze ztotožnit, číst jejich emoce, pocítovat empatii, ale ani odhadnout jejich charakter, ač se na jevišti pohybově projevují bezmála půl druhé hodiny. Po této době nedokážu tanečnice odlišit ani od sebe navzájem.

Zde se matka myšlenky a choreografka Adrienn Hód perfektně trefila do svých tezí. Vztah mezi obličejem, pohybem a gestem se zdá být fatální, jedno bez druhého komunikuje jen polovičatě. Možná i tento fakt je důvodem, proč se na *Soft Spot* nedívá zrovna s požitkem či s lehkostí. Anonymní postavy vyvolávají skličující pocity, podpořené vrzavou až kakofoonickou elektronickou hudbou. Ani pohyby dvojice se v žádném případě nesnaží být estetické, jsou spíše obrácené do nitra tanečnic, které si hledají a přemýšlejí samy pro sebe. Anebo tento pocit vzbuzují opět jejich zahalené tváře. Zejména Hajdyla se pouští do pozic, na něž je fyzicky nepřijemné se dívat, a využívá přitom své hypermobility a flexibility. Dává si například nohy za hlavu způsobem, který evokuje až vykloubení spodní části těla. Za celou dobu nevidíte jediný pohyb, který by byl synchronní či snad estetický. V *Soft Spot* je vše o subtilním hledání, nikoliv o velké expresi směrem k divákovi. (...) Choreografka slíbvala také pátrání po onom *soft spot*, jemném zranitelném místě každého z nás. Ač dílo na povrchu působí spíše hrubě a formuje v divadelním prostoru pocitově i vizuálně nehostinné prostředí, hledání tanečnic pomocí drobných gest a pohybů je velmi jemné. Hledání vlastního slabého místa se ale abstraktní vypravování vyhýbá, možná právě i proto, že ženám nevidíme do tváře. Nabízí se tak jedna otázka: Je právě tvář naším zranitelným místem?

Clara Zanga: *Soft Spot – němý tanec bez tváře*. In *Taneční aktuality* [online]. 25. 3. 2022. Dostupné na: <https://www.tanečniaktuality.cz/recenze/soft-spot-nemy-tanec-bez-tvare/> (úryvek, krátené)

Clara Zanga: *Soft Spot – silent dance without a face* [Soft Spot – němý tanec bez tváře]. In *Taneční aktuality* [online]. 25. 3. 2022. Available at: <https://www.tanečniaktuality.cz/recenze/soft-spot-nemy-tanec-bez-tvare/> (excerpt, abridged)

and movement that stop at the threshold of incomprehensibility and intelligibility, do not create language in the true sense of the word; choreography cannot be read in the traditional sense. What is possible, however, is to let ourselves be invited into the common space that the movement and powerful visual component create.

Adrienn Hód stands behind the concept of the news piece that ought to be seen as an experiment on both the dancers and the audience. It is the veiled faces of the performers that affects perhaps most powerfully the audience. We do not see the faces of the female performers. One thus cannot identify with them, read their emotions, feel empathy, not even guess their character, even though they are manifested through movement on stage for nearly two and a half hours. After this time, I can't even distinguish the dancers from each other.

This is indeed where Adrienn Hód, the author of the idea and choreographer, struck her thesis perfectly. The relationship between face, movement and gesture seems to be fatal; one without the other communicates only half-way. Perhaps this is also why *Soft Spot* cannot be viewed with pleasure or lightness. Anonymous characters evoke depressing feelings, supported by the screeching to cacophonous electronic music. Even the couple's movements do not in any way attempt to be aesthetic: they are rather inwardly directed into the dancers, who are searching and thinking to themselves. Or it is their veiled faces to again evoke this feeling.

Hajdyla, in particular, puts herself in positions that are physically uncomfortable to watch, using her hypermobility and flexibility in the process. For instance, she puts her legs behind her head in a way that evokes dislocation of the lower body. Throughout the performance, you do not see a single movement that would be synchronous or perhaps aesthetic. In *Soft Spot*, it's all about subtle quest, not a big expression towards the viewer. (...) The choreographer also promised to search for that soft spot, the delicate vulnerable spot in each of us. Though, on the surface, the piece appears rather rough and creates emotionally and visually inhospitable environment in the stage space, the search of the dancers using small gestures and movements is quite subtle. Nonetheless, search for one's own soft spot avoids abstract storytelling, perhaps precisely because we cannot see the women's faces. This raises a question: Is the face our most vulnerable spot?

Adrienn Hód (1975) je maďarská choreografka. Absolvovala Budapest Contemporary Dance School a Budapest Contemporary Dance Academy. V roku 1995 založila OFF Company. Od roku 2007 vedie uznávanú skupinu súčasného tanca HODWORKS. Vo svojich dielach dekonštruuje štruktúry tela, pohybu, priestoru a hudby, aby ich prekvapivo predstavala. Pri tvorbe vytvára intímne situácie, v ktorých tanečníkom poskytuje priestor a dôveru, aby sa otvorili svojej telesnosti, pocitom a emóciám. Ako choreografka spolupracovala s významnými európskymi scénami a festivalmi (Grand Theatre Groningen, Hebbel am Ufer Berlín, Jardin d'Europe, Centre de Développement Choréographique, Biennal de danse du Val-de-Marne, Trafó House of Contemporary Arts Budapešť, En-Knap Group Ljubljana). Ako choreografka spolupracuje s mnohými maďarskými divadlami (napr. Radnóti Színház, Katona József Színház). Ako choreografka sa podieľala na filme *Saulov syn* (r. L. Nemes, 2015), ktorý získal Oscara v kategórii cudzojazyčných filmov. Za svoju tvorbu získala mnoho nominácií a cien (napr. Cena Rudolfa Labana).

Adrienn Hód (1975) is a Hungarian choreographer. She graduated from the Budapest Contemporary Dance School and Budapest Contemporary Dance Academy. In 1995, she founded the OFF Company. Since 2007, she leads the acclaimed contemporary dance group HODWORKS. In her works, she deconstructs the structures of the body, movement, space and music to reconstruct them unexpectedly. She creates intimate situations in which she provides space and confidence for dancers to open to their physicality, feelings and emotions. As a choreographer, she collaborated with key European stages and festivals (Grand Theatre Groningen, Hebbel am Ufer Berlin, Jardin d'Europe, Centre de Développement Choréographique, Biennal de danse du Val-de-Marne, Trafó House of Contemporary Arts Budapest, En-Knap Group Ljubljana). As choreographer, she collaborates with a range of Hungarian theatres (e.g. Radnóti Színház, Katona József Színház) and participated in the film *Son of Saul* (dir. L. Nemes, 2015), which won an Oscar in the category of foreign language films. Her work earned her multiple nominations and prizes (e.g. The Rudolf Laban Prize).

Slovenské komorné divadlo Martin, SLOVENSKO /
Slovak Chamber Theatre Martin, SLOVAKIA

Lukáš Brutovský

D1 (PRACOVNÝ NÁZOV) / D1 (WORKING TITLE)

streda 28. 9. 2022, 18.00–19.45, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Veľká sála, bez prestávky
Wednesday, 28. 9. 2022, 18.00–19.45 hrs, The Andrej Bagar Theatre in Nitra – Great Hall, no
intermission

jazyk slovenský, anglické tituly
language: Slovak with English surtitles

réžia / directed by: Lukáš Brutovský

dramaturgia / dramaturgy: Miro Dacho

scéna, objekty / set and objects design: Juraj Poliak

kostýmy / costume design: Diana Strauszová

video: Matouš Ondra

choreografia / choreography: Silvia Beláková

spolupráca – animovanie manekýna / collaboration – mannequin animation: Peter Tabaček,
Barbora Juričková

hudba (výber a koláž) / music (selection and collage): Lukáš Brutovský, použité piesne / with
songs: *Lúka, moja lúka, Večeriček ide, Poludnie, poludnie* (spev/vocals: Darina Laščiaková)
a časti skladieb / excerpts from compositions: Eugen Suchoň: *Žalm zeme podkarpatskej /*
The Psalm of the Subcarpathian Land; Eugen Suchoň: *Prvá suita pre sláčikový orchester /*
Suite No 1 for string orchestra; Eugen Suchoň: *Horalská suita, verzia pre orchester /*
Highlander Suite, orchestral version; Ilja Zeljenka: *Musica Slovaca, verzia pre sláčikové*
kvarteto / string quartet version

účinkujú / cast: Barbora Palčíková, Alena Pajtinková, Tomáš Mischura, Matej Babej, Daniel
Žulčák, Nadežda Vladařová, Matej Urban, Marián Frkáč

Kofinancované z programu Európskej únie – Kreatívna Európa. /

Co-funded by the Creative Europe Programme of the European Union.

 / Na výbere tejto inscenácie sa podieľala Divácka programová rada projektu Be SpectACTIVE! /
This production was co-selected by the Audience Programme Board of the BeSpectACTIVE! Project.

Hoci to znie ako kliše, v tomto prípade platí do-
slova – námet je aktuálny a zrejme ešte dlho
bude. Pri jeho realizácii však tvorivý tím mohol
aj naraziť. Našťastie pred dokumentárnou
priamočiarosťou a burcujúcim polopatizmom
dostala prednosť obraznosť, poézia, zvláštny,
trochu „ouředníkovský“ jazyk. Text (autorom
je režisér) je ako asociatívny prúd vedomia
na tému D1, naplňajú ho smutnosmiešne
narážky na papalášov, heligónky, celebrity
a kauzy spojené s výstavbou. Citáty striedajú
metafory, ale táto koláž je univerzálne
zrozumiteľná. „Schön hier zu sein,“ hovo-
rí v nej Claudia za 3,6 milióna slovenských
korún. (...) D1 je vlastne budovateľský opus
o neschopnosti budovať. O tom, že v srdci
Európy žije národ pastierov a nedostavaná
diaľnica je jeho traumou. Aj preto napokon
prichádza obraz akéhosi návratu k sebe. Veď
krajine by sa uľavilo, keby sa miesto zbijačiek

Though it may sound like a cliché, in this case
it is literally true – the theme is current and
is likely to remain such for quite some time
yet. In its completion, however, the creative
team could have also stumbled. Fortunately,
imagery, poetry, the distinctive and somewhat
officious language took precedence over
documentary candour and rousing directness.
The text (written by the stage director) is like
an associative stream of consciousness on
the issue of the motorway D1. It is filled with
bittersweet allusions to political VIPs, accordion
girls, celebrities and legal concerns connected
with the construction. Quotes alternate
with metaphors, though this patchwork is
universally understandable. “Schön hier zu
sein,” says Claudia for the fee of 3.6 million
Slovak crowns. (...) D1 is actually a construction
opus about the inability to construct. About the
fact that the missing highway is the trauma

a motorov rozliehali široko-d'aleko len zvuky stoviek spiežovcov na hrdlách kučeravých oviec, potok by zurčal a mládež by tancovala.

Martina Mašlárová: Martinské divadlo „odovzdalo do užívania“ diaľnicu D1. In *Pravda* [online]. 17. 6. 2021. Dostupné na: <https://kultura.pravda.sk/divadlo/clanok/591656-martinske-divadlo-odovzdalo-do-uzivania-dialnicu-d1/> (úryvok, krátené)

Je to cesta históriou stavby jednej diaľnice, prierezom slovenských porevolučných dejín, neustála cyklickosť bez konca, a najmä dlhá náročná trasa. Na jednej strane meditatívna či plná nových podnetov, v druhom pruhu hrboľatá a niekedy úmorne nekonečná. Téma pre inscenáciu je to možno prekvapivá, no v réžii Lukáša Brutovského na seba navrstvuje viacero kontextov spojených s našim národom, rovnako aj originálne východiská pre umeleckú výpoveď. Brutovský je nielen režisér, ale aj autorom textu *D1 (pracovný názov)*. Práve ten je pre celkovú inscenáciu ťažiskový. Autor tu nielen približuje históriu nekonečného procesu stavania diaľnic, ale pripomína aj jednotlivé kauzy s ním spojené. Text má poetickú, monologickú formu. Prítomné sú aj rôzne metafory, alúzie a odkazy na slovenskú kultúru, politiku či spoločnosť, ktoré sú organicky včlenené do osobitého diela. Je koncipovaný ako básnická esej, ale voľbou slov a formulácií pripomína aj biblické mýty – príbehy o živote, vzniku, zániku či podstate človeka, v tomto prípade Slováka/Slovenky. Pomyselnou hlavnou postavou sa stáva srdce zosobňujúce slovenský národ. D1 je zase symbolom všetkých pochybení, zlých vlastností a našich následných sklamaní. Brutovský tak prináša kritický, ironický, no najmä trefný pohľad na spoločensko-politické dianie v tejto krajine. Najväčším pozitívom je, že text nie je prvoplánový a forma, akou je napísaný, dokáže aj znalca problematiky vtiahnuť a zaujať. Je to však otázka najmä osobného vkusu, pretože táto forma rozprávania zostáva nemenaná, neprináša nové poznatky, a záujem o štýl či spôsob otvárania jednotlivých kontextov je kľúčový pre prijatie diela. Lukáš Brutovský v spolupráci s dramaturgom Mirom Dachom touto inscenáciou pokračujú v línii kritického nahliadania na slovenskú spoločnosť, no tentokrát prekračujú rámce tradičnej činohry.

Diana Pavlačková: Slovenské srdce túži len po jednom – dokončení D1. In *MLOKÍ* [online]. 12. 6. 2021. Dostupné na: <https://mloki.sk/slovenske-srdce-tuzi-len-po-jednom---dokonceni-d1/> (úryvok, krátené)

Diana Pavlačková: The One Thing Slovak Heart Desires – the Completion of D1 [Slovenské srdce túži len po jednom – dokončení D1]. In *MLOKÍ* [online]. 12. 6. 2021. Available at: <https://mloki.sk/slovenske-srdce-tuzi-len-po-jednom---dokonceni-d1/> (excerpt, abridged)

of a nation of shepherds living in the heart of Europe. That is also why the image of a return to oneself finally arrives. After all, the country would be relieved if, instead of jackhammers and engines, only the sounds of hundreds of bells on the throats of curly sheep could be heard far and wide, the stream would gurgle, and the youth would dance.

Martina Mašlárová: Martin Theatre “handed over” the motorway D1 to use [Martinské divadlo „odovzdalo do užívania“ diaľnicu D1]. In *Pravda* [online]. 17. 6. 2021. Available at: <https://kultura.pravda.sk/divadlo/clanok/591656-martinske-divadlo-odovzdalo-do-uzivania-dialnicu-d1/> (excerpt, abridged)

It is a journey through the history of the construction of a motorway, a cross-section of Slovakia's post-1989 history, a vicious circle, and, particularly, a long and difficult route: On the one hand, meditative or full of new stimuli, on the other hand bumpy and, at times, tediously unending. The production theme may seem surprising. Yet, directed by Lukáš Brutovský, it layers several contexts related to our peoples, along with original vantage points for artistic statement. Brutovský is not merely the stage director, but also the author of the text *D1* (working title). That is indeed the core for the overall production. Brutovský as the author describes the history of the endless process of building highways, whilst also recalling legal concerns related to the construction. The text has a poetic, monologic form. A range of metaphors, allusions and references to Slovak culture, politics and society are organically integrated into the distinctive piece. It is conceived as a poetic essay, though the choice of words and formulations also reminds of biblical myths – stories about the life, origin, demise or essence of man, in this case a Slovak. The imaginary lead character becomes the heart personifying the Slovaks as a nation. D1, in turn, epitomises of all errors, vices and our subsequent disappointments. Thus, Brutovský offers a critical, ironic, yet particularly apt take on socio-political events in Slovakia. The major plus of the piece is that the text is not simplistic, and the form of the text has the potential to draw and captivate even a specialist on the subject. Yet, it is essentially a matter of personal taste, since the form of narration remains unchanged, it does not bring any new information, and the interest in the style or the method of opening individual contexts is essential for the reception of the piece. With the production, Lukáš Brutovský in collaboration with dramaturge Miro Dach continues the line of critical insight into Slovak society, though now they step beyond the framework of traditional drama.

Lukáš Brutovský (1988) je režisér, prekladateľ, dramatik a autor adaptácií a hudobný skladateľ. Absolvoval štúdium réžie a dramaturgie na VŠMU v Bratislave. Ako režisér spolupracoval s mnohými divadlami na Slovensku a v Česku (napr. *Parazit* v Divadle Andreja Bagara v Nitre, *Vlajočky vo vetre* v Mestskom divadle Kladno, *Polnočná omša* v Slovenskom národnom divadle v Bratislave, *Mizantrop* vo Švandovom divadle v Prahe). Od roku 2015 pôsobí ako režisér a umelecký šéf v Slovenskom komornom divadle Martin, kde režíroval niekoľko výnimočných inscenácií, napr. *Komediu českú o bohatci a Lazarovi* (2019), *Biologiu politika – Fouché!!!* (2018), *Sen noci svätajánskej* (2022). Venuje sa aj umeleckému prekladu divadelných hier, písaniu divadelných a rozhlasových hier a tvorbe scénickej hudby. Získal niekoľko cien za réžiu na medzinárodných festivaloch vysokých škôl, v roku 2009 prvé miesto v súťaži Dráma za dramatický text *Na obed* a v roku 2014 Cenu Divadelných novín za réžiu inscenácie hry bratov Mrštíkovcov *Maryša* v brnianskom HaDivadle.

Lukáš Brutovský (1988) is a stage director, translator, playwright, author of adaptations, and composer. He studied directing and dramaturgy at the Academy of Performing Arts in Bratislava. As stage director, he collaborated with a range of theatres in Slovakia and the Czech Republic (e.g. *The Parasite/ Parazit* at The Andrej Bagar Theatre in Nitra, *Flags in the Wind/ Vlajočky vo vetre* at the City Theatre Kladno, *Midnight Mass/ Polnočná omša* at the Slovak National Theatre in Bratislava, *Misanthrope/ Mizantrop* at The Švandovo Theatre in Prague). Since 2015, he is director and artistic director at the Slovak Chamber Theatre Martin, where he directed a number of outstanding productions, e.g. *Czech Comedy about the Rich Man and Lazarus (Komedia českú o bohatci a Lazarovi, 2019), Biology Politics – Fouché!!! (Biologiu politika – Fouché!!!, 2018), A Midsummer Night's Dream* (2022). He also translates plays, and is author of stage and radio plays, and composes stage music. He won several awards for directing at international university festivals, in 2009 the first place in the Drama competition for the stage text *Lunchtime / Na obed* and in 2014 the Divadelní noviny Award for directing the production of the Mrštík brothers' play *Maryša* at the Brno-based HaDivadlo.

SVETLONOS / IGNIS FATUUS

streda 28. 9. 2022, 20.30–21.30, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Štúdio, bez prestávky
 Wednesday, 28. 9. 2022, 20.30–21.30 hrs, The Andrej Bagar Theatre in Nitra – Studio,
 no intermission

jazyk slovenský, anglické titulky
 language: Slovak with English surtitles

réžia / directed by: Mária Danadová, Monika Kováčová, Ivan Martinka
 libreto, bábký a scénografia / libretto, puppets and set design: Ivan Martinka
 výtvarná spolupráca / visual cooperation: Ivana Macková
 hudba / music: Mariana Bódyová, Lukáš Kubičina
 svetelný dizajn / lights design: Milan Slama
 produkcia / production: Monika Kováčová
 účinkujú / cast: Mária Danadová, Ivan Martinka, Mariana Bódyová a Lukáš Kubičina
 spolupráca na projekte / project co-operation: Andrej Novák, Ondrej Uhrin, Miroslav Petrik,
 Peter Reháč, Marek Motloch, Ľuboš Horňák, Peter Paulus, Katarína Čaková, Viktória Jehlárová
 V performancei je použitá litovská ľudová pieseň *Pôjdeme obaja spolu* (Aisva mudu abudu)
 a ária *Nádej* (Speranza) z opery C. Monteverdiho *Orfeus*. / Lithuanian folk song *Both of us will go together* (Aisva mudu abudu) and aria *Speranza* from *L'Orfeo* by C. Monteverdi are used in the performance.

Kofinancované z programu Európskej únie – Kreatívna Európa. /
 Co-funded by the Creative Europe Programme of the European Union.

 / Na výbere tejto inscenácie sa podieľala Divácka programová rada projektu Be SpectACTive! /
 This production was co-selected by the Audience Programme Board of the BeSpectACTive! Project.

(...) na *Svetlonosovi* je značne fascinujúca jeho technologická a výtvarná časť. Náročná technická stránka však nie je samoúčelná. Vyrastá na téme diela. Autor libreta Ivan Martinka načrtáva premýšľanie o svetle v bulletine: „Čím Rupertnejšie hľadám svetlo v temnote, tým jasnejšie cítim, že to temno som ja sám. Kde však končí svetlo a začína temnota? Kde končí strach a začína fascinácia?“ V dianií môžeme tušiť príbeh malého chlapca, ktorého začne prenasledovať temno, tma, strach (možno úzkosť, depresia alebo len nástojčivé obavy) a vyvrcholí to scénou, v ktorej Mária Danadová animuje onú vládkyňu tmy, bubáka, ľudský strach (akokoľvek si to divák pomenuje), proti ktorému sedí muž – Ivan Martinka. Popod stôl medzi nimi prechádza malý chlapec (manekýn, ktorého vytváraním sa performance začína). Je to pôsobivý obraz: za dlhým stolom prikrytým bielym obrusom sedia oproti sebe človek a jeho strach. Diváci a diváčky môžu v príbehu malého chlapca, ktorý až do dospelosti hľadá svetlo v temnote neistoty, rozvíjať vlastné asociácie. A možno prísť k záveru, že práve poznanie vlastného temna prináša svetlo. *Svetlonos* prináša dôveru v bábkové divadlo a pátranie po jeho možnostiach, hľadačstvo, pokoru, trpezlivosť a v neposlednom rade poukazuje na mimoriadne produkčné schopnosti Moniky Kováčovej. Pod-

(...) the technological and artistic aspect of *Ignis fatuus* is quite fascinating. Still, the demanding technical aspect is not an end in itself. It grows on the theme of the piece. Ivan Martinka, author of the libretto, outlines his thinking about light in the bulletin: “The more fiercely I search for light in the darkness, the more clearly I feel that I am the darkness. Yet, where does light end and darkness begin? Where does fear end and fascination begin?” In the action, we can guess the story of a little boy who begins to be haunted by dark, darkness, fear (perhaps anxiety, depression or just insistent fears). The climax arrives in a scene in which Mária Danadová animates that ruler of darkness, the scary ghoul, human fear (whatever the viewer calls it), opposite to whom a man is seated – Ivan Martinka. The boy passes under the table between them (a mannequin, the creation of which opens the performance).

It is an impressive picture: behind a long table covered with a white tablecloth, a man and his fear sit facing each other. Viewers can develop their own associations in the story of a little boy who, until adulthood, searches for light in the darkness of uncertainty. One can reach a conclusion that what brings light is the awareness of one's own darkness. *Ignis fatuus* brings confidence in puppet theatre and the

necuje tvorivý nepokoj v slovenskom bábkovom divadle a vstupuje do konfrontácie i s viacerými slovenskými zoskupeniami či jednotlivcami, ktorí pracujú s postupmi umenia performance a prostriedkami pohybového divadla.

Lenka Dzadiková: Dlhoočakávaná bábková inscenácia. In *MLOKí* [online]. 23. 9. 2020. Dostupné na: <https://mloki.sk/dlhoocakavana-babkova-inscenacia/> (úryvok, krátené)

V histórii ľudstva existuje len málo protikladov, ktoré by predstavovali tak všeobecne zrozumiteľný znak, ako je svetlo a tma. Tento motív sa tiahne naprieč kultúrami, historickými obdobiami aj geografickým priestorom. Vzťah medzi nimi tvorí kľúčový aspekt prakticky všetkých nábožensko-filozofických konceptov sveta. Paradox obsiahnutý v tom, že tma ako samostatná entita neexistuje, ide len o absenciu svetla, pritom len zvyšuje atraktivitu tejto témy. Spomínam tieto fakty v úvode preto, že anotácia k inscenácii *Svetlonos* nepatrí práve medzi ten typ textu, ktorý by diváka pred samotným predstavením aspoň jemne nasmeroval k základným obrysom diela. (...) Nie, to nie je žiadna výčitka. Ide skôr o to, že performance divadelného zoskupenia Odivo je tým typom umeleckého diela, ktoré v úvode núti diváka hľadať interpretačný kľúč k obsahu a sčasti aj k forme. Široký priestor na interpretáciu jednotlivých znakov a motívov je tak skôr výhodou. Javiskový tvar môžete čítať optikou založenou na slovanskej mytológii. Tá postavu Svetlonosa vníma ako entitu, ktorá ľudí zvädza k tomu, aby zišli zo svojej cesty, vďaka čomu neskôr uviaznu v močariskách, či už v doslovnom, alebo metaforickom slova zmysle. Rovnako však môžete pracovať aj so všeobecnejším, v mytológii neukotveným výkladom. Vidieť v ňom príbeh človeka, ktorý sa rodí s istou životnou energiou. Práve tú v jednotlivcovi spoločnosť postupne potláča, aby zo spontánneho a životom očareného dieťaťa vychovala normalizovaného jedinca ubitého stereotypom každodennosti a zviazaného konvenciami, ale aj ubíjaného vlastnými démonmi.

Miroslav Zwiefelhofer: Archetypálny stret svetla a tmy. In *Monitoring divadiel na Slovensku* [online]. 23. 9. 2020. Dostupné na: <https://monitoringdivadiel.sk/archetypalny-stret-svetla-a-tmy/> (úryvok, krátené)

search for its potential, quest, humility, patience. The piece also highlights the exceptional production skills of Monika Kováčová. It prompts creative unrest in the Slovak puppet theatre and enters into a confrontation with a number of Slovak groups or individuals who work with the methods of performance and the means of movement theatre.

Lenka Dzadiková: [The long-awaited puppet production] Dlhoočakávaná bábková inscenácia. In *MLOKí* [online]. 23. 9. 2020. Available at: <https://mloki.sk/dlhoocakavana-babkova-inscenacia/> (excerpt, abridged)

There are few counter-poles in human history that represent such a universally understood sign as light and darkness. The theme stretches across cultures, historical periods and geographical space. The relationship between them creates the key aspect of practically all religious and philosophical concepts. The paradox in that darkness does not exist as a separate entity and is merely the absence of light, further increases the appeal of the theme.

This deserves a mention in the introduction, as the annotation to the production of *Ignis fatuus* is not a text that would, even if gently, guide the viewer through the basic outlines of the piece prior to the performance. (...) That is no criticism. It is rather that the performance of the theatre group Odivo is the type of work of art that initially forces the viewer to search for an interpretive key to the content and, in part, also to the form. The wide space for interpretation of individual signs and themes is indeed an advantage. One can read the stage shape through a lens based on Slavic mythology. That understands the Lightbringer as an entity that tempts people to stray from their path, causing them to become stuck in the swamps, either literally or metaphorically.

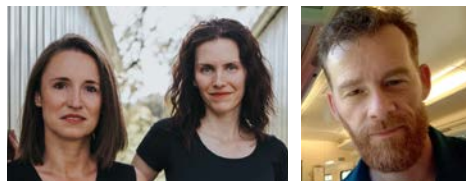
You can, however, also work with a more general interpretation not anchored in mythology. To see in it the story of a person born with a certain elan vital. That is indeed that the society gradually represses in an individual, raising an originally spontaneous child enchanted by life into a standardised individual beaten by the stereotype of everyday life and bound by conventions, even beaten by his own demons.

Miroslav Zwiefelhofer: Archetypal Clash of Light and Darkness [Archetypálny stret svetla a tmy]. In *Monitoring divadiel na Slovensku* [online]. 23. 9. 2020. Available at: <https://monitoringdivadiel.sk/archetypalny-stret-svetla-a-tmy/> (excerpt, abridged)

Mária Danadová (1984) je bábkoherečka, performerka a režisérka. Študovala bábkoherectvo na VŠMU v Bratislave a na DAMU v Prahe. Spolupracuje s viacerými divadlami a nezávislými zoskupeniami, ako sú Divadlo Pôtoň (*Americký cisár, Miracles*), Med a prach (*Kráska a hnus, Temná noc +/- Obrazy pre srnky*), Bratislavské bábkové divadlo (*Mauglí, Neviditeľní*) a ďalšie. Ako lektorka vedie workshopy Od telesnosti k materiálu a späť, kde skúma vzťah subjekt – objekt a rozvíjanie tvorivosti a kreatívneho myslenia cez prácu s objektom. Od roku 2011 pôsobí ako redaktorka a režisérka literárno-dramatickej tvorby v RTVS. Spolu s Monikou Kováčovou umelecky vedie a formuje nezávislé divadelné zoskupenie Odivo, v ktorom tvoria inovatívne autorské a bábkové projekty pre všetky vekové kategórie a ktoré za svoju tvorbu získalo ocenenia na festivaloch v Poľsku, Srbsku, Bulharsku, Bosne a Hercegovine, Chorvátsku, Česku a na Slovensku.

Monika Kováčová (1988) je režisérka, dramaturgička a divadelná manažérka. Vyštudovala činohernú réžiu na AU v Banskej Bystrici a réžiu alternatívneho a bábkového divadla na DAMU v Prahe. Ako prvá slovenská divadelná režisérka vytvorila predstavenia pre bábätká a batolátá. Pôsobila ako dramaturgička v Bábkovom divadle na Rázcestí v Banskej Bystrici, v produkčnej spoločnosti Mana, s. r. o., a spolupracovala s divadlami Štúdio tanca, Studio Damúza a Bratislavské bábkové divadlo. Je dramaturgičkou v banskobystrickom centre nezávislej kultúry Záhrada. Ako režisérka spolupracuje s Mestským divadlom – Divadlom z Pasáže, ktoré tvorivo pracuje s ľuďmi s mentálnym znevýhodnením.

Ivan Martinka (1972) je nezávislý umelec. Absolvoval bábkoherectvo na VŠMU v Bratislave. Sólovým projektom *Šalom alejchem – mier s vami* (2000) prelomil na Slovensku bariéru medzi bábkovým divadlom a dospelým divákom. V poslednej dekáde sa vzdialil od účinkovania v tzv. kamenných divadlách či v televíziách a sústreďuje sa na autorskú tvorbu na poli nezávislého divadla. Od roku 2005 spolupracoval s Andrejom Kalinkom, v roku 2013 založili (s J. Poliakom a M. Mikulášom) zoskupenie Med a prach, ktorého manifestom sa stala oceňovaná inscenácia *Domov Eros Viera* (2014). Ivan Martinka sa v autorských projektoch obracia ku „klasickej“ figuratívnej bábke, ktorú sa snaží redefinovať pre súčasnosť.

Mária Danadová (1984) is a puppeteer, performer and stage director. She studied puppetry at The Academies of Performing Arts in Bratislava and Prague. She collaborates with a number of theatres and independent groups, such as Pôtoň Theatre (*American Emperor, Miracles*), Honey and Dust (*Beauty and Loathing/ Kráska a hnus, Dark Night +/- Pictures for Doe / Temná noc +/- Obrazy pre srnky*), Bratislava Puppet Theatre (*Mowgli/ Mauglí, Invisible/ Neviditeľní*). As a lecturer, she leads workshops From corporeality to material and back, where she explores the subject-object relationship and the development of creativity and creative thinking through work with an object. Since 2011, she has been working as an editor and director of literary and drama works at the Radio and Television Slovakia. Together with Monika Kováčová, she artistically leads and shapes the independent theatre group Odivo, that makes innovative author and puppet projects for all ages. It has won awards at festivals in Poland, Serbia, Bulgaria, Bosnia and Herzegovina, Croatia, the Czech Republic, and Slovakia.

Monika Kováčová (1988) is a stage director, dramaturge and theatre manager. She studied stage directing at The Academy of Arts in Banská Bystrica and directing alternative and puppet theatre at The Academy of Performing Arts in Prague. As the first Slovak stage director, she created shows for babies and toddlers. She was a dramaturge at the Puppet Theatre at the Crossroads in Banská Bystrica, at the production company Mana, p. r. o., and collaborated with the Studio Dance, Studio Damúza and Bratislava Puppet Theatre. She is a dramaturge at the centre of independent culture Záhrada in Banská Bystrica. As stage director, she collaborates with the Municipal Theatre – Theatre from the Passage that creatively works with people with mental disadvantages.

Ivan Martinka (1972) is an independent artist. He graduated in puppetry at The Academy of Performing Arts in Bratislava. With his solo project *Shalom alejchem – peace with you (Šalom alejchem – mier s vami 2000)*, he broke the barrier between the puppet theatre and adult audience in Slovakia. In the recent decade, he moved away from performing in brick theatres or on television to focus on original work in independent theatre. Since 2005, he has collaborated with Andrej Kalinka. In 2013 they founded (with J. Poliak and M. Mikuláš) the group Honey and Dust / Med a prach, the manifesto of which became the award-winning production *Home Eros Faith (Domov Eros Viera, 2014)*. In his author's projects, Ivan Martinka turns to the classic figurative puppet, which he endeavours to redefine for the contemporary era.

PRACOVNÝ PROGRAM A DISKUSIE

WORKING PROGRAMME

AND DISCUSSIONS

SOBOTA / SATURDAY 24. 9.

10.30–12.00, Meeting Point: **Artist Talk**.
Prezentácia programu 31. ročníka MF
Divadelná Nitra, diskusia s tvorcami
inscenácii *Sad Sam Matúš a Kým nastane
ticho*.

10.30–12.00 hrs, Meeting Point: **Artist
Talk**. Programme presentation of the 31st
International Theatre Festival Divadelná
Nitra by curators; discussion with creative
teams of *Sad Sam Matthäus* and *Until
Silence Reigns*.

NEDEĽA / SUNDAY 25. 9.

10.30–12.00, Synagóga: **Svedectvá**.
Premietanie dokumentárneho filmu *Tí, ktorí
zostali* za účasti tvorcov, diskusia s Vierou
Dubačovou a Michalom Fullierom, moderuje
Lucia Štasselová.

10.30–12.00 hrs, Synagogue: **Testimonies**.
Screening of the documentary *Those Who
Remained*, discussion with Viera Dubačová
and Michal Fullier, hosted by Lucia
Štasselová.

PONDELOK / MONDAY 26. 9.

10.30–12.00, Meeting Point: **Artist Talk**.
Diskusia s tvorcami inscenácii *Encyklopédia
bolesti. I. Diel: Zostane to medzi nami,
PRIMA, Kronika vojny, nenávisť a lásky,
Timeout Burnout*.

10.30–12.00 hrs, Meeting Point: **Artist
Talk**. Discussion with creative teams
of *Encyklopaedia of Pain. Chapter I.:
Mum's the Word, Prima, Chronicles of War,
Hatred and Love, Timeout Burnout*.

18.15–20.30, DAB – Veľká sála: **krehkosť? /
fragilitý? Veľká verejná debata**. Diskusia so
špeciálnymi hosťami na tému festivalu.

Moderuje Oliver Reháč (Denník N). (D)
18.15–20.30 hrs, DAB – Great Hall:
krehkosť? / fragilitý? Major Public Debate.

Discussion with special guests on the
Festival theme. Hosted by Oliver Reháč
(Denník N). (D)

Všetky podujatia pracovného programu (okrem diskusie Svedectvá) sú simultánne tlmočené do slovenčiny a angličtiny. / All debates (except Testimonies) are simultaneously translated into Slovak and English.

(D) – podujatie je možné sledovať tiež prostredníctvom online streamu na FB Divadelná Nitra / event will be also streamed free online via FB Divadelná Nitra

Na všetky podujatia pracovného programu je vstup voľný. Vstup na diskusie s tvorcami po predstaveniach s platnou vstupenkou na predstavenie. / Entry free to all working programme events. Entry to discussions with the creative teams after the performance with the valid ticket to the performance.

UTOROK / TUESDAY 27. 9.

10.30–12.00, Meeting Point: **Artist Talk**.
Diskusia s tvorcami inscenácii *Sníval som
so starou mamou a Swing Heil!*

10.30–12.00 hrs, Meeting Point: **Artist Talk**.
Discussion with creative teams of *Living the
Dream with Grandma* and *Swing Heil!*

STREDA / WEDNESDAY 28. 9.

10.30–13.00, Meeting Point: **Artist Talk**.
Diskusia s tvorcami inscenácii *Otec, Matka,
Chľast a Soft Spot*, prezentácia výsledkov
projektov V4@Theatre Critics Residency
a Ako na divadlo.

10.30–13.00 hrs, Meeting Point: **Artist Talk**.
Discussion with creative teams of *Father,
Mother, Booze and Soft Spot*, presentation of
projects V4@Theatre Critics Residency and
How to Understand Theatre.

DISKUSIE S TVORCAMI PO PREDSTAVENIACH

sobota 24. 9.

Virtual Ritual (predstavenie: 18.30–19.40)

nedela 25. 9.

PRIMA (predstavenie: 17.00–18.00)

Encyklopédia bolesti. I. Diel: Zostane to

medzi nami (predstavenie: 19.00–20.10)

Jumpcore (predstavenie: 21.00–21.40)

pondelok 26. 9.

Sníval som so starou mamou

(predstavenie: 20.30–22.00)

utorok 27. 9.

Otec, Matka, Chľast

(predstavenie: 18.00–19.30)

Soft Spot (predstavenie: 20.00–21.30)

PERFORMANCES FOLLOWED BY DISCUSSION WITH CREATIVE TEAM

Saturday 24. 9.

Virtual Ritual (performance: 18.30–19.40 hrs)

Sunday 25. 9.

PRIMA (performance: 17.00–18.00 hrs)

Encyklopaedia of Pain. Chapter I.: Mum's the

Word (performance: 19.00–20.10 hrs)

Jumpcore (performance: 21.00–21.40 hrs)

Monday 26. 9.

Living the Dream with Grandma

(performance: 20.30–22.00 hrs)

Tuesday 27. 9.

Father, Mother, Booze (performance:

18.00–19.30 hrs)

Soft Spot (performance: 20.00–21.30 hrs)

B — E s p e c t A — C — T i v e !

Be SpectACTIVE!

Už štvrtý rok sú neoddeliteľnou súčasťou festivalu výstupy medzinárodného projektu Be SpectACTIVE!, podporeného grantom Európskej únie Kreativna Európa. Projekt rozvíja aktívny vzťah divákov k performatívnemu umeniu a prináša umenie do ich každodenného života. Participácia na umeleckej tvorbe je objektom záujmu 19 európskych partnerov v rovnomennej sieti. Je dôležitým impulzom na aktivizáciu občanov nielen v oblasti kultúry, ale i verejného života, rozvíja zodpovednosť jednotlivcov za smerovanie mesta a podporuje miestny rozvoj. Súčasťou projektu je široké spektrum aktivít produkčného a výskumného charakteru. Výstupy nie sú lokálne uzavreté, naopak, iniciujú prepojenia s medzinárodným prostredím.

Asociácia Divadelná Nitra sa vstupom do siete koncom roka 2018 posunula od tvorby pre divákov k spoločnej tvorbe s divákmi. Popritom chce prispieť k etablovaniu Nitry na mape moderných kreatívnych miest Európy v koncepcii tzv. *eventful cities* (kreatívnych miest s bohatou celoročnou ponukou podujatí). Realizáciu projektu naplňa svoju dlhodobú ambíciu podporovať domácu umeleckú tvorbu a jej kontakty s medzinárodným prostredím.

Roky 2020, 2021 a epidémia covidu-19 intenzívne zasiahli do štvorročného projektu. Pozornosť organizátorov sa rozšírila nielen na hľadanie nových foriem krízovej práce s publikom, ale aj na experimentovanie v oblasti medzinárodnej umeleckej mobility, umeleckých rezidenčných pobytov a organizácie zahraničnej prezentácie výstupov.

Divácka programová rada funguje ako poradný orgán festivalových kurátorov od roku 2019. Tvoria ju heterogénna skupina obyvateľov primárne Nitrianskeho kraja, ale aj vzdialenejších miest a obcí (spolu 20 až 30 osôb). Na základe pravidelných stretnutí a návštev divadelných predstavení si jej členovia pod vedením koordinátora vymieňajú postrehy a názory na typy do festivalového programu. V závere sezóny udeľuje Divácka programová rada odporúčanie (pečiatku DPR) dielam, ktoré navrhuje uviesť v programe festivalu. V programe MF DN 2022

sú to inscenácie *Virtual Ritual* (Jan Mocek, CZ), *D1 (pracovný názov)* (Slovenské komorné divadlo Martin, SK), *Svetlonos* (Odivo a Ivan Martinka, SK). Koordinátorom Diváckej programovej rady je divadelný kritik Miro Zwiefelhofer. Vyštudoval teóriu a kritiku divadelného umenia na DF VŠMU v Bratislave. V rokoch 2011 – 2014 sa podieľal na výbere zahraničného programu MF Divadelná Nitra a od roku 2020 je dramaturgom sprievodného programu. V roku 2013 bol členom dramaturgickej rady festivalu Nová dráma/New Drama. Aktívne sa venuje recenzovaniu a hodnoteniu profesionálneho a neprofesionálneho divadla. Bol jedným z programových koordinátorov kandidatúry mesta Nitra na titul Európske hlavné mesto kultúry 2026.

► **Predfestivalové stretnutie Diváckej programovej rady, 22. 9. 2022, 18.00 – 19.30, Uránia**

Inscenácia PRIMA predstaví výsledok spoločnej práce profesionálnych tanečníkov a skupiny obyvateľov Nitry, ktorí sa do projektu zapojili na základe výzvy pod vedením jedného z najúspešnejších a najočenevanejších českých umelcov slovenského pôvodu Viktora Černického.

- **Tanečné laboratórium Viktora Černického so zapojením verejnosti, Nitra, 22. – 25. 9. 2022**
- **Svetová premiéra nitrianskej verzie inscenácie PRIMA, 25. 9. 2022, 17.00 – 18.00, Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Štúdio**
- **Diskusia s tvorcami a účinkujúcimi nitrianskej verzie inscenácie PRIMA, 25. 9. 2022, po predstavení (cca od 18.00), Divadlo Andreja Bagara v Nitre – Štúdio**
- **Diskusia s tvorcami inscenácie PRIMA a ak-térmi projektu Be SpectACTIVE! / Artists talk, 26. 9. 2022, 10.30 – 12.00, Meeting Point**

Be SpectACTIVE!

For the fourth year already, the outputs of the international project Be SpectACTIVE!, supported by the European Union Creative Europe grant, are an integral part of the Festival. The project develops connection of members of audience with performing art and brings art into their everyday lives. Participation in artistic creation is the focus of interest among 19 European partners within the eponymous network. It is an important impetus for the activation of the public in culture, as well as in public life. It develops the sense of responsibility of individuals for the direction of their city and supports local development. The project includes a wide range of production and research activities. Outputs are not locally isolated. On the contrary, they create connections with the international context.

By joining the network at the end of 2018, the Association Divadelná Nitra moved from creating for the audience to creating jointly with the audience. It also wishes to help place Nitra on the map of modern creative cities in Europe within the concept of eventful cities (creative

cities with a generous menu of events throughout the year). With Be SpectACTIVE! ADN fulfils its lasting ambition to facilitate local artistic production and its contacts with international context. The years of 2020 and 2021 and the COVID-19 epidemic strongly affected the four-year project. The attention of the conveners expanded to the search for new forms of crisis work with audiences, and to experimenting with international artistic mobility, artistic residencies and the organisation of international presentation of outputs.

The Audience Programme Board is an advisory body to the Festival curators since 2019. It is made up of a heterogeneous group of residents primarily from the Nitra region, but also from further afield (20 to 30 people in total). Led by a coordinator, Board members meet regularly and visit theatre performances. They exchange observations and tips for the Festival programme. At the end of season, the Board recommends (issuing an APB stamp) selected works for the Festival programme. The 2022 Divadelná Nitra thus features the productions of *Virtual Ritual* (Jan Mocek, CZ), *D1 (working title)* (Slovak Chamber Theatre in the city of Martin, SK), *Ignis fatuus* (Odivo and Ivan Martinka, SK).

Miro Zwiefelhofer is theatre critic and coordinator of the Audience Programme Board. He studied theatre theory and art criticism at the Faculty of Theatre of the Academy of Performing Arts in Bratislava. Between 2011 and 2014, he was involved in the international programme selection for Divadelná Nitra. Since 2020 he is the dramaturge of the Festival off-programme. In 2013, he was member of the dramaturgical board of the Nová dráma/New Drama festival. He also writes reviews of professional and amateur theatre. He was one of the programme coordinators of the candidacy of the City of Nitra for the title 2026 European Capital of Culture.

► **Pre-festival meeting of the Audience Program Board, 22. 9. 2022, 18.00 – 19.30, Uránia**

The production *PRIMA* presents the result of the joint work of professional dancers and a group of residents of Nitra, who joined the project based on call. The project is led by Viktor Černický, one of the most successful and award-winning Czech artists of Slovak origin.

- **Viktor Černický's dance lab to involve the public, Nitra, 22. – 25. 9. 2022**
- **World première of the Nitra adaptation of *PRIMA*, 25. 9. 2022, 17.00 – 18.00, The Andrej Bagar Theatre in Nitra – Studio**
- **Discussion with the *PRIMA* creative team and cast, 25. 9. 2022, post-performance (from c. 18.00), The Andrej Bagar Theatre in Nitra – Studio**
- **Discussion with the *PRIMA* creative team and participants in the project Be SpectACTIVE! / Artists talk, 26. 9. 2022, 10.30 – 12.00, Meeting Point**

Líder projektu Be SpectACTIVE!

Be SpectACTIVE! Project Leader

Associazione Culturale CapoTrave / Kilowatt (IT)

Partneri / Partners

Artemrede – Teatros Associados (PT), Bakelit Multi Art Center (HU), Koproduktionshaus Wien / Brut (AT), Kunstencentrum BUDA (BE), Café de las Artes Teatro (ES), Domino Udruge (HR), Asociácia Divadelná Nitra (SK), Dublin Theatre Festival Company (IE), Göteborgs Kommun – Göteborgs Stads kulturförvaltning / Stora Teatern (SE), Institution Student Cultural Centre (RS), Occitanie en scène, Réseau en scène Languedoc-Roussillon (FR), Plesni Teater Ljubljana (SI), Tanec Praha (CZ), Teatrul Național Radu Stanca Sibiu (RO), Fondazione Fitzcarraldo (IT), Universitat de Barcelona (ES), Université de Montpellier (FR), Centre national de la recherche scientifique / CNRS (FR)

Spoluorganizátori a partneri výstupov 2022 / Co-organizers and Partners of the Outputs 2022

Projekt Prima je realizovaný s finančnou podporou Ministerstva kultúry ČR, Štatutárneho mesta Brno, Hlavného mesta Praha, Štátneho fondu kultúry Českej republiky. / The project PRIMA is made possible with kind support of the Ministry of Culture of the Czech Republic, Statutory city of Brno, city of Prague and State cultural fund of the Czech republic.

V roku 2019 výskumnú časť projektu Prima podporili tiež: 4+4 dny v pohybu, CIRQUEON – centrum pro nový cirkus a Invalidovna. / Research within the PRIMA project in 2019 was also supported by: 4+4 days in motion, CIRQUEON – centre for new circus and Invalidovna.

Podporili / Supported by

Projekt z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

V4@THEATRE CRITICS RESIDENCY

V4@Theatre Critics Residency

Asociácia Divadelná Nitra realizuje od roku 2015 projekt **V4@Theatre Critics Residency**, určený pre mladých divadelných kritikov do 35 rokov z krajín Vyšehradskej štvorky, zo západného Balkánu a z tzv. Východného partnerstva. V spolupráci s partnermi sa projekt stal dôležitou platformou na získavanie skúsenosti v oblasti divadelnej reflexie a na networking naprieč európskym regiónom. Vďaka podpore Vyšehradského fondu a Fondu na podporu umenia sa projekt môže neustále rozrastať v počte účastníkov aj zúčastnených krajín. Cieľom projektu je rozvoj kritického myslenia o divadle, sledovanie nových tendencií súčasnej tvorby v oblasti scénického umenia a zoznámenie sa s analytickými prístupmi, ktoré slúžia na reflexiu neraz špecifických a experimentálnych umeleckých diel.

Roky 2020 a 2021 priniesli výzvy aj tomuto projektu. Účastníci sa mohli stretávať virtuálne a v roku 2021 sa workshopy realizovali v hybridnej forme. Kritici z krajín Vyšehradskej štvorky sa zúčastnili na rezidenčnom pobyte priamo v Nitre počas festivalu, účastníci z východnej Európy a Ruska prostredníctvom online konferencie v novembri 2021.

Pod vedením nemeckého teatrologa Stefana Tiggesa absolvujú účastníci analytické semináre mapujúce festivalový program, zúčastnia sa aj na diskusiách s tvorcami a významnými osobnosťami spoločensko-politického života. Program doplní svojimi prednáškami Darko Lukić, kritik chorvátskeho pôvodu žijúci v Nemecku.

Projekt má nielen vzdelávaciu funkciu, kladie dôraz aj na posilnenie vzťahov a networking v oblasti súčasného performatívneho umenia. Preto je jeho súčasťou miniprojekt **V4@Networking&Reminiscences**, ktorý prepája súčasných a bývalých účastníkov projektu, partnerov projektu a ďalších profesionálov z oblasti divadelnej kritiky. Networkingová platforma vytvára priestor na vznik nových projektov a stimuláciu vzťahov naprieč Európou.

Ôsmy ročník rezidenčného pobytu bude mať 10 účastníkov zo 7 krajín.

LEKTORI

Stefan Tigges, Nemecko,

je teatrolog. Pedagogickej a výskumnej činnosti sa venuje na medzinárodnej úrovni (napríklad na univerzitách v Bochume, v Mainzi, vo Viedni, v Avignone, v Rouene) a nedávno dokončil habilitačnú prácu na tému divadla režiséra Jürgena Goscha a scénografa a režiséra Johanna Schütza. Stefan sa zaoberá súčasným divadlým, dramatickým a performatívnym umením, metodologickými prístupmi k analýze performance, pojmami priestoru a miesta v divadle a ďalšími dramatickými témami. V rokoch 2009 – 2012 zastupoval Schaubühne Berlin v európskej divadelnej sieti Prospero a v rokoch 2017 – 2018 pôsobil ako vý-

skumník na Univerzite hudby a múzických umení v Grazi. Medzi jeho publikácie patria napríklad *Od svetovej duše po nadbábku. Snové divadlo Čechova ako avantgardný experiment* (2010), *Premeny drámy. O stratégiách súčasného písania a inscenovania v priestore nemecky hovoriacich krajín* (2008), *Medzihr. Nové texty, percepčné a fikčné priestory v divadle, tanci a performancii* (2010, spolueditor s K. Pewny a E. Deutsch-Schreiner), *Dráma po dráme. Premeny dramatických foriem v Nemecku po roku 1945* (2011, spolueditor s A. Petkom), *Jean Jourdeuil. Prechody* (2015, spolueditor s Ch. Schmidt). V súčasnosti vyučuje na univerzitách v Grazi (KUG – Schauspiel), vo Viedni (TFM), v Lipsku (HfMT M. Bartholdy – Dramaturgie) a na Staatliche Akademie der Bildenden Künste Stuttgart, pôsobí aj ako vedecký pracovník v Hildesheime (Institut für Medien, Theater und Populäre Kultur).

Darko Lukić, Nemecko, Chorvátsko,

je teatrolog, pedagóg a divadelník. Pochádza z Chorvátska a žije v Nemecku. Pôsobil na Vysokej škole divadelných umení v Záhrebe, na Filozofickej fakulte Záhrebskej univerzity, na Karl-Franzens-Universität v Grazi (Rakúsko). Prednášal, učil a viedol workshopy v Brazílii, Bulharsku, Kostarike, Chorvátsku, vo Francúzsku, v Nemecku, Taliansku, Rumunsku, Slovinsku, Španielsku, USA, Spojenom kráľovstve, na Taiwane a vo Venezuele. Bol mentorom a školiteľom v programoch rozvoja publika a rozvoja kapacit v rámci Európskeho hlavného mesta kultúry Rijeka 2020, pedagógom pre európsky program pre rozvoj publika ADESTE+ a regionálnym koordinátorom EURODRAM. Od roku 2020 je expertom v medziodborovej expertnej skupine pre budovanie kapacit európskych miest kultúry v AEIDL – European Association for Local Development v Bruseli. Je aj certifikovaným školiteľom TQ (Teaching Intelligence – pedagóg pre pedagógov) a tvorcom online e-learningových kurzov. Postgraduálnemu štúdiu sa venoval na Tisch School of the Arts – Newyorskej univerzite, na Inštitúte divadelnej antropológie – Kodanskej univerzite a na Európskej akadémii kultúry a manažmentu v Salzburgu. Titul PhD. v odbore divadelných štúdií obhájil na Záhrebskej univerzite. Pôsobil ako umelecký riaditeľ v Národnom divadle v Sarajeve a v Divadle &TD v Záhrebe. Bol prodekanom Vysokej školy divadelných umení v Záhrebe. Je autorom mnohých publikácií o divadelnom umení, napr. *Dráma vojnového traumy, Divadlo a jeho prostredie – divadelné identity, Úvod do divadelnej antropológie a Úvod do aplikovaného divadla*.

Since 2015, Association Divadelná Nitra has organised the project **V4@Theatre Critics Residency**, intended for young theatre critics up to the age of 35 from the Visegrad Four, Western Balkans and Eastern Partnership countries. In collaboration with international partners, the project has become an important platform for acquiring experience in theatrical discourse and networking across the European region. With the support of the International Visegrad Fund and the Slovak Arts Council, the project can steadily grow its number of participants and participating countries.

The project aims to foster critical reflection on theatre, map new tendencies in contemporary scenic arts production, and introduce innovative analytical methods for reflecting on often highly specific and experimental artworks.

2020 and 2021 did not spare us of notable challenges to our project. Participants were only able to meet online. In 2021 the workshops were held in hybrid mode. Critics from the Visegrad countries attended the residency in Nitra during the Festival, while participants from Eastern Europe and Russia joined the tutors and discussants online in November 2021.

Participants will join analytical seminars treating the festival programme under the guidance of German theatre scholar Stefan Tigges. Residents in Nitra will sit in at discussions with creators and notable figures from social and political life. The programme will be complemented by lectures by Croatian theatre critic based in Germany Darko Lukić.

Besides serving an educational purpose, the project also emphasizes building contacts and networking in the field of contemporary performative art. This is why it also features the mini-project **V4@Networking&Reminiscences**, connecting current and former project participants, project partners and other professionals from the field of theatre criticism. This networking platform creates a space for new projects and stimulates contacts across Europe.

The 8. edition of our residency programme will be joined by 10 participants from 7 countries.

TUTORS:

Stefan Tigges, Germany

is a theatre scholar. He works internationally as a lecturer and researcher (at the Universities of Bochum, Mainz, Vienna, Avignon, Rouen and elsewhere) and has recently completed his habilitation on the theatre of director Jürgen Gosch and stage designer and director Johannes Schütz. Stefan specializes in contemporary theatre, drama and performance art, methodological approaches to performance analysis, the concepts of space and place in theatre, as well as dramaturgy-related discourses. In 2009–2012 he represented Schaubühne Berlin in the European theatre network Prospero, and in 2017–2018 he was a visiting researcher at the University of Music and Performing Arts Graz. Some of his publications include: *From World Soul to Über-Marionette. Chekhov's Dream Theatre as Avant-Garde Experiment* (2010); *Dramatic Transformations. On Contemporary Strategies of Writing and Performance in German-Speaking Countries* (2008, ed.); *Interludes. New Texts, Perceptive and Fictional Spaces in Theatre, Dance and Performance* (2010, co-edited with K. Pewny and E. Deutsch-Schreiner); *Drama After the Drama. Transformations in Dramatic Forms in Germany After 1945* (2011, co-edited with A. Petka); *Jean Jourdeuil. Borderlines* (2015, co-edited with Ch. Schmidt). Actually, he teaches at the universities of Graz (KUG – Schauspiel), Vienna (TFM), Leipzig (HfMT M. Bartholdy – Dramaturgie) and Staatliche Akademie der Bildenden Künste Stuttgart and is associated researcher at Hildesheim (Inst. Für Medien, Theater u. Populäre Kultur).

Darko Lukić, Germany, Croatia

is a theatre scholar, researcher, teacher and theatre practitioner from Croatia living in Germany. He has worked at the Academy of Dramatic Arts – University of Zagreb, the Faculty of Humanities – University of Zagreb, and Karl-Franzens-Universität Graz in Austria. He has lectured, taught and led workshops in Brazil, Bulgaria, Costa Rica, Croatia, France, Germany, Italy, Romania, Slovenia, Spain, USA, United Kingdom, Taiwan and Venezuela. He was mentor and trainer for the Audience Development and Capacity Building programs in Rijeka 2020 European Capital of Culture, an educator for the ADESTE+ European program for audience development, and a regional coordinator for EURODRAM. Since 2020 he is an expert in Pool of multi-disciplinary experts in The Capacity Building for European Capitals of Culture, AEIDL – European Association for Local Development, Brussels. He is also a certified TQ trainer (Teaching Intelligence – educator for educators) and e-learning course designer. He completed his predoctoral research at the Tisch School of the Arts – New York University, and his postgraduate studies at the Institute for Theatre Anthropology – University of Copenhagen and the European Academy for Culture and Management in Salzburg. He received his PhD in theater studies at the University of Zagreb. He was artistic director of the National Theatre in Sarajevo and Theatre &TD in Zagreb, and Vice Dean and Deputy Dean at the Academy of Dramatic Arts – University of Zagreb. His many published studies in drama and theatre include the books *The War Trauma Drama*, *Theatre in its Environment – Theatre Identities*, *Introduction to Theatrical Anthropology*, and *Introduction to Applied Theatre*.

Hlavný organizátor / Main Organiser

Asociácia Divadelná Nitra /
Association Divadelná Nitra

Partneri / Partners

Institut umění – Divadelný ústav (CZ), Divadelný ústav Zbigniewa Raszewského (PL), Trafó – Dom súčasného umenia (HU), Centrum pre kultúrne projekty AZART (MD), Macedónske centrum ITI/Produkcija (MK), Lvovské akademické dramatické divadlo Lesia Ukrajinky (UA) / Arts and Theatre Institute (CZ), Zbigniew Raszewski Theatre Institute (PL), Trafó – House of Contemporary Art (HU), AZART Center for Cultural Projects (MD), Macedonian centre ITI /Produkcija (MK), Lesia Ukrainka Academic Drama Theatre in Lviv (UA)

Podporili / Supported by

fond
na podporu
umenia

Projekt z verejných zdrojov
podporil Fond na podporu umenia.

AJ TOTO JE UMENIE 2022

V Nitre, ale aj na Slovensku unikátny projekt Asociácie Divadelná Nitra **AJ TOTO JE UMENIE** zviditeľňuje verejnosťou prehliadateľné alebo úplne zabudnuté diela vizuálneho umenia a architektúry vo verejnom priestore mesta – sochy, pomníky, reliéfy, mozaiky alebo nástenné maľby, budovy, architektonické komplexy, kostoly, cintoríny. Tieto diela označuje špeciálnym pútačom s charakteristickým logom otvorenej dlane a s krátkym textom, ktorý dielo predstavuje okoloidúcim. Projekt **AJ TOTO JE UMENIE** vznikol na pôde asociácie v roku 2014, pričom každý rok pribúdajú nové označené diela v spolupráci s odborníkmi, spočiatku s ľuďmi z projektu Bunka pre súčasnú kultúru (predovšetkým s Danielom Didom). Druhý a nasledujúce ročníky sa už niesli v spolupráci s kulturológom Jurajom Novákom a historikom umenia Richardom E. Pročkom, ktorí sa stali novými kurátormi projektu. Od roku 2019 na projekte participujú pod značkou Nitrianske kultúrne dedičstvo. Cieľom projektu je rozvíjať vedomie verejnosti o kultúrnych hodnotách, podporovať kultúrny turizmus a cestovný ruch, prispieť k znovuoobjaveniu identity mesta a jej obyvateľov. Projekt vyzdvihuje hodnotu, význam a jedinečnosť samotného diela, ako aj autorov diela a ich prínos. K vizuálnym inštaláciám pribudli v roku 2020 náučné videoprechádzky. V roku 2022 vznikla samostatná stránka ajtotojeumenie.sk, ktorá obsahuje zatiaľ 43 objektov, a pripravuje sa jej verzia vo forme aplikácie. V roku 2022 sa podarilo aj vymeniť nosiče vo verejnom priestore, ktoré označujú jednotlivé objekty.

sobota 24. 9., 14.30–15:30, Svätoplukovo nám. Nitrianske kultúrne dedičstvo, o. z., Asociácia Divadelná Nitra, projekt Aj toto je umenie: **Krehká Nitra.**

Prechádzka mestom s kulturológom Jurajom Novákom zameraná na krehkosť mesta a jeho obyvateľov. Nitra je plná miest, ktoré ilustrujú, aké krehké boli osudy jej obyvateľov a budov, ktoré sa v nej nachádzali či nachádzajú. Pripomenieme si zabudnuté, priblížime existujúce. Prechádzka sa začína pri Mariánskom stĺpe na Svätoplukovom námestí.

THIS IS ART, TOO 2022

In Nitra, but also in Slovakia, the unique project of the Association Divadelná Nitra **THIS IS ART, TOO** gives public visibility to overlooked or altogether forgotten works of visual art and architecture in the public space of the city – statues, monuments, reliefs, mosaics or murals, buildings, architectural complexes, churches, cemeteries. It identifies these works with a special eye-catcher with the characteristic logo of an open palm and a short text that introduces the work to passers-by. The Association launched **THIS IS ART, TOO** was in 2014. Every year, in cooperation with experts, the Association brings newly identified works. Initially the partners were those from the Cell for Contemporary Culture (particularly with Daniel Dido). The second and subsequent editions were carried out in cooperation with the culture theorist Juraj Novák and the art historian Richard E. Pročka, who became the new project curators. Since 2019, they have been participating in the project under the Nitra Cultural Heritage label.

The project is to raise public awareness of cultural values, to support tourism and cultural tourism, to contribute to the rediscovery of the identity of the city and its residents. The project highlights the value, meaning and uniqueness of the work itself, as well as its authors of and their contribution. In 2020, education video-trails were added to the visual installations. A dedicated website ajtotojeumenie.sk was made in 2022. To date, it contains 43 objects. Its app-version is under construction. This year also brought new carriers that replaced the former ones to identify the objects in public space.

Saturday, 24. 9., 14.30–15:30, Svätoplukovo Square. Nitrianske kultúrne dedičstvo, o. z./ NGO Nitra Cultural Heritage, Association Divadelná Nitra, Project This is Art, Too: **Fragile Nitra.** A walk through the city with culture studies specialist Juraj Novák focusing on the fragility of the city and its people. Nitra is full of places that illustrate the fragility of fate of its people and buildings that used to be or still are here. We will remind ourselves of that which is forgotten, and learn more about that still in place. The walk begins at the Column of St Mary on Svätoplukovo Square.

Podporili / Supported by

Projekt z verejných zdrojov
podporil Fond na podporu umenia.

AKO NA DIVADLO

~~AKO NA DIVADLO V NITRE~~

~~O SÚČASNOM DIVADLE~~

~~CESTY ZA DIVADLOM~~

~~ŠTUDIJNÝ PODYT NA~~

~~DIVADELNOM FESTIVALE~~

AKO NA DIVADLO

Projekt Ako na divadlo realizuje Asociácia Divadelná Nitra ako celoročný projekt zameraný na neformálne vzdelávanie o divadle už od roku 2008. Je určený širokej verejnosti, no najmä študentom stredných a vysokých škôl z rôznych miest Slovenska.

Počas šiestich festivalových dní navštívia účastníci predstavenia hlavného programu festivalu. Súčasťou ich programu budú pravidelné stretnutia – workshopy pod vedením lektorov a diskusie s tvorcami inscenácií. Stretnú sa aj so skupinou mladých zahraničných divadelných kritikov a festivalových organizátorov, čo im umožní konfrontovať sa s iným videním umeleckej výpovede a zoznámiť sa s aktuálnymi trendmi výskumu súčasného divadla.

LEKTORI

Miroslav Ballay pôsobí v oddelení kulturológie Ústavu manažmentu kultúry a turizmu, kulturológie a etnológie Filozofickej fakulty UKF v Nitre. Jeho sústavným záujmom je súčasné divadlo so zacielením na nezávislú kultúru na Slovensku. Vydal monografie *Farma v jeskyni* (2012), *(De)tabuizácia smrti v diskurzoch súčasného umenia* (2016), *Sondáž nezávislej divadelnej kultúry na Slovensku* (2020) a i. Prednáša a vedie semináre z oblasti dejín a súčasnosti slovenského i svetového divadla a filmu.

Miklós Forgács je dramaturg, dramatik, autor rozhlasových hier a režisér. Absolvoval štúdium divadelnej réžie na VŠMU v Bratislave. Od roku 2011 je dramaturgom Divadla Thália Színház v Košiciach. Jeho divadelné hry nastudovali režiséri ako Iveta Ditte Jurčová (*Krajina nepokosených lúk*, Divadlo Pôtoň, 2013), Eduard Kudláč (*Bezzubatá*, Mestské divadlo Žilina, 2019). Vytvoril autorské inscenácie (*Potat/a/o* v rámci projektu Midentity – identify, middle.eu, Asociácia Divadelná Nitra 2007), *Čuk a Gek* (s Andrásom Forgácsom, Symbol, n. o.).

Podporili / Supported by

u. fond
na podporu
umenia

Projekt z verejných zdrojov
podporil Fond na podporu
umenia.

HOW TO UNDERSTAND THEATRE

Since 2008, the Association Divadelná Nitra runs How to Understand Theatre as a year-round project dedicated on informal learning about theatre. It is intended for general public, though particularly for secondary school and university students from cities across in Slovakia.

During the six Festival days, the participants will attend performances within the main programme. They will also have meetings: lecturer-led workshops and discussions with creative teams of the productions. They will also meet a group of young international theatre critics and festival team. That will give them an opportunity to explore different vision of artistic expression and become acquainted with the latest trends in research in contemporary theatre.

LECTURERS

Miroslav Ballay works in the Department of Cultural Studies of the Institute of Culture and Tourism Management, Cultural Studies and Ethnology of the Faculty of Arts, Constantine the Philosopher University in Nitra. His continual interest is contemporary theatre focuses on independent culture in Slovakia. His published monographs include, inter alia, *Farm in a Cave* (Farma v jeskyni, 2012), *(De)tabooisation of Death in Discourses of Contemporary Art* ((De)tabuizácia smrti v diskurzoch súčasného umenia (2016), *A Probe into the Independent Culture in Slovakia* (Sondáž nezávislej divadelnej kultúry na Slovensku, 2020). He lectures and offers seminars on the history and present of Slovak and international theatre and film.

Miklós Forgács is a dramaturge, playwright, author of radio plays and stage director. He studied stage directing at the Academy of Performing Arts in Bratislava. Since 2011, he has been the dramaturge of the Thália Színház Theatre in Košice. His plays have been staged by such directors as Iveta Ditte Jurčová (*The Land of Unscythed Meadows/ Krajina nepokosených lúk*, Pôtoň Theatre, 2013), Eduard Kudláč (*Toothless/ Bezzubatá*, Žilina Municipal Theatre, 2019). He created original productions (*Potat/a/o* within the Midentity project – identify.middle.eu, Association Divadelná Nitra 2007), *Chuk and Gek* (Čuk a Gek with András Forgács, NGO Symbol).

darujem ti
tulipán

Projekty DARUJEM TI TULIPÁN a Black Box

DARUJEM TI TULIPÁN je celoročný projekt Asociácie Divadelná Nitra, zameraný na vzdelávanie a integráciu zrakovo postihnutých detí. V roku 2004 ho založila a doteraz vedie akad. soch. Elena Kárová. Dominantným podujatím projektu je **SEPTEMBROVÝ TULIPÁN** – každoročné integračné tvorivé stretnutie detí so zrakovým postihnutím a detí vidiacich z Bratislavy a Nitra na Medzinárodnom festivale Divadelná Nitra. Jednou z dôležitých aktivít projektu určenou na vzdelávanie verejnosti je podujatie **BLACK BOX** – interaktívny objekt pre vidiacich o nevidiacich.

Po dvoch rokoch...

Na tohtoročnom festivale sa projekt po dvoch rokoch pandemických obmedzení vracia do pôvodného tvaru: nevidiace deti z Bratislavy s vidiacimi deťmi z Nitra zažívajú konečne spoločný tvorivý deň – a ako vždy ten prvý festivalový.

No predsa len nie je všetko tak ako predtým. Už od marca 2022 zapája projekt „tulipán“ do svojich aktivít aj ukrajinské deti. A na festivalových podujatiach ich spoločne privítame.

A potom sa aj rozlúčime. S Thierryom Ebamom – africkým bubeníkom, ktorého deti milovali a ktorý viac ako desať rokov a ešte aj minulý festival, už chorý a zoslabnutý, bubnoval s tulipánovými deťmi na festivalovom námestí. S Thierryom si už deti nezabudnújú. **Poctou Thierryom Ebamovi** – pozdravom do jeho afrického neba budú deti pre svojho Thierryho bubnovať s Thierryho priateľmi zo skupiny Jamadan.

Objekt Black Box výbeh – interaktívne prostredie pre vidiacich o nevidiacich – sa na festivale Divadelná Nitra predstavuje širokej verejnosti už po siedmy raz.

Interiér objektu sa po dvoch rokoch pandémie vracia k pôvodnej verzii, keď vidiaci návštevník v úplnej tme zažije „raňajky nevidiaceho“.

Black Box vo *výbehu*, teda v exteriéri objektu, predstavuje verejnosti princíp Braillovho písma, chôdzu s bielou palicou, pocitový chodník, maxipuzzle TULIPLAND, výstavu prác zrakovo postihnutých detí TULIPÁNOVÉ OKNÁ a po prvý raz edukatívnu hračku pre nevidiace deti BRAILLÍK – unikátny slovenský startlab Martina Dvoreckého, s ktorého láskavým dovolením projekt Darujem ti tulipán predstavuje hračku festivalovej verejnosti.

Piatok 23. 9. 2022

10.00–16.00, Námestie / Festival deťom

Asociácia Divadelná Nitra:

Septembrový tulipán / projekt Darujem ti tulipán

Celodenný integračný tvorivý workshop pre zrakovo znevýhodnené a vidiace deti. Podujatie sa koná v rámci programovej sekcie Festival deťom, ktorá prináša pestrý program divadelných predstavení, tvorivých dielni a hudobných podujatí pre rodiny s deťmi.

Pocta Thierryom Ebamovi / deti projektu a verejnosť sa bubnovačkou so skupinou Jamadan (14.20–15.10) rozlúčia s dlhoročným lektorom projektu – africkým bubeníkom Thierryom, ktorý zomrel v decembri 2021.

Sobota 24. 9. + nedeľa 25. 9. 2022

13.00–17.00, Námestie / Festival deťom: **Black**

Box výbeh – *prostredie pre vidiacich o nevidiacich*. Lektorované akcie: **Black Box raňajky**, výstava Tulipánové okná, pocitový chodník, maxipuzzle Tulipland, medvedík Braillik, chôdza s bielou palicou, základy Braillovho písma...

A TULIP FOR YOU and the Black Box Project

A TULIP FOR YOU is a year-round project of the Association Divadelná Nitra dedicated to learning and integration of visually impaired children. The project was launched by the sculptor Elena Kárová who continues to run it. The major event of the project is the **SEPTEMBER TULIP** – an annual integrative creative encounter of children with and without vision impairment from Bratislava and Nitra brings them to the International Festival Divadelná Nitra. One of the key public learning activities offered within the framework of the project is the **BLACK BOX** event – an interactive object for people without vision impairment about those affected by the impediment.

Two years on...

After two years of pandemic restrictions, in 2022 the project resumes its original mode: blind children from Bratislava and those unaffected by the impairment from Nitra will at last experience a joint creative day – as always, the first Festival day.

Still, not all is as it used to be. Since March 2022, the Tulip project involves Ukrainian children in the activities. We shall welcome them together at the Festival events.

And then, we shall bid farewell to Thierry Ebam – African drummer whom the children loved. For over ten years, even last year at the Festival, already unwell and frail, Thierry kept drumming on the Festival square with his Tulip kids. Alas, they won't get to play together anymore. Yet, in **A Tribute to Thierry Ebam** – a salute to his African sky, the kids, along with his friends from the Jamadan group, will be drumming for their Thierry.

The Black Box object & paddock – an interactive setting for people with and without vision impairment – is presented to the general public for the seventh time at Divadelná Nitra.

After two years of the pandemic, the interior of the Black Box is back to its original arrangement, when a visitor without any vision impairment experiences a "blind person's breakfast" in utter darkness.

The Black Box *paddock* – the area outside the object, presents to the public the principle of the Braille tactile writing system, walking with a white cane, a sensory trail, maxi-puzzle TULIPLAND, an exhibition of works by visually impaired children TULIP WINDOWS and, for the first time, an learning toy for blind children BRAILLÍK – a unique Slovak start lab by Martin Dvorecký. It is with his kind permission that the Tulip for You project presents the toy to the Festival visitors.

Friday 23. 9. 2022

10.00–16.00, Square / Festival to Children
Association Divadelná Nitra:

September Tulip / A Tulip for You project

All-day integrative creative workshop for children with and without visual impairment. The event is held within the programme section Festival for Children that offers a varied programme of theatre performances, creative workshops and music events for families with children. **A Tribute to Thierry Ebam** / children from the project with a drumming group Jamadan and the public will bid farewell to the long-time project lecturer, the African drummer Thierry, who passed in December 2021 (14.20–15.10).

Saturday 24. 9. + Sunday 25. 9. 2022

13.00–17.00, Square / Festival to Children:

Black Box paddock – a setting for people with and without vision impairment. Lecture events: Black Box *breakfast*, Tulip Windows exhibition, sensory trail, Tulipland maxi-puzzle, teddy bear named Brailik, walking with a white stick, Braille basics...

Vedenie projektu / Project leader:

akad. soch. Elena Kárová

Spoluorganizátori / Co-organisers:

ZŠI pre slabozrakých a nevidiacich, Bratislava
ZŠ kniežata Pribinu, Nitra

Podporili / Supported by

31. ročník Medzinárodného festivalu DIVADELNÁ NITRA
31st edition of International Theatre Festival DIVADELNÁ NITRA

krehkosť /
fragility 23 —

DN22

VSTUPENKY
online od 9. 8. 2022 • GoOut
od 30. 8. v bode K7 – Štefánikova 7
v Nitre, od 23. do 28. 9. v Divadle
A. Bagara v Nitre (hlavný vstup)

28 SEPT

DIVADELNÁ NITRA

international
theatre festival
medzinárodný
festival

krehkosť /
fragility

23 —
28 SEPT

SPRIEVODNÝ PROGRAM

FESTIVAL DEŤOM

23. 9. PIATOK

10.00–16.00, Námestie

Darujem ti tulipán. Integračný workshop pre zrakovo znevýhodnené a vidiace deti.

Pocita Thierrymu Ebamovi / bubnovačka so skupinou Jamadan (14.20–15.10) ☔

24. 9. SOBOTA

10.30–12.00,

Námestie – Detská zóna

Mareena: **Hovorme, čítajme a tvorme spolu!**

Tvorivá dielňa ilustrácie a výroby dvojazyčného lepoprela. ☔

13.00–17.00, Námestie

Black Box výbeh – prostredie pre vidiacich o nevidiacich. Black box kino, Black box výstava, Záhon pre nevidiacich, Pocitový chodník, Tulipland / maxi puzzle.

14.30–15.10,

Námestie – Detská zóna

Divadlo Na hojdačke: **Kolobeh vody.** Rozprávanie o putovaní kvapky Medardy a veľkých vodných pretekoch. Réžia: L. Lasičková ☔

15.30–16.30,

Námestie – Detská zóna

Jobusovky Braňa Jobusa. Komorné rozprávanie o rozprávkových hrdinoch. ☔

25. 9. NEDEĽA

13.00–17.00, Námestie

Black Box výbeh – prostredie pre vidiacich o nevidiacich. Black box kino, Black box výstava, Záhon pre nevidiacich, Pocitový chodník, Tulipland / maxi puzzle.

14.00–14.30,

Námestie – Detská zóna

Divadlo Veteš: **Zobúdzanky.** Zábavná hra pre deti o dvoch kamarátkach Nele a Ele.

Réžia: Z. Strnatová, K. Šimková ☔

15.00–15.40,

Námestie – Detská zóna

Divadlo Tuš: **Dievčatko s obrovskou fantáziou.** Bábková inscenácia na motívy známej knižky o Pippi Dlhej pančuche.

Réžia: B. Zamišková ☔

DIVADLO MLADÝCH

23. 9. PIATOK

21.30–23.00,

Súkromné konzervatórium Nitra, Krčméryho 2

Súkromné konzervatórium Nitra: **Don Juan sa vracia z vojny.** Don Juan sa vracia sa do sveta, v ktorom ostali len ženy, živé memento vojnovnej mašinerie... Réžia: P. Oravec

24. 9. SOBOTA

15.00–16.05, Synagóga

Súkromné konzervatórium D. Kardoša, Topoľčany: **Prestávky.** O krehkom období dospievania a o tom, že v škole sa tie najzaujímavejšie veci dejú počas prestávok. Réžia: J. Labajová 📞

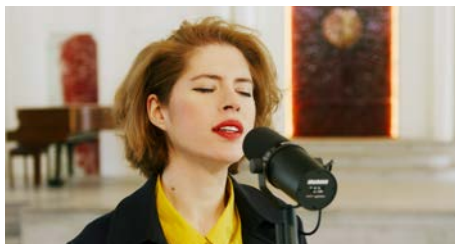
25. 9. NEDEĽA

18.00–18.35, Synagóga

ZUŠ Vráble: **Človek.** Inscenácia o krehkej hranici medzi prírodou a človekom.

Réžia: Š. Foltán 📞

KONCERTY

24. 9. SOBOTA

17.00 – 18.00, Námestie – Koncertné pódium
Zuzana Mikulcová. Talentovaná džezová speváčka a jej autorské piesne (džez, soul, pop a folk).

20.00 – 21.00,

Námestie – Koncertné pódium

Katarzia – n5. Elektronický koncert a hudobno-svetelná fúzia v podaní experimentátorky Katarzie.

25. 9. NEDEĽA

16.00 – 17.00,

Námestie – Koncertné pódium

Vrbovski vífazi. Hudobno-pracovná skupina s netradičnými, často podomácky vyrobenými hudobnými nástrojmi.

DIVADLO

23. 9. PIATOK

15.20 – 16.00 a 17.20 – 18.00, Námestie
Balaton 1982. Pouličná šou je satirickým exkurzom do uniformnej módy a hudby uniformnej doby osemdesiatych rokov.
 Réžia: A. Schwarzstein

27. 9. UTOROK

16.00 – 17.10,

Dom Matice slovenskej v Nitre

Vstupné: 6 €

Nové divadlo: **Zlodejka kníh.** Bojovať s deštruktívnou ideológiou sa dá aj nedeštruktívne a celkom krehko: kradnutím kníh.
 Réžia: Š. Spišák

Vstupenky prostredníctvom

GoOut

NITRIANSKA BIELA NOC

24. 9. SOBOTA

19.00 – 23.00, Domof creativity,
Štefánikova tr. 14 (bývalý Dom módy)
Domof creativity: OTVORENÉ KULTÚRNE
CENTRUM. Prehliadka jedného z nových
kultúrnych centier v bývalom nitrianskom
Dome módy spojená s koncertom
(19.00 – 20.00).

19.00 – 23.00,

Vila K, Kmetkova 22
Vila K: OTVORENÉ KULTÚRNE CENTRUM.
Prehliadka známej Vily Kollmanovcov, ktorá
prechádza premenou na kultúrne cen-
trum. Budúcnosť i príbehy z minulosti vily
predstavíme formou prehliadok a výstavy
fotografií.

20.00 – 21.00,

Námestie – Koncertné pódium
Katarzia – n5. Elektronický koncert sloven-
skej pesničkárskej hviezdy a experimentá-
torky Katarzie je hudobno-svetelnou fúziou
inšpirovanou kombináciou úzkosti, estetiky
rave parties a divadla.

21.00 – 21.50,

Kreatívne centrum Nitra, Radlinského ul.
Kreatívne centrum Nitra: OTVORENÉ
KREATÍVNE CENTRUM. Diskusia o budúcej
podobe a využití Radlinského ulice, ktorá sa
vďaka novovybudovaným priestorom stáva
zónou kreativity a kultúry.

22.00 – 22.40,

Synagóga / Hlavný program
Paweł Sakowicz (PL): **AMANDO**. Najnovšie
dielo výnimočného poľského tanečníka
a choreografa Pawła Sakowicza prináša
ďalší pohľad na súčasný tanec, jeho kreh-
kosť a nemožnosť jednoznačnej definície.
Inscenácia hlavného programu, vstupenky
prostredníctvom [GoOut](#)

22.40 – 23.00,

Synagóga
Co deň, to plagát. Neverending posters? Ver-
nisáž výstavy plagátov ukrajinského grafika
Mykola Kovalenka, žijúceho na Slovensku
na tému vojny na Ukrajine.

DISKUSIE A KOMUNITNÉ PODUJATIA

23. 9. PIATOK

14.30 – 19.30, Kupecká ulica
Knihkupectvo a antikvariát Pod Vříškom:
KnihKupecká. Séria podujatí premeni
Kupeckú ulicu na platformu živej kultúry –
prednesy, detské dielne, diskusia, koncert.

24. 9. SOBOTA

14.30 – 15:30,
Svätoplukovo nám.
Projekt Aj toto je umenie: **Krehká Nitra**.
Prechádzka mestom s kulturoológom
Jurajom Novákom. [R](#)

25. 9. NEDELA

10.30 – 12.00, Synagóga
Svedectvá. Premietanie dokumentárneho
filmu *Ti, ktorí zostali* za účasti tvorcov
a diskusia. Viera Dubačová a Michal Fulier,
moderuje Lucia Štasselová [R](#)

26. 9. PONDELOK

18.30 – 20.15,
DAB – Veľká scéna
krehkosť? / fragility? Veľká verejná deba-
ta. Diskusia so špeciálnymi hosťami na
tému festivalu. Moderuje Oliver Reháč
(Denník N). Jazyk slovenský, tlmočené do
angličtiny. [R](#) [P](#)

28. 9. STREDA

19.00 – 20.15,
miesto konania je prekvapením
Mareena: **Spoznaj svojho suseda!** Pop-up ko-
munitná večera. Počet hostí je obmedzený
a na podujatie je nutné sa vopred zaregis-
trovať na info.nitra@mareena.sk.

PODUJATIA SPOLUORGANIZÁTOROV

Divadlo Andreja Bagara v Nitre / www.dab.sk
Ako sme stavali divadlo. Výstava dobových fotografií a dokumentov vo foyer DAB.

Krajské osvetové stredisko v Nitre /

www.kosnr.sk

26. 9., 10.00–10.40, **Papierové deti.** Divadlo DS DRIM a ZUŠ J. Rosinského a diskusia na tému rodina.

Mareena / www.mareena.sk

27. a 28. 9., 10.00–10.45, **Stretnutím k porozumeniu.** Interaktívny vzdelávací workshop pre študentov a študentky stredných škôl na tému hate speech.

Ponitrianske múzeum v Nitre /

www.muzeumnitra.sk

História múzea v obrazoch. Panelová výstava o zrode prvej expozície múzea.

Tak sme my... Výstava predstavuje rôznorodosť, bohatstvo a špecifiká zbierkového fondu.

Nitrianska galéria / www.nitrianskagaleria.sk

Všetko najlepšie. Výber slovenských umelcov 20. a 21. storočia narodených v septembri.

Hladiny dotyku. Výstava predstavuje tvorbu absolventov slovenských vysokých umeleckých škôl.

Akty X. Komorná výstava kolekcie kresieb.

VYSVETLIVKY, POZNÁMKY

D – diskusia s tvorcami po predstavení

OPR – na výbere tejto inscenácie sa podieľala Divácka programová rada projektu Be SpectACTIVE!

C – predstavenie je súčasťou Nitrianskej bielej noci

R – všetky podujatia sprievodného programu (okrem predstavenia *Zlodejka kníh*) majú vstup voľný. Pri označených podujatiach v interiéroch odporúčame rezerváciu prostredníctvom **GoOut**

☁ – v prípade nepriaznivého počasia sa označené podujatia presúvajú do náhradných priestorov interiéru, aktuálne informácie na www.nitrafest.sk a sociálnych sieťach v deň konania podujatia

📺 – podujatie je aj streamované prostredníctvom FB stránky festivalu

🚌 – organizovaná doprava z parkoviska DAB, aktuálne informácie na www.nitrafest.sk

Pre informácie o otváracích hodinách a vstupnom na podujatia spoluorganizátorov sledujte uvedené webstránky organizácií.

FESTIVALOVÝ KLUB:

URÁNIA, ul. Pri synagóge 3

ACCOMPANYING PROGRAMME

FESTIVAL FOR CHILDREN

23. 9. FRIDAY

10.00 – 16.00, Square

A Tulip for You. A day-long integration workshop for children with and without vision impairment. **A tribute to Thierry Ebam** / drumming session by Jamadan (14.20 – 15.10) ☁

24. 9. SATURDAY

10.30 – 12.00, Square – Children's zone

Mareena: **Let's Talk, Read and Create Together!** The creative workshop of making picture stories in a bilingual children's story folder. ☁

13.00 – 17.00, Square

Black Box paddock – a setting for those with and without vision impairment. Black box cinema, Black Box exhibition, Flower bed for the blind, Sensory trail, Tulipland / maxi puzzle.

14.30 – 15.10,

Square – Children's zone

Theatre on the Swing: **Water Cycle.** Talking about the droplet of Medard and the great water race. Direction: L. Lasičková ☁

15.30 – 16.30, Square – Children's zone

Jobus Stories by Braňo Jobus. In a chamber atmosphere, Braňo Jobus presents the fragile fate of his fairy-tale characters through music and narration. ☁

25. 9. SUNDAY

13.00 – 17.00, Square

Black Box paddock – a setting for those with and without vision impairment. Black box cinema, Black Box exhibition, Flower bed for the blind, Sensory trail, Tulipland / maxi puzzle.

14.00 – 14.30, Square – Children's Zone

Junk Theatre / Divadlo Veteš: **Wakey-Wakey.** Fun play for children about two friends, Nela and Ela, and their magical crisps.

Direction: Z. Strnatová, K. Šimková ☁

15.00 – 15.40, Square – Children's Zone

Theatre / Divadlo Tuš: **A Girl with Great Ingenuity.** Puppet production based on Pippi Longstocking by Astrid Lindgren.

Direction: B. Zamišková ☁

YOUTH THEATRE

23. 9. FRIDAY

21.30 – 23.00, Private Conservatory Nitra, Krčméryho St. 2, Private Conservatory Nitra: **Don Juan Returning from War**. Don Juan returns to a world where only women remain. A living memento of the war machinery... Direction: P. Oravec

24. 9. SATURDAY

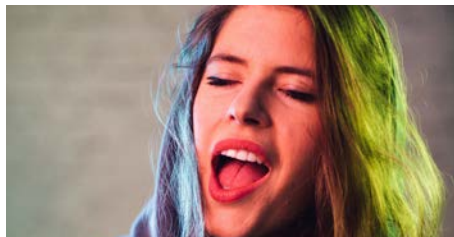
15.00 – 16.05, Synagogue
The Dezider Kardoš Private Conservatory, Topoľčany: **Breaks**. About the fragile phase of adolescence and the fact that the most interesting things happen during school breaks. Direction: J. Labajová

24. 9. SUNDAY

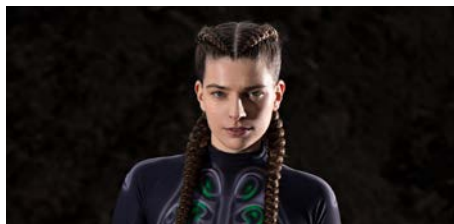
18.00 – 18.35, Synagogue
Elementary School of Arts Vráble: **Man**. The production about the fragile limit between nature and man. Direction: Š. Foltán

CONCERTS

24. 9. SATURDAY

17.00– 18.00, Square – Concert Stage;
Zuzana Mikulcová. Original songs in a range of music genres (jazz, soul, pop, folk)

20.00– 21.00,
Square – Concert Stage **Katarzia – n5**.
The electronic concert by the distinctive musician is supported by outstanding contemporary producers of the Czech and Slovak club scene.

25. 9. SUNDAY

16.00 – 17.00,
Square – Concert stage
Vrbovskí víťazi. The humorous–satirical concept is performed live on extraordinary, often home-made musical instruments and is exemplified by absurd, even grotesque elements.

23. 9. FRIDAY

15.20 – 16.00 a 17.20 – 18.00, Square
Balaton 1982. The fun and interactive combination of pantomime, physical theatre and clown show is a satirical excursion into the fashion and music of the uniform era of the 1980s.
 Direction: A. Schvarzstein

27. 9. TUESDAY

16.00 – 17.10,
 Dom Matice slovenskej in Nitra
 New Theatre / Nové divadlo: **Book Thief.**
 Destructive ideology can be fought in a non-destructive and quite a fragile way: by stealing books. books. Direction: Š. Spišák
 Tickets online via [GoOut](#)

NITRA WHITE NIGHT**24. 9. SATURDAY**

19.00 – 23.00,
 Domof creativity, Štefánikova trieda 14
 (former House of Fashion)
Domof (aka House of) creativity: Open Culture Centre. Tour of one of the new culture centres based in the former House of Fashion, accompanied by a concert (19.00 – 20.00 hrs).

19.00 – 23.00,
 Vila K, Kmeťkova Street 22
Vila K: Open Culture Centre. A tour of the legendary house of the Kollman family that is being transformed into a culture centre. The future and stories from the past of the villa are presented in a tour and via a photo exhibition.

20.00 – 21.00,
 Square – Concert stage
Katarzia – n5. “Those who are afraid to enter the darkness stand in the light.” Katarzia’s most recent album entitled n5 is an introspective into the past two years and the feelings associated with the period, when we all realised our own fragility and the vulnerability of our loved ones. The electronic concert by the distinctive musician is supported by outstanding contemporary producers of the Czech and Slovak club scene. Lighting design is inspired by a combination of anxiety arising from our times, the aesthetics of rave parties, and theatre.

21.00 – 21.50
 Creative Centre Nitra, Radlinského St.
Creative Centre Nitra: Open Creative Centre. Discussion about the future shape and use of the street Radlinského. The newly built venues are turning the street into a hub of creativity and culture.

22.00 – 22.40,
 Synagogue / MAIN PROGRAMME
 Paweł Sakowicz (PL): **AMANDO.** The latest work by the Polish dancer and choreographer Paweł Sakowicz offers a different take on contemporary dance, its fragility and the impossibility of a clear definition. Tickets online via [GoOut](#)

22.40 – 23.00,
 Synagogue
A Poster a Day. Neverending Posters?; Opening of an exhibition of works by the Slovakia-based Ukrainian graphic artist Mykola Kovalenko reflecting the war in Ukraine.

DISCUSSIONS AND COMMUNITY EVENTS

23. 9. FRIDAY

14.30 – 19.30, Kupecká Street / Pod Vřškom – bookstore and antiques **KnihKupecká**. A series of events will transform the street Kupecká into a platform for live culture.

24. 9. SATURDAY

14.30 – 15:30, Svätoplukovo Square; NGO Nitra Cultural Heritage, Association Divadelná Nitra, project This is Art, Too: **Fragile Nitra**. A walk through the city with Juraj Novák, specialist in culture studies.

25. 9. SUNDAY

10.30 – 12.00, Synagogue **Testimonies**. Screening of the documentary film and discussion with filmmakers. Speakers: Vjera Dubačová, Michal Fulier, host: Lucia Štasselová.

26. 9. MONDAY

18.30 – 20.15, DAB – Great Hall; **krehkosť? / fragility? Major public debate**. Discussion with special guests on the Festival theme. Hosted by Oliver Reháč (Denník N). In Slovak, with simultaneous interpreting into English.

28. 9. WEDNESDAY

19.00 – 20.15, surprise venue!; Mareena: **Get to Know Thy Neighbour!** Pop-up community dinner. As the number of guests is limited, kindly book your place in advance at info.nitra@mareena.sk.

EVENTS BY CO-ORGANISERS

The Andrej Bagar Theatre in Nitra / www.dab.sk

How We Built the Theatre. An exhibition of period photographs and documents in the foyer of DAB.

Regional Public Education Centre in Nitra / www.kosnr.sk

26. 9., 10.00 – 10.40, **Paper Children**. DS DRIM, The Jozef Rosinský Elementary School of Arts in Nitra performance and discussion on the theme of family.

Mareena / www.mareena.sk

27. a 28. 9., 10.00 – 10.45, **Meeting for Understanding**. Interactive learning workshop about hate speech. For secondary school students.

Nitra Region Museum / www.muzeumnitra.sk

History of the Museum in Images. A panel is a reminiscence of the museum past.; **We Thus...** The exhibition presents the diversity, wealth and specifics of the Museum collection fund.

Nitra Gallery / www.nitrianskagaleria.sk

Happy Birthday! Selection of C19th and 20th Slovak artists born in September.

Levels of Touch. The exhibition presents the work of graduates from Slovak arts academies.

The X-Files. The chamber exhibition presents the collection of drawings.

LEGEND AND INFO

 – discussion with creative team after the performance

 – this production was co-selected by the Audience Programme Board of the Be SpectActive! Project

 – the production is part of the Nitra White Night

 – free entry to all off-programme events (except performance Book Thief). For indoor events

we recommend booking

via GoOut

 – in case of bad weather these events will be moved to alternative venue indoor; up-to-date information is at www.nitrafest.sk and on social media on the day of the event concerned.

 – the event is also streamed via Festival FB site

 – arranged bus from The Andrej Bagar Theatre parking; current information is at www.nitrafest.sk

For information on opening hours and entrance fees for the co-organisers's events, follow the websites of the organisations listed.

FESTIVAL CLUB:

URÁNIA, Pri synagóge 3

PROJEKTY ASOCIÁCIE DIVADELNÁ NITRA PODPORILI

THE PROJECTS OF ASSOCIATION DIVADELNÁ NITRA ARE SUPPORTED BY

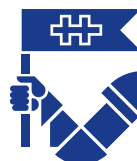
U. fond na podporu umenia

Projekty ADN z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia, hlavný partner projektov.

The projects of Association Divadelná Nitra are supported from public funds by the Slovak Arts Council, the main project partner.

NITRIANSKY
SAMOSPRÁVNÝ
KRAJ

Mesto
Nitra

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

•
• Visegrad Fund
•

MINISTERSTVO
INVESTÍCIÍ, REGIONÁLNEHO ROZVOJA
A INFORMATIZÁCIE
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNERI MAIN MEDIA PARTNERS

MEDIÁLNÍ PARTNERI MEDIA PARTNERS

PARTNERI
PARTNERS

TT-CAR

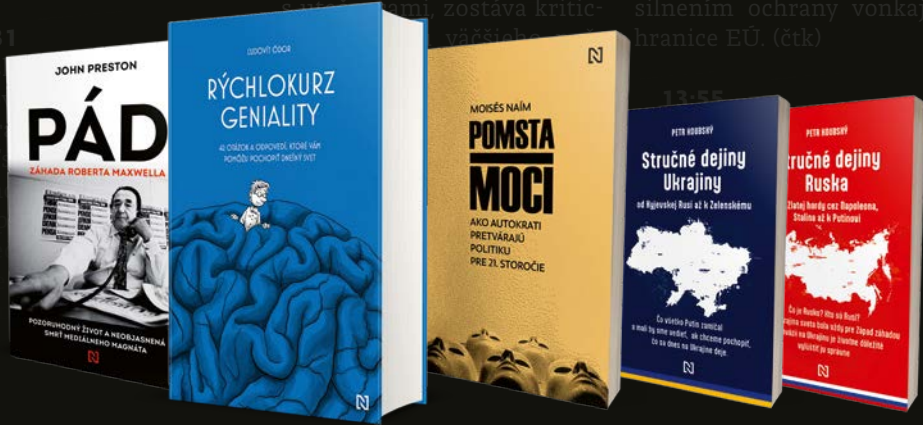
TATRATEA

URÁNIA

Keď odložíte noviny, čítajte ďalej

obchod.dennikn.sk

DEVIN.RTVS.SK

50 ROKOV NA VLNE DIVADLA

„DIVADLO JE PRE MŇA O SPLYNUTÍ.
MÁM RÁD, KEĎ SA ZBAVÍM VŠETKÉHO
A POSTAVA SA STANE MNOU.“

ROBERT ROTH, HEREC

rtv:
ROZHLAS A TELEVÍZIA
SLOVENSKA

50 RÁDIO
DEVÍN
NA VLŇACH KULTÚRY

PREHLIADKA FESTIVALOVÉHO FILMU
Z BERLÍNA, BENÁTOK A CANNES

BE2CAN

18. – 25. 10. 2022

TAKE TO LETO 2022

DENIS CÔTE

2022

9th

HLAVNÝ ORGANIZÁTOR

FILM EUROPE

FILMOVÉ PODPORILE

sf

BRATISLAVA

NADÁCIA

PARTNERE

INFORMA

MEDIANT PARTNERE

FILM

SME

aktuality.sk

MY

NITRIANSKE NOVINY

Najaktuálnejšie
SPRAVODAJSTVO

Z **REGIÓNU** A OKOLIA

MY nitra.sme.sk

.týždeň

iný pohľad na spoločnosť.

Predplatiť si
časopis

kõd
konkrétne
o divadle

Pre viac info piš na
prospero@theatre.sk

FESTIVAL PRIPRAVILI / FESTIVAL PREPARED BY

ŠTÁB FESTIVALU / FESTIVAL STAFF

riaditeľka festivalu, vedenie štábu / festival director, staff leading: **Darina Kárová**
 zástupkyňa riaditeľky, manažérka projektu BeSpectACTive!, zahraničné vzťahy, koordinácia rady kurátorov, produkcia hlavného programu, manažérka bodu.K7 / deputy director, BeSpectACTive! project management, international relations, curators board coordination, main programme production, bod. K7 management: **Anna Šimončíčová**
 vedenie sekretariátu / office manager: **Zuzana Hromádková**
 ekonómka / economist: **Dana Spišáková**
 manažment projektu V4@Theatre Critics Residency / V4@Theatre Critics Residency project management: **Terézia Bosmanová, Terézia Slabejová**
 manažérka projektu Ako na divadlo a hostia / How to Understand Theatre project management and guest service: **Lucia Prokešová**
 koncepcia a realizácia projektu Darujem ti tulipán a projektu Black Box / concept and realisation of the project A Tulip for You and the project Black Box: **Elena Kárová**
 dramaturgia sprievodného programu, koordinátor Diváckej programovej rady Be SpectACTive! / dramaturgy of the accompanying programme, coordinator of Audience Programme Board – project Be SpectACTive!: **Miro Zwiefelhofer**
 technická produkcia hlavného programu / main programme technical production: **Ints Plavnieks**
 produkcia sprievodného programu a bodu.K7 / production of the accompanying programme and bod.K7: **Martin Lukáč**
 partneri a spoluorganizátori / partners and co-organisers: **Barbora Lukáčová Michalíková**
 PR manažér, spolupráca s médiami / PR manager, media partners: **Nikoleta Kováčová, Andrea Čurná**
 sociálne siete / social media: **Paulína Grolmusová**
 príprava tlačových správ / press releases preparing: **Katarína K. Cvečková**
 redakcia tlačovín a webovej stránky / editing of printed materials and web site: **Romana Štorková Maliti**
 jazyková redakcia / proofreading: **Jaroslav Hochel**
 preklad do anglického jazyka / English translation: **Lucia Faltinová**
 technická správa IT a sietí / IT management: **Slavomír Rezník**
 stage manažéri a produkčná výpomoc / stage managers and production assistants: **Michal Juhás, Jozef Puškár, Jakub Toriška**
 marketing, vstupenky / marketing, tickets: **Natália Částová, Barbora Kubisová**
 distribúcia tlačovín a doprava / prints distribution and transportation: **Natália Částová**
 ubytovanie / accommodation: **Ivana Pirschelová**
 koordinátorka dobrovoľníkov / volunteers coordinator: **Linda Kuchtová**

PROPAGÁCIA / PROMOTION

grafický dizajn, dizajn webovej stránky, layout propagačných materiálov a veľkoplošnej reklamy DN 2022 a bodu.K7, námet TV spotu / graphic design, web design and layout of promotion materials and large size advertisement of DN 2022 and bod.K7, TV ad concept: **Tomáš Vícen**
 scenár spotov / ad script: **Peter Dobiáš**
 réžia spotov / ad directed by: **Martin Michelčík, Peter Dobiáš**
 strih a zvukový mix spotov s použitím zvučky DN / ad editing and sound mix with use of theme music of DN: **Martin Michelčík**
 produkcia spotov / ad production: **ARCHA production**
 postprodukcia spotov / ad post production: **Filma Prešov**
 hlas v spotoch / voice at the ad: **Stanislava Kašperová**
 zvučka DN / theme music of DN: **Peter Dušo Dudák**
 remix zvučky DN / remix of the theme music of DN: **Martin Husovský**
 fotodokumentácia predstavení / photo documentation of performances: **Ctibor Bachratý**
 reportážne snímky / reporting photos: **Henrich Mišovič**
 propagačné video zstrihy / promotional video cuts: **Peter Bednár**
 interiérová a exteriérová propagácia DN a bodu.K7 / interior and exterior promotion of DN and bod.K7: **Soňa Bellérová, Andrea Sarnecká**

TECHNICKÉ ZABEZPEČENIE /

TECHNICAL SUPPORT
 technikovia Divadla Andreja Bagara v Nitre vedie / technicians of the Andrej Bagar Theatre in Nitra headed by **Ján Surovka**
 osvetlenie a iné technické zabezpečenie / light system and another technical support: **WWD lux**
 ozvučenie a iné technické zabezpečenie / sound system and another technical support: **SEVO sound**
 zabezpečenie online streamovania / on-line stream support: **Peter Fröhlich**
 iné technické zabezpečenie / other technical support: **COVRANS**

FOTOGRAFIE INSCENÁCIÍ / PRODUCTIONS' PHOTOS

Kým nastane ticho / Until Silence Reigns: **Radovan Dranga**
 Sad Sam Matuš / Sad Sam Matthäus: **Jelena Janković**
 Timeout Burnout: **Natália Zajačíková**
 Virtual Ritual: **Basia Woźniczka**
 Amando: **Bartosz Bajerski**
 Kronika vojny, nenávisti a lásky / The Chronicles of War, Hatred and Love: **Sashko Brama**
 PRIMA: **Vojtěch Brtnický**
 Encyklopédia bolesti... / The Encyclopaedia of Pain...: **Carla R. Cabané**
 Jumpcore: **Klaudyna Schubert**
 Swing Heil!: **Luboš Dobias**
 Sníval som so starou mamou / Living the Dream with Grandma: **Gergely Ofner**

Otec, Matka, Chľast / Father, Mother, Booze:
Róbert Némethi
 Soft Spot: **Vojtěch Brtnický**
 D1 (pracovný názov) / D1 (working title):
Braňo Konečný
 Svetlonos / Ignis Fatuus: **Katarína Baranyai**

PREKLADY TEXTOV HIER / TRANSLATIONS OF PLAYS

do anglického jazyka / to English Language

Kým nastane ticho / Until Silence Reigns:
Martina Herbst
 Virtual Ritual: **Barbora Čermáková**
 Kronika vojny, nenávisť a lásky / The Chronicles
 of War, Hatred and Love: **Iryna Stepaniak**
 Encyklopédia bolesti... / The Encyclopaedia of
 Pain...: **Andrea Rosenberg**
 Swing Heil!: **Martina Herbst**
 Sníval som so starou mamou / Living the Dream
 with Grandma: **Patrick Mullowney**
 Otec, Matka, Chľast / Father, Mother, Booze:
Róbert Lucskay
 Svetlonos / Ignis Fatuus: **Milan Zvada**

do slovenského jazyka / to Slovak Language

Kronika vojny, nenávisť a lásky / The Chronicles
 of War, Hatred and Love: **Kristián Kozmenko**
 Encyklopédia bolesti... /
 The Encyclopaedia of Pain...: **Monika Kapráliková**
 Sníval som so starou mamou /
 Living the Dream with Grandma: **Miklós Forgács,**
Lenka Nagyová
 Otec, Matka, Chľast / Father, Mother, Booze:
Miklós Forgács

TLMOČENIE / INTERPRETING
 pracovné podujatia a diskusie / working events
 and discussions: **Lucia Faltinová, Dávid Hrnko**
 príprava tituliek / subtitles preparation:
Lubomir Šiška, Eva Verebová

ĎALEJ SPOLUPRACOVALI / FURTHER COOPERATION

Zuzana Beranová, Sandra Botlíková, Nina Bystrická,
 Frederika Beláňová, Michal Dvorecký, Pavol Ferčák,
 Andrea Gregorová, Gabriel Guldan, Katarína Hudecová,
 Pavol Jakubčín, Boris Klčo, Mária Klimová, Zuzana
 Kramárová, Miloš Kusenda, Viktória Lesayová, Iveta
 Miková, Juraj Novák, Jakub Olajoš, Jozef Palaky,
 Ivana Poliaková, Richard E. Pročka, Oliver Reháč,
 Igor Rjabinin, Madla Rjabininová, Peter Slamečka,
 Roman Streuselberger, Michal Šimovič, Marica
 Šišková, Timotej Tarkoš, Eva Tišocká, Soňa Tóthová,
 Zuzana Trtolová, Lucia Vačelová, Juraj Vavrovíč,
 Miroslav Vranský, Katarína Živanovič
 a / and
 Franco Real Estates s. r. o., Mestská polícia Nitra,
 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre,
 Nitrianske dobrovoľnícke centrum, Nitrianske
 komunálne služby, s. r. o., Služby Nitra, s. r. o.,
 Súkromné konzervatórium v Nitre, Ústav krajinej
 architektúry FZKI SPU v Nitre, Krajský pamiatkový
 úrad Nitra – Pamiatkový úrad Slovenskej republiky,
 Uránia (festivalový klub)

Franco Real Estates, City Police Nitra, District
 Police Headquarters Nitra, Nitra Volunteer Centre,
 Nitra Communal Services, Služby Nitra, Private
 Conservatory in Nitra, Institute of Landscape
 Architecture of FHLE SUA in Nitra, The Regional
 Monuments Board Nitra – The Monuments Board
 of the Slovak Republic, Uránia (Festival Club)

DOBROVOLNÍCI FESTIVALU – ŠTUDENTI ŠKÔL / FESTIVAL VOLUNTEERS – STUDENTS OF SCHOOLS

Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre, Piaristická
 spojená škola sv. Jozefa Kalazanského, Slovenská
 poľnohospodárska univerzita v Nitre, Gymnázium
 Golianova 68, Nitra, Gymnázium Párovská 1, Nitra,
 Spojená škola, Slančíkovej 2, Nitra, Vysoká škola
 múzických umení v Bratislave, Žilinská univerzita,
 Bilingválne gymnázium Milana Hodžu v Sučanoch,
 Slovenská technická univerzita v Bratislave, Aka-
 démia muzických umení v Prahe a ďalšie vysoké
 a stredné školy
 Constantine the Philosopher University in Nitra,
 The St. Joseph Kazansky Piaristic United School,
 Slovak University of Agriculture in Nitra, Gymnasium
 Golianova 68 in Nitra, Gymnasium Párovská 1 in
 Nitra, United School, Slančíkovej 2, Nitra, Academy
 of Music and Dramatic Arts in Bratislava, University
 of Žilina, The Milan Hodža Bilingual Grammar School
 in Sučany, Slovak University of Technology in Bra-
 tislava, Academy of Performing Arts in Prague and
 other universities and high schools

ŠPECIÁLNE POĎAKOVANIE / SPECIAL THANKS

Asociácia súčasného divadla Bratislava / Con-
 temporary Dance Association Bratislava, Beata
 Bárda (Trafó House of Contemporary Arts, Budapest),
 Zuzana Beniačová (Goethe-Institut Bratislava),
 Andrea Beranová, Dagmar Bojďová (mesto Nitra /
 The City of Nitra), Míriama Bošelová (Mareena),
 Rusanda Curca (Centrul de Proiecte Culturale Azart),
 Linda Fintorová (Goethe-Institut Bratislava), Anna
 Fintová (ZUŠ J. Rosinského v Nitre / J. Rosinský
 Elementary School of Art in Nitra), Ivona Fraňová
 (COMIN – mesto Nitra), Petra Hanzlíková (Tanec
 Praha), Miriam Hojčušová (MY Nitrianske noviny),
 Sona Hovhannisian (Národné centrum estetiky,
 Arménsko / National Centre of Aesthetic, Armenia),
 Markus Huber (Goethe-Institut Bratislava), Adriana
 Jakubčíková (RTVS), Elena Klenková (mesto Nitra
 / The City of Nitra), Michal Kožuch (Rádio v Nitre),
 Matej Král (GoOut), Anzhela Krashevskaya (Centrum
 vizuálnych a divadelných umení ART Corporation /
 Visual and performing arts centre ART Corporation),
 Monika Lošťáková, Alexandra Maniulenko (Divadelná
 únia Ruskej federácie / Theatre Union of the Russian
 Federation), Krystyna Mogilnicka (Instytut Teatralny
 im. Zbigniewa Raszewskiego, Warszawa / Z. Raszewski
 Theatre Institute, Warsaw), Martina Pecková Černá
 (Institút umění – Divadelní ústav, Praha / Arts and
 Theatre Institute Prague), Pavla Petrová (Institút
 umění – Divadelní ústav, Praha / Arts and Theatre
 Institute Prague), Helena Psotová (Nitriansky
 samosprávny kraj / Nitra Self-governing Region),
 Juraj Rís (TT-Car Nitra, s. r. o.), Viktoria Shvydko
 (Lvovské akademické dramatické divadlo L. Ukrajinky
 / Lesya Ukrainka Lviv Academic Dramatic Theatre),
 Bronislava Stančíková (Ryba Žilina, s. r. o.), Viktor
 Šabík (mesto Nitra / The City of Nitra), Silvia Švecová
 (L&S, s. r. o.), Zuzana Uličianska (SC AICT).

PROGRAMOVÝ KATALÓG MEDZINÁRODNÉHO FESTIVALU DIVADELNÁ NITRA 2022
PROGRAMME CATALOGUE OF THE INTERNATIONAL THEATRE FESTIVAL DIVADELNÁ NITRA 2022

vydala / publisher: **Asociácia Divadelná Nitra / Association Divadelná Nitra**
zodpovedná redaktorka / supervising editor: **Darina Kárová**, riaditeľka festivalu / festival director
zostavenie a redakcia / compiled and edited by: **Romana Štorková Maliti**
autori textov / texts by: **Liuda Batalova, Sashko Brama, Mária Danadová, Darina Kárová, Elena Kárová, Ján Šimko, Anna Šimončíčová, Romana Štorková Maliti, Martina Vannayová, Maria Yasinska, Miroslav Zwiefelhofer**
jazyková redakcia / proofreading: **Jaroslav Hochel**
preklad / translation: **Lucia Faltinová**
grafická úprava / graphic design: **Tomáš Vicen**
tlač / print: **ADC MEDIA, a. s.**
vydané / published: **september 2022**

NEPREDAJNÉ / NOT INTENDED FOR SALE

ISBN 978-80-973691-6-3

978-80-973691-7-0 pdf

978-80-973691-8-7 epub

MEDZINÁRODNÝ FESTIVAL DIVADELNÁ NITRA | INTERNATIONAL THEATRE FESTIVAL DIVADELNÁ NITRA
Štefánikova 7, P. O. Box 49 B, 949 01 Nitra, Slovensko / Slovakia
mob. +421 903 55 44 75 | nitrafest@nitrafest.sk | www.nitrafest.sk

ISBN 978-80-973691-6-3

9 788097 369163